

Извештај о четворогодишњем прегледу одбране*

УДК 355.02. + 355.43(73)“1994/1997”

(William S. Cohen, Report of the Quadrennial Defense Review,
May 1997)

Превела Душанка Пивљанин

У Извештају (*Quadrennial Defense Review – QDR*) који је у мају 1997., после завршеног четворогодишњег циклуса, поднео Вилијам Коен, секретар одбране САД, први пут је објављена нова војно-политичка филозофија САД и намера америчких војних стручњака да остваре светску доминацију „кроз синергизам нових оперативних концепција“.

За југословенску војно-политичку али и „обичну“ јавност веома је значајно да прати и анализира замисли Запада, САД, Европске уније и НАТО-а у вези са њиховим ширењем ка истоку, јер се Југославија, засад, прва и једина у свету супротставила монструозно снажној машинерији креираној у Трилатералној комисији, која има намеру да у току следећих неколико деценија успостави и уреди ново друштво, у суштини робовластичко и деперсонализовано, целокупном контролом – од држава до појединаца.

У Заједничкој визији 2010 разрађена је замисао америчких војних експерата да се информациона супериорност и технолошка достигнућа, који радикално трансформишу традиционално вођење рата, помоћу нових оперативних концепција, организационих решења и система оружја, искористе за владање светом.

Сједињене Америчке Државе и Заједничком визијом 2010 потврђују да су ушле у нову трку у наоружању, јер прогнозирају да ће друге земље, посебно велике и регионалне силе, настојати да постигну предност над њима, да надмудре америчку администрацију неконвенционалним приступима или да подрију америчке јаке стране и искористе слабости.

Председавајући Здруженог генералштаба ОС САД, генерал Џон Шаликашвили,

* Текст је преузет из ИНФОРМАТИВНОГ БИЛТЕНА ПРЕВОДА, стручне публикације ЦЕНТРА ЗА ВОЈНОНАУЧНУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ И ИНФОРМАЦИЈЕ (начелник мр Светозар Родић, пуковник; одговорни уредник и стручни редактор Жељко Фехер, пуковник; језички редактор Марија Станисављевић).

одобрио је стратегију обликовања окружења ради промовисања америчких интереса у иностранству и приправности за реаговање на кризе – од операција у конфликтима мањих размера до већих ратова на војишту, односно стратегију припреме за неизвесну будућност.

Извештај у којем је обелодањена Заједничка визија 2010 права је благодат за војно-политичке аналитичаре, јер анализа садржаних ставова омогућава дипломатама, научним експертима и стратезима да формирају оптимална одређења и узму у обзир планове САД када формулишу државне/националне интересе, циљеве и планове.

Порука државног секретара

Током последње деценије били смо сведоци брзе и драматичне промене у свету. Совјетска империја се распала. Гвоздена завеса је нестала. Берлински зид је уклоњен. Америка није више била ангажована у глобалном такмичењу са идеолошким непријатељем. Тамо где је некад владала диктатура, сада бујају демократске институције, а тржишну економију прихватају људи жељни слободе широм већег дела индустриског света.

Амерички народ има много разлога да слави због оваквог тока догађаја и да се опусти и ужива у томе што је остварен мир код куће и тријумф наших вредности у иностранству. Међутим, тренутак еуфорије мора се ускладити са сазнањем да се, мада је отклоњена могућност избијања једног страшног, глобалног рата, на хоризонту појављују нове претње и опасности, које је теже дефинисати и пратити.

Дужност твораца америчке политике је да схвате природу ових претњи и израде одговарајуће стратегије и програме за њихово смирење или елиминисање. У остваривању овог задатка важно је да одвојимо чињенице од фикције и застареле претпоставке од тренутне стварности.

Често се – мада погрешно – сматра да су амерички војни естаблишмент и снаге безнадежно ухваћени у клопку прошлости и да су још увек структуриране за вођење јучерашњих ратова.

Док истражујемо како да припремимо америчке оружане снаге за неизвесну будућност, важно је да погледамо како смо стигли догде и куда идемо.

Где смо били

Током већег дела периода хладног рата САД су се држале стратегије обуздавања Совјетског Савеза. Године 1985. Америка је одвојила око 400 милијарди долара за Министарство одбране (у вредности долара из 1997. буџетске године), што је чинило 28 одсто нашег националног буџета и 7 одсто бруто националног производа. Имали смо више од 2,2 милиона мушкараца и жена под оружјем, око 500 000 у прекоморским земљама, 1,1 милион у резервним снагама и 1,1 милион цивила запосле-

них у Министарству одбране. Војне фирме запошљавале су још 3,7 милиона људи, а око 120 милијарди долара из буџета ишло је за набавке.

Где смо сада

Од 1985. године Америка је на велике глобалне промене одговарала смањивањем војног буџета за око 38 одсто, структуре снага за 33 одсто и програма набавке за 63 одсто. Данас је буџет Министарства одбране 250 милијарди долара, што је 15 одсто нашег националног буџета или око 3,2 одсто нашег бруто националног дохотка. Сада имамо 1,45 милиона мушкараца и жена под оружјем, 200 000 у прекоморским земљама, 900 000 у резерви и 800 000 цивила запослених у Министарству. Данас се 44 милијарде долара одваја за набавку наоружања од мање војне индустријске базе која запошљава 2,2 милиона радника.

Док смо вршили та смањења, пажљиво смо штитили приправност наше војске да извршава тренутно додељене задатке. Међутим, постало је јасно да не набављамо савремену технологију и системе који ће нашим снагама бити битни за успешну заштиту националних интереса у будућности.

Куда идемо

Наш рад на Четворогодишњем прегледу одбране (Quadrennial Defense Review – QDR) ишао је од претње, преко стратегије, примене и, коначно, до питања ресурса.

Почели смо изнова да отворено гледамо свет данас, као и преко „временског хоризонта“, да бисмо идентификовали *претње*, *ризике* и *прилике* за националну безбедност САД. Поред тога, схватили смо да се брзе промене у свету настављају. Не можемо очекивати да потпуно схватимо или предвидимо изазове који се могу појавити из света ван временских граница обухваћених нормалним планирањем одбране и буџета. Наша стратегија прихвата такве неизвесности и припремиће оружане снаге да се ухвате у коштац са њима.

Из анализе глобалног окружења развили смо свеобухватну стратегију одбране која може да се ухвати у коштац са светом данашњице и сутрашњице, да идентификује потребне војне потенцијале и дефинише програме и начела који ће их подржавати. На темељима председникове Стратегије националне безбедности, одлучили смо да одбрамбена стратегија САД у скорој и даљој будућности мора да настави да **обликује** стратегијско окружење које одговара америчким интересима, сачува могућност да **реагује** на цео спектар претњи, те да се **припреми** данас за сутрашње и будуће претње и опасности. У основи те стратегије лежи императив да САД, као глобална сила која треба да штити глобалне интересе, морају остати дипломатски, економски и војно ангажоване у целом свету.

Након што смо развили стратегију, учврстили смо њену примену у темеље војне моћи данас и убудуће: квалитетни људи, спремне снаге и супериорна организација, доктрина и технологија. Потребни су нам квалитетни људи да раде са сложенијом технологијом и да предузимају комплекснија здружена дејства. Потребне су нам снаге спремне за свет пун изненадних догађаја који ће често захтевати да наше снаге дођу на тренутни позив „такве какве су“. Информациона револуција изазива револуцију у војним пословима која ће у основи променити начин на који се снаге САД боре. Те и друге технологије морамо експлоатисати тако да доминирамо у борби. Наш модел освајања тих технологија и обезбеђења војне доминације је *Заједничка визија 2010 (Joint Vision 2010)*, план који је за војне операције будућности покренуо председавајући Здруженог генералштаба.

На располагању нам је читав спектар могућих приступа који подржавају наше тренутне могућности да обликујемо и реагујемо на свет какав сада видимо, те да истовремено припремимо будуће снаге за сутрашњи свет. QDR је испитао три алтернативне могућности које се разликују по томе да ли прихватају ризике и истичу важност инвестирања за краћи, средњи или дужи период.

Једна алтернатива је да се више усредсредимо на тренутне опасности и прилике. Та алтернатива не игнорише будућност, али сматра да данашње претње захтевају већу пажњу, док су будуће претње довољно далеко и дају нам довољно времена да реагујемо. У тој опцији задржала би се садашња структура снага. Она би, такође, значила и мање улагање у модернизацију – а то значи дужи рок употребе главних платформи, мало нових система и кашњење са пуном експлоатацијом револуције у војним пословима.

Друга алтернатива је да се усредсредимо на будуће опасности и прилике. Та алтернатива не игнорише садашњост, већ види веће опасности на хоризонту, укључујући и могућу појаву неке регионалне велике силе. Више ресурса било би посвећено изградњи будућих снага. Да би се то постигло, потребно је знатно смањење садашњих снага. То би видно умањило нашу способност да обликујемо међународно окружење и подрило наше обавезе према савезницима по питањима безбедности, а истовремено би охрабрило агресоре. Што је најважније, то би ослабило наше војне потенцијале, извршило притисак на војнике и изложило их већем ризику у борби у краткорочном и средњорочном периоду.

Оно што смо изабрали представља равнотежу између садашњости и будућности јер смо схватили да наши интереси и одговорности у свету не дозвољавају да изаберемо једну од две поменуте алтернативе. Тај приступ задржава довољно снага које могу да одрже америчко вођство на глобалном плану и да задовоље читав низ данашњих захтева. Истовремено, он инвестира у будуће снаге са усмереним планом модернизације који укључује револуцију у војним пословима и правим темпом уводи нове системе и технологије.

Тај приступ премешта ресурсе и приоритете да би се постигла најбоља равнотежа способности потребних за обликовање, реаговање и припрему за *цео период* који покрива овај Преглед. У оквиру премештања ресурса извршићемо и преуређење садашњих снага – првенствено на „репу“ (структура подршке) и умерено на „зубу“ (борбена моћ). Као резултат, имаћемо снаге способне за извршење данашњих задатака с прихватљивим стратегијским ризиком, док ћемо истовремено моћи да стабилизујемо сопствени инвестициони програм да бисмо добили будуће здружене снаге описане у *Заједничкој визији 2010*. Наш план нас доводи на постојану и реално изводљиву трасу ка оваквим снагама. Обезбедили смо финансијска средства за системе следеће генерације – као што су информациони системи, ударни системи, мобилне снаге и системи ракетне одбране – што ће обезбедити нашу доминацију у борбеном простору 2010. године и даље.

Коначно, планови Министарства одбране су *финансијски реални*. Израђени су на премиси да ће убудуће, сем у случају велике кризе, трошкови националне одбране остати релативно константни. У Америци постоји консензус две партије о усклађивању савезног буџета до 2002. године ради обезбеђивања здраве националне економије, што је, опет, од изузетне важности за снагу и безбедност наше земље. Директна импликација ове финансијске реалности је то што Конгрес и амерички народ очекују од Министарства одбране да реализује наш програм одбране у условима ограничених ресурса. Финансијска реалност није била покретач стратегије одбране коју смо усвојили, али је утицала на наш избор да њу применимо и усмерила нашу пажњу на потребу за реформом наше организације и метода вођења послова.

Шта је ново?

Прво, стратегија за обликовање – реаговање – припремање, дефинисана у QDR процесу гради се на стратегијским основама ранијих прегледа и нашег искуства од завршетка хладног рата. Закључили смо да снаге САД морају да буду у стању да скоро истовремено воде и добију два велика рата на војишту. Међутим, док је Bottom-Up Review окренут првенствено овом тешком задатку, ми смо пажљиво проценили и остале факторе, укључујући и стављање већег нагласка на сталну потребу за одржавањем присуства у прекоморским земљама да бисмо обликовали међународно окружење и били у стању да боље реагујемо на разне ванредне ситуације мањих размера и на асиметричне претње.

QDR ставља већи нагласак и на потребу припремања за будућност, у чему ће непријатељске и потенцијално непријатељске државе стећи нове могућности. То захтева повећано и стабилно инвестирање у модернизацију да би се искористила револуција у технологији, а снаге трансформисале у складу са *Заједничком визијом 2010*. Морамо из основа преуредити нашу инфраструктуру и побољшати структуру подршке користећи предности револуције у цивилним пословима која се

дешава у трговачком свету. Морамо се усредсредити на будућност, а не на прошлост. Само тако можемо да остваримо рентабилност неопходну за рекапитулацију снага.

Друго, наше будуће снаге разликоваће се по *карактеру*. Програми на којима сада радимо да бисмо искористили могућност информационе технологије и контролисали остале савремене технолошке предности, промениће начин вођења рата. Нове оперативне концепције и организациони аранжмани омогућиће нашим здруженим снагама да постигну нове нивое ефикасности у читавом низу сценарија сукоба. Желимо да наши мушкарци и жене господаре сваком ситуацијом. Ми, у рату, не желимо фер борбу – желимо способности које ће нам обезбедити одлучујућу предност.

Заједничка визија 2010 описује четири нове оперативне концепције. Заједно, оне обећавају значајну предност у било којој операцији или окружењу, нешто што називамо „доминација у целокупном спектру дејстава“. У самом средишту заједничке визије је информациона супериорност – могућност да се прикупљају и неометано шаљу информације до снага САД широм бојишта, док се, истовремено, непријатељу то исто не дозвољава.

Доминантан маневар. Ако имају потпуну слику бојишта, савремене мобилне платформе и агилну организацију, снаге САД ће бити у стању да изврше напад на непријатељеве слабе тачке по целој дубини бојишта.

Прецизно дејство. Прецизно дејство ће омогућити снагама САД да у право време и на правом месту дејствују по било којем циљу. Са благовременим подацима о циљу, заједничким познавањем борбеног простора потребним за одговорно командовање и управљање, те са флексибилношћу за поновни прецизан напад, снаге САД ће бити у стању да униште кључне чворове непријатељевих система на великим даљинама са мање борбених система и мање пропратне штете.

Свеобухватна заштита. Вишеслојна заштита снага и средстава САД на свим нивоима омогућиће њеним снагама да очувају слободу акције у току размештаја, маневра и дејства. Да би се тај циљ постигао, свеобухватна заштита захтева заједничку архитектуру успостављену на основу супериорности у информацијама и обухвата читав низ активних и пасивних мера.

Фокусирана логистика. Фузијом информационе, логистичке и транспортне технологије, снаге САД ће бити у стању да упуте праву подршку у право време и на право место на бојишту. То ће омогућити ефикасније испоручивање стратегијским, оперативним и тактичким ешелонима налета за подршку, припремљених према потребама одређеног задатка. Крајњи ефекат биће смањење количине логистичке подршке уз постизање много способнијих борбених снага.

Све у свему, наставићемо да тражимо најбоље људе које нам нација може понудити и да их опремамо најбољом технологијом коју наши научници и инжењери могу да произведу. Та технологија ће променити начин на који се наше снаге боре, омогућавају им да све време

доминирају на бојишту с одлучујућом предношћу у читавом спектру дејстава, од очувања мира и кризних ситуација мањих размера до великог рата. Кључ успеха је у интегрисаном „систему система“ који ће им омогућити супериорно познавање борбеног простора, дозвољавајући им да драстично смање нејасне ситуације.

Тај систем система ће интегрисати прикупљање и обраду обавештајних података, командовање и управљање, системе оружја и елементе подршке. Повезаће команданте са стрелцима и снабдевачима и обезбедити потпуну информацију и онима који доносе одлуке у позадини и снагама у првим редовима.

Постизање таквих способности није лак задатак и не може се извести у једном скоку. То је постепени процес који укључује развој нових технологија, инвестирање у нове платформе и системе, нове концепције, обуку и доктрину, те формирање нових организационих структура. Али, то нису само идеје – већ смо кренули тим путем и имамо опипљиве податке.

Трећи нови елемент је да ће наш програм бити *финансијски изводљив*. Последњих неколико година наш програм одбране није испунио очекивања када је у питању модернизација. Неуспех да се суочимо са финансијским проблемима минарао би наше могућности да реализујемо стратегију. Из разних разлога описаних у извештају, предвиђена повећања финансијских средстава за модернизацију непрекидно су одлагана, јер су средства из фондова за модернизацију пребацивана на рачуне за операције и подршку да би се плаћали актуелни трошкови. Кризне ситуације допринеле су том проблему, али оне нису и његов главни узрок. Нерешаваће тих финансијских проблема минараће наше могућности да реализујемо стратегију. Према томе, закључак важан за избор стратегије и снага у QDR јесте тежиште на ребалансу нашег целокупног војног програма, побољшању стабилности унутар тог програма и исправљању недостатака у буџету видова и општевојном буџету како би се остварили постављени циљеви модернизације.

Шта је следеће – како одавде стићи тамо?

Први и најочљивији аспекти нашег свеукупног плана ребалансирања наших програма одбране јесу скромне редукције активног састава и структуре снага. Ове редукције су делимично надокнађене повећаним могућностима нових система и побољшаним структурама подршке. Уштеде које ће проистећи из тога, комбиноване са стабилним програмом који се може реално очекивати, омогућиће нам да платимо трансформацију снага какву захтева стратегија. Да би сачували борбене могућности и готовост, видови оружаних снага ће остварити смањење кроз побољшање инфраструктуре и ангажовање структура ван војске за одређене функције које нису суштински војне. Резултат су балансиране, флексибилне снаге, довољне дубине да подрже стратегију, а чија структура одговара предвиђеном бројном стању тако да нема шупљина,

и које ће еволуирати у правцу остваривања способности предвиђених у *Заједничкој визији 2010*.

Најинтересантније одлуке QDR:

– Копнена војска ће задржати 10 активних, борбено спремних дивизија. Она ће убрзати и план своје модернизације за Војску XXI, који ће извршити револуцију у борбеним способностима повећањем могућности познавања бојишта преко савремене информационе технологије. Смањење активног састава за око 15 000 људи извешће се кроз деактивирање, консолидацију и престојавање команди и објеката подршке како би се побољшала укупна подршка борбеним организацијама.

– Копнена војска ће реструктурирати и своју резерву. Биће укинуте неке борбене структуре које су у време хладног рата обезбеђивале стратегијску дубину, а које су сада сувишне. Такође ће се убрзати превођење неких борбених јединица у јединице борбене подршке и борбеног обезбеђења, што ће исправити важне недостатке у борби и повећати могућности пружања подршке државним задацима. Резултат ће бити смањење резервних снага за око 45 000 људи.

– Ратна морнарица ће задржати 12 борбених група носача и 12 специјалних група за амфибијска дејства, али ће смањити број површинских бродова у флоти са 128 на 116. Смањена величина површинске флоте биће надокнађена новијим, способнијим системима који се уводе. РМ ће смањити број ударних подморница са 73 на 50, што је последица промењених захтева. Смањиће се и број авиона F/A-18E/F, који треба да се набаве, са 1 000 на 548. Што пре треба прећи на здруженог ударног ловца (Joint Strike Fighter), с циљем да производња са РМ почне 2008. буџетске године. Опција за набавку још највише 785 авиона F/A-18E/F биће задржана уколико за развој авиона Joint Strike Fighter буде требало више времена. Смањења флоте комбинована са побољшањем ефикасности инфраструктуре у прекоморским земљама и трансфером неких борбених логистичких бродова у Команду за војнопоморски транспорт (Military Sealift Command), омогућиће да РМ смањи активни састав на 18 000, а резервни на 4 100 људи.

– Ратно ваздухопловство ће консолидовати ловачке и бомбардерске јединице да би побољшало своју командну структуру и превело један активни винг у резервни. Наставиће са агресивним планом ангажовања структура ван војске чиме се убрзава конкуренција у функцијама подршке. РВ ће смањити своје снаге за ПВО континенталног дела САД и обављаће, с осталим снагама, задатке постизања превласти у ваздушном простору. Ловачке снаге које ће моћи да се размештају према захтевима стратегије чиниће 12 активних и 8 резервних ловачких вингова. Те иницијативе ће омогућити да РВ смањи активни састав за око 27 000 људи. РВ ће наставити са програмом авиона F-22 који треба да замени авионе F-15 C/D за превласт у ваздуху и дејство по циљевима на земљи. У складу са већим могућностима тог авиона, укупан број који треба купити биће смањен са 438 на 339.

– Поморскодесантне снаге извршиће скромна смањења до коначног броја састава кроз реструктурирање подршке. Задржаће три поморскодесантне експедиционе армије (Marine Expeditionary Force) које ће одговарати задацима постављеним у стратегији. Убрзаће се набавка авиона са обртним ротором MV-22 који треба да замени старе транспортне авионе средње носивости, али ће укупан број набављених авиона бити смањен на 360, захваљујући њиховим већим могућностима.

– Укупан активни састав биће смањен на 1 360 000 (за 36 одсто од 1989. год.), а резервни на 835 000 (за 29 одсто од 1989. године). Број запослених цивила свешће се на 640 000 (за 42 одсто мање од 1989. године).

– Одлучили смо да због озбиљних техничких проблема успоримо развој система КоВ за одбрану зоне на великим висинама. Померањем времена увођења од 2004. на 2006. годину повећава се стабилност програма, смањују се ризици и омогућава нам се да истражујемо могућности коришћења заједничких компоненти са програмом ракетне одбране војишта РМ. Остали програми ракетне одбране војишта настављају се по плану.

– Национална ракетна одбрана и даље има приоритет. Администрација и Конгрес су се сложили да држе тај програм на стази убрзаног истраживања и развоја с циљем да се створи могућност да се одлука о развоју донесе већ 2000. буџетске године, уколико запрети опасност. Циљ програма је да се омогући увођење у употребу првих система три године након доношења одлуке о размештају. Анализом у оквиру QDR закључено је да се циљ постављен за 2000. годину неће моћи остварити у границама садашњег програмираног буџета. За националну ракетну одбрану усмеравају се додатни фондови, али и са додатним фондовима, то ће и даље бити програм великог техничког ризика.

– QDR истиче опасност која нашим националним снагама прети од „асиметричних претњи“, почевши од нуклеарног, биолошког и хемијског оружја до напада кроз информациони рат и тероризам. Супротстављању таквим опасностима даћемо посебан нагласак и обезбедити финансирање.

– У оквиру QDR проучен је један број опција које се односе на стратегијске нуклеарне снаге. У Прегледу је закључено да су политика и стратегија одржавања наших нуклеарних снага још исправни и потребни. У складу са инструкцијом Конгреса, у садашњем буџету ћемо задржати јачину снага према споразуму START I, док руска Дума не размотри ратификацију споразума START II. За наставак тога у 1999. буџетској години било би потребно још 64 милиона долара. Нас и даље обавезује споразум START II и преговори о даљим смањењима у споразуму START III након ратификације споразума START II. Уштеде од већег смањења стратегијских нуклеарних снага могле би да ослободе ресурсе за програм националне ракетне одбране.

– На основу анализе наших будућих потреба у односу на преосталу инфраструктуру, Министарство ће захтевати одобрење за две додатне

рунде за престојаванње и затварање база (Base Realignment and Closure – BRAC) и за реструктурирање лабораторија и институција за истраживање и развој. Тражићемо и нове прилике да многе функције пребацимо на структуре ван војске, а са Конгресом ћемо радити на радикалном преуређењу и ослобађању пословне праксе Министарства од владине регулативе.

– Коначно, читав низ прилагођавања општевојних програма ослободиће фондове за повећано инвестирање у кључне програме.

Модернизација наших снага зависи од чврстине система за командовање, управљање, везу, компјутере, обавештајну активност, осматрање и извиђање (Command, control, communications, computers, intelligence, surveillance and reconnaissance – C4ISR). Важна централна улога тих система, и великог броја ресурса који морају да буду везани за њих, инспирисали су озбиљан, свеобухватан поглед на наше целокупне напоре везане за C4ISR. Тачно је одређен потребан број ресурса за тај задатак. Израдили смо сличну студију програма наоружања и установили да се велико инвестирање у прецизно наоружање исплати и да су тежиште програма и напори који се улажу одговарајући.

Трансформација наших снага је процес који је у току. *Заједничка визија 2010* концепцијски повезује дугорочне визије и планове видова оружаних снага и осталих компонената Министарства одбране који су дати у извештају QDR. Војсци САД поверена је реализација тих заједничких и видовских визија модерног ратовања и већ су предузети неки кораци по том питању. То је задатак целокупних снага, како активних тако и резервних. Преузимајући задатке, почев од студија ратних игара до демонстрације савремене технологије и експеримената на бојишту, оружане снаге развијају и тестирају концепције и способности које ће им омогућити трансформацију за будућност. У извештају су дати кратки резимеи тих активности.

Завршни кораци у припреми за будућност, који су битни за постављање нашег програма на финансијски здраве основе, јесу ослобађање од сувишне инфраструктуре и фундаментално преуређење наших словних процеса.

Смањивање инфраструктуре заостаје за смањивањем снага и поред четири рунде BRAC. Од првог круга затварања база снаге су смањене 33 одсто, а смањиће се укупно за 36 одсто када завршимо са смањењима која предвиђа QDR. У истом том периоду смањићемо домаћу инфраструктуру за 21 одсто, ако рачунамо вредност замене физичких објеката. У суштини, наше борбене снаге иду ка 21. веку, док се инфраструктура заглавила у прошлости. Не можемо себи приуштити расипање ресурса у времену тешких одлука и финансијских ограничења. Морамо се ослободити сувишног терета.

Мада долазе споро и унапред захтевају претходне трошкове, уштеде од BRAC које тек треба да се остваре су знатне. Прошле године, почели смо да остварујемо уштеде на годишње трошкове за прва четири круга BRAC, а до 2001. године, повратне уштеде прећи ће 5 милијарди долара

годишње. У Прегледу је утврђено да сувишне инфраструктуре има довољно за још два круга BRAC које ћемо и захтевати. Смањење инфраструктуре мора обухватити и наше институције за истраживање и развој, за тестирање, као и за лабораторије и полигоне.

Треба да користимо и предности побољшања пословног процеса примењених у приватном сектору. Током протекле деценије, амерички пословни сектор се реорганизовао, реструктурирао и прихватио нову револуционарну праксу бизниса и менаџмента да би обезбедио конкурентност на глобалном тржишту које се брзо мења. Имало је ефекта. Ако наше оружане снаге треба да одрже конкурентност у глобалној безбедносној арили која се брзо мења, Министарство мора да усвоји и прилагоди искуства приватног сектора.

Министарство је већ остварило велики напредак у претресању система војног опремања – уз пуну подршку Конгреса. Ти послови доносе значајне дивиденде, дозвољавајући нам да за сваки утрошени долар добијемо много више него раније. Постигли смо уштеде и кроз побољшање наших организација и пословне праксе – замењујући каба-сте и скупе системе мањим набавкама, на пример, једноставно куповином на кредитну картицу. Међутим, треба да идемо много даље и дубље и потребна нам је подршка Конгреса.

Испитујемо најбоље могућности да неке активности које нису кључне приватизујемо и усмеримо на структуре ван војске, али многе од њих онемогућавају прописи и пракса изграђени током периода хладног рата. Одбрану треба **ослободити сувишних прописа** као што смо ослободили многе америчке индустрије, тако да можемо, у отвореној приватној конкуренцији, да користимо предности цена и креативности. Принцип којим се руководи америчка влада јесте да она не би требало да обавља функције типа приватног сектора, а то би требало да важи и за сектор одбране уколико се не ради о изразито војној потреби.

Формирао сам радну групу за реформу одбране (Defense Reform Task Force) која треба да преиспита све активности Уреда секретара одбране, органа Министарства одбране, самог Министарства и војних установа, те да нађе начин на који можемо да консолидујемо функције, елиминишемо дуплирање послова и повећамо ефикасност. Радна група ће се консултовати са Конгресом и пословним људима који су током последњих година успешно повећали ефикасност својих корпорација. Блиско ће сарађивати и са Панел групом националне одбране (National Defense Panel), независним телом које има мандат Конгреса и које ревидира QDR, те са потпредседничким одбором за „National Performance Review“. Наложити сам радној групи да ми достави свој извештај до 30. новембра, а ја ћу радити на основу њихових привремених налаза.

Многе садашње институције и инфраструктуре Министарства одбране уживају значајну политичку подршку због својих доприноса локалној привреди. Међутим, основни тест мора бити њихов допринос целокупној ефикасности војске. Морамо деловати сада ако хоћемо да

имамо средства која ћемо инвестирати у модернизацију у средњорочном периоду и ако наше могућности подршке треба да иду у корак са нашим дугорочним војним могућностима.

Тај приступ одражава и дух напора Администрације да среди власт и обавезу да Конгрес усредсреди владу на кључне функције. Као раније изабрани службени орган који је био сведок мукотрпних трансформација у организацијама као последице затварања база, свестан сам страхова и, заправо, траума који су често присутни. Коначно, треба да одлучимо шта је важније:

- држање ремонтног завода у рукама владе или стављање савремене технологије у руке војника;

- заштита неког објекта или заштита наших снага;

- задржавање војних уговора локалног карактера или промовисање солидних уговора за ступање у војну службу.

Избор је непријатан – и мада промене морамо да чинимо мудро и да саосећамо са цивилима који су годинама одано обављали свој посао, морамо и да одржимо реч када су у питању мушкарци и жене у војној служби. Више од половине њих зна само за оружане снаге које се стално смањују. Осећа се велика неизвесност у погледу будућности. Ипак, они изванредно раде свој посао док служе нашој земљи и у иностранству и код куће. Морамо да водимо рачуна о њима и њиховим породицама и да будемо сигурни да смо им дали најбољи алат за обављање послова које од њих захтевамо. Ако ми водимо бригу о њима, и они ће водити бригу о нама.

* * *

Извештај детаљно описује процес који смо следили, избор који смо направили, наше разлоге за то, те предности и ризике које сваки од њих носи. Извештај је урађен тако да тачно прати развој Прегледа, почињући с описом глобалног окружења у којем Америка делује. Доноси закључке о најбољој стратегији за постизање наших националних циљева и описује читав низ интегрисаних опција примене те стратегије. Анализира и финансијске услове у којима треба разматрати те опције. Из нашег избора између тих опција проистекла је читава серија структуралних и програмских одлука потребних за реализацију стратегије.

Стратегија и план представљени у извештају обезбедиће нам војне могућности и снаге које су нам потребне у периоду од 1997. до 2015. године и даље. План успоставља равнотежу између потреба садашњости и изазова будућности. Наш програм обезбеђује снаге које се баве садашњим претњама, а истовремено нам даје ресурсе који могу трансформисати те снаге у снаге које ће моћи да се баве опасностима 2015. године. Та трансформација је већ почела, као што је приказано у плановима визија Здруженог генералштаба и видова ОС, и тестира се у текућим ратним експериментима.

План који смо изнели је једна интегрисана целина. Заснива се на нашој стратегији, али ту стратегију не можемо реализовати без довољних ресурса. Ти ресурси постоје у буџету Министарства одбране, ако их мудро користимо. Да бисмо то постигли, потребно је да направимо добар избор и променимо начин пословања. За то ће, у неким областима, бити потребна законска подршка и подршка Конгреса. Више од свега, потребан је заједнички напор усмерен на заштиту целе нације, а не на заштиту било ког региона, индустрије или неких специјалних интереса. Ако нисмо вољни да радимо на нови начин, треба да се суочимо са том чињеницом и будемо спремни да платимо више за мањи учинак. Или, можемо одлучити да учинимо мање и будемо мањи као нација.

Грчки реторичар Горгија говорио је о великом изазову одлучивања када је избор веома тежак, „рећи или не рећи, урадити или не урадити“, и да то треба учинити са „неопходним врлинама – промишљеношћу и одлучношћу – једном важном за избор правца, а другом да се на њему истраје“.

Америка почиње нови миленијум као једина суперсила, држава без које се не може. Одговорности су велике, а избори тешки. Али те одговорности и могућности избора прате велике користи и добре прилике. Извештај даје визију Министарства одбране о ономе што је пред нама у тренутку када наша нација ступа у нови „век Америке“ – и опасности и могућности – што је председник као врховни командант подржао. Није довољно само да говоримо; време је да одлучимо. Следеће генерације ће судити о нашим делима, а не о нашим речима. Радећи са Конгресом и, преко њега, са америчким народом, промишљено смо изабрали тај курс. Сада га морамо одлучно следити.

Вилијем Коен, с. р.

Део I

Намена, приступ и реализација

Четворогодишњег прегледа одбране

Као четврти свеобухватни преглед наше војске од завршетка хладног рата, Четворогодишњи преглед одбране (Quadrennial Defense Review – QDR) заснован је на нашем искуству са политиком и снагама из Прегледа снага базе (Base Force Review) из 1991. године, Прегледа комплетних снага (Bottom-Up Review – BUR) из 1993. године и Извештаја Комисије о наменама и задацима оружаних снага (Commission on Roles and Missions of the Armed Forces – CORM). Ти прегледи су показали да смо извршили значајна прилагођавања у нашим снагама, поступцима и организацијама. Такође смо скупили богато искуство у новом и променљивом безбедносном окружењу. То искуство нам говори да имамо најбоље војне снаге у историји наше земље, са непревазиђеним професионализмом и могућностима. Па ипак, сада је повољан моменат да се преиспитају претпоставке, програми и операције. Брз темпо

промена у свету од окончања хладног рата заиста истиче важност редовног предузимања таквог преиспитивања.

Четворогодишњи преглед одбране (QDR) ради се у складу са законом о прегледу структуре војних снага који је саставни део закона о националној одбрани за 1997. буџетску годину. Намера Министарства одбране је да QDR буде основно и свеобухватно испитивање потреба одбране Америке од 1997. до 2015. године: потенцијалне претње, стратегија, структура снага, стање готовости, програми модернизације војске, војна инфраструктура и други елементи програма одбране. QDR је намењен да буде преднацрт балансираног и финансијски подношљивог програма одбране, заснованог на стратегији.

Организација и приступ

QDR су заједно израдили Уред секретара одбране и Здружени генералштаб, уз велико учешће видова ОС и врховних команданата борбених команди. Овај преглед приказује стање и одозго нагоре и одозго надолу, по томе што су налажена стручна мишљења и идеје по целом Министарству и тражене додатне идеје и подршка ван МО, као и по томе што су министар одбране и председавајући Здруженог генералштаба водили цео процес да би били сигурни да сви избори и алтернативе обезбеђују потребне могућности за реализацију стратегије.

QDR је структуриран у три организациона нивоа. На првом нивоу, седам панел група вршило је преглед стратегије, структуре снага, готовости, модернизације, инфраструктуре, људских ресурса, као и информационог операција и обавештајне активности. На другом нивоу, група за интегрисање средила је резултате панел група у кохерентну целину „интегрисаних опција“ тако да буду конзистентни са стратегијом одбране. На трећем нивоу, Виша усмеравајућа група, којом су председавали заједно заменик секретара одбране и заменик начелника Здруженог генералштаба, надгледала је целокупан процес и саветовала секретара одбране, који је, с друге стране, прегледао те препоруке консултујући се са председавајућим и другим члановима Здруженог генералштаба.

Од почетка рада на QDR, Виша усмеравајућа група установила је шему рада по којој је требало стриктно се држати следећих путоказа:

– *Почетна и усмеравајућа фаза* (децембар 1996): Идентификовати проблеме, пружити смернице и директиве панел групама и започети вредновање процене опасности.

– *Стратегијска и финансијска фаза* (јануар 1997): Изнети стратегију одбране и пројекцију финансијских услова и програмских ризика.

– *Фаза анализе* (фебруар 1997): Поднети извештај о резултатима прегледа панел група.

– *Фаза интеграције* (март 1997): Оценити и пречистити интегрисане опције у оквиру стратегије одбране.

– Фаза доношења одлуке (април 1997): Поднети пречишћене алтернативе секретару одбране ради доношења одлуке и идентификовати питања за даље вредновање.

У складу са основним принципима Прегледа, рад у свакој фази настављао се директно на рад претходне фазе, водећи коначно ка одлукама садржаним у овом извештају. Рад у другој и трећој фази почео је истовремено и у почетку је углавном вођен паралелно због обимности задатка и кратких рокова. Друга и трећа фаза су затим усклађене са две последње фазе да би се постигао интегрисан резултат.

Панел група националне одбране (National Defense Panel) редовно је извештавана о раду панел група као и о интеграционим опцијама и одлукама. Штаб Савета националне безбедности и друге агенције Администрације такође су учествовале у разним деловима Прегледа. Када су опције за доношење одлука почеле да добијају облик, Министарство је кренуло у консултације са Конгресом. Председник је прегледао и затим одобрио стратегију одбране и коначне одлуке у вези са програмским директивама.

Реализација

Министарство ће наставити да се консултује са Конгресом о QDR и да примењује резултате подношењем сваке потребне промене у буџетској 1998. години и развојем детаљног буџета за 1999. буџетску годину, као и ревидираних програмских планова до 2003. буџетске године. Током тог процеса, Министарство ће сарађивати непосредно и са Панел групом националне одбране и проучити све додатне опције које Панел група идентификује. Поред тога, Министарство ће у наредним месецима спровести низ накнадних струја од којих су многе поменуће у овом извештају.

Владин закон о раду и резултатима

QDR ће служити као документ Министарства за јединствено стратегијско планирање, а намењен је и да задовољи захтеве за стратегијско планирање по Закону Владе о раду и резултатима (Government Performance and Results Act – GPRA) (P.L. 103–62). План Министарства за примену GPRA обухвата и издвајање кључних заједничких циљева из QDR и уврштавање GPRA у Систем планирања, програмирања и финансирања (Planning, Programming and Budgeting System – PPBS). Организације МО на свим нивоима извршиће ревизију свих стратегијских планова и циљева задатака да би обезбедиле да буду везани за циљеве QDR. Будући извештај GPRA приказиваће напредак постигнут у остваривању кључних циљева QDR на заједничком нивоу.

Глобално безбедносно окружење

Како се приближава 21. век, Сједињене Државе се суочавају са динамичним и несигурним безбедносним окружењем, препуним и приликама и изазовима. Према евиденцији главне књиге, ми се сада налазимо у периоду стратегијске прилике. Опасност од глобалног рата се стишала и суштинске вредности репрезентативне демократије и тржишне економије прихваћене су у многим деловима света, што пружа нове прилике за промовисање мира, просперитета и боље сарадње међу државама. Непрекидна динамичност глобалне економије трансформише трговину, културу и глобалне интеракције. Наши савези, као што су НАТО, савез САД–Јапан и савез САД–Република Кореја, који су тако важни за безбедност САД, успешно се прилагођавају да би могли да се суоче са изазовима данашњице и обезбеде основ за изванредно стабилан и напредан свет. Бивши противници, као Русија и друге чланице Варшавског пакта, сада сарађују с нама у низу безбедносних питања. У ствари, многи у свету сматрају САД важним безбедносним партнером.

Па ипак, свет је и даље опасно и веома несигурно место, а Сједињене Државе ће се врло вероватно од сада па до 2015. године суочити са једним бројем значајних изазова за своју безбедност.

Прво, и даље ћемо се суочавати са низом разних регионалних опасности.

Најистакнутија међу њима је опасност која савезницима и пријатељима САД у кључним регионима прети од принуде и иностране агресије великих размера од стране непријатељских држава са знатном војном моћи. У Југоисточној Азији, и Ирак и Иран и даље представљају претњу својим суседима и слободном протоку нафте из тог региона. Приступ нафти остаће државна потреба САД у догледној будућности. На Блиском истоку, потенцијална опасност сукоба постојаће док се не успостави праведан и трајан мир у том региону, као и безбедност за Израел.

У Источној Азији, Корејско полуострво остаје подељено. Северна Кореја и даље представља веома непредвидиву претњу, због непрекидног истурања својих војних потенцијала ка граници Јужне Кореје и енормних притисака које намећу све тежи економски услови. На другим местима у том региону, питања суверенитета и неколико територијалних спорова остају и даље потенцијални извори сукоба.

Разумно је претпоставити да ће, од данас до 2015. године, неке амбициозне регионалне силе имати и жељу и средства да војно угрозе интересе САД.

Поред тога, пропале или ослабљене државе могу да изазову нестабилност, унутрашњи сукоб и хуманитарне кризе унутар региона где Сједињене Државе имају виталне или важне интересе. Као што смо видели у Сомалији и претходној Југославији, те како видимо данас у земљама од Албаније до Заира, неке владе ће изгубити способност да одржавају јавни ред и обезбеђују потребе свог народа, што ће створити

услове за грађанске немире, глад, масовне миграције преко међународних граница, те за агресивна дејства суседних држава или чак масовно убијање.

Друго, упркос најбољим настојањима међународне заједнице, државама је све теже да контролишу ток осетљивих података и регулишу ширење савремене технологије која се користи у војне или терористичке сврхе. Пролиферација усавршеног оружја и технологије ће се наставити. То би могло дестабилизovati неке регионе и повећати број потенцијалних противника са значајним војним могућностима, укључујући и мање државе и факторе непријатељски расположене према Сједињеним Државама, те изменити природу војних изазова који угрожавају нашу националну безбедност.

Нарочито забрињава ширење нуклеарног, биолошког и хемијског (НБХ) оружја и средстава за њихово упућивање на циљ; могућности информационог ратовања; усавршено конвенционално оружје; могућности „невидљиве“ технологије; беспилотне летелице, те могућности или забране приступа космосу. Посебно је забрињавајућа тенденција пролиферације НБХ оружја у бившем Совјетском Савезу, где се сумња на могућност неких држава да ефикасно контролишу знатне, наслеђене стокве НБХ оружја, материјала и технологије. Исти је проблем и на Блиском истоку где пролиферацијом савремених технологија злонамерне земље, као Иран, добијају све софистициранија средства којима угрожавају безбедност у региону, као и у Источној Азији где таква пролиферација прети да поремети деликатне војне равнотеже у региону пуном дуготрајних територијалних спорова. Цивилно тржиште развија технологију са цивилном и војном применом, што отежава успоравање ширења технологије на потенцијално непријатељске државе или недржавне факторе. Земље као што су Сједињене Државе, које уграђују такву технологију у своје војне снаге, могле би бити посебно осетљиве на противмере, ако се овај проблем потпуно не размотри приликом конструисања система.

Треће, како су и предсказале прве године после хладноратовског периода, изазов америчким интересима и даље ће бити низ разних транснационалних опасности, а животи грађана САД често ће бити угрожени, директно или индиректно. Све јачи и жешћи терористи и даље ће директно угрожавати животе америчких грађана и покушавати да подрију политику и савезе САД. Илегална трговина дрогом и међународни организовани криминал и даље ће игнорисати наше границе, нападати наше друштво и угрожавати личне слободе и благостање. Неконтролисано кретање исељеника повремено ће дестабилизovati регионе света и угрожавати америчке интересе и грађане.

Четврто, мада смо много безбеднији него за време хладног рата, територија САД није поштеђена опасности споља. Уз опасности од стратeгијских нуклеарних арсенала других земаља, постоји и могућност даљег ширења интерконтиненталних балистичких ракета и оружја за масовно уништавање. Поред тога, други неконвенционални начини

напада, као што је тероризам, нису више само претње нашим дипломатама, војним снагама и америчким цивилима у прекоморским земљама него ће у наредним годинама угрожавати и Американце код куће. Информационо ратовање (напади на наше инфраструктуре путем информационих мрежа са рачунарским базама) представља све већу опасност.

Надмоћ САД у конвенционалној војној арили може, заиста, да охрабри противнике да користе таква асиметрична средства за напад на наше снаге и интересе у прекоморским земљама и на Американце код куће. То значи да ће вероватно настојати да постигну предност над Сједињеним Државама, да нас неконвенционалним приступима *надмудре* или *подрију* наше јаке стране, а *искористе* наше слабости. На стратегијском плану, агресор ће можда настојати да избегне директну војну конфронтацију са Сједињеним Државама, користећи, уместо тога, средства као што су тероризам, претње НБХ оружјем, информациони рат или саботаже ради угрожавања животне средине. Ако се, међутим, неки противник ипак упусти у конвенционални рат са Сједињеним Државама, могао би да употреби и асиметрична средства да би одгодио или онемогућио Американцима прилаз пресудно важним објектима, да би разбио наше мреже за командовање, управљање, комуникације и обавештајну активност, да би одвратио савезнике и коалиционе партнере од пружања подршке интервенцији САД или да би изазвао веће жртве за САД него што је очекивано с намером да ослаби нашу одлучност као нације.

Област у којима Сједињене Државе имају значајну предност над потенцијалним противницима и све веће могућности (на пример, средства базирана у свемиру, командовање, управљање, комуникације и рачунари, те обавештајне активности, осматрање и извиђање), такође би могле имати слабе тачке које потенцијални противници могу да искористе (на пример, зависност од трговинских комуникација) ако не поведемо рачуна о тим изазовима. Решавање таквих асиметричних изазова мора бити важан елеменат стратегије одбране САД, од увођења у наоружање нових потенцијала до прилагођавања начина дејства снага САД у будућим ванредним ситуацијама.

Упоредо са овим предвиђеним тенденцијама (настављене регионалне опасности, пролиферација усавршеног оружја и технологије, транснационалне опасности, те повећана опасност од асиметричних напада), постоји један број „докер“ сценарија који би могли озбиљно да угрозе интересе САД и код куће и у иностранству. Такви сценарији крећу се од неочекиване појаве нових технолошких претњи, преко губитка америчког прилаза објектима од критичне важности и линијама комуникација у кључним регионима, до преузимања пријатељских режима од стране непријатељских фактора. Узети појединачно, ти сценарији нису вероватни. Међутим, узети заједно, вероватније је да ће се један или више њих *заиста* остварити него да *ниједан* неће. Поред тога, иако је вероватноћа убацивања у игру појединачних „докера“ можда

мала, њихове последице могу бити непропорционално велике. Према томе, Сједињене Државе морају одржавати војне потенцијале довољно за парирање таквим догађајима.

За безбедносно окружење од сада па до 2015. године такође ће бити карактеристично што на целом свету неће бити „глобалног равноправног пандана“, способног да војно конкурише Сједињеним Државама, какав је био Совјетски Савез током хладног рата. Штавише, вероватно ниједна регионална сила или коалиција у наредних 10 до 15 година неће нагомилати довољно конвенционалне војне моћи да порази наше оружане снаге, када је целокупан војни потенцијал Сједињених Држава мобилисан и распоређен у региону сукоба. Сједињене Државе су данас једина суперсила на свету, а очекује се да то и остану током целог периода од 1997. до 2015. године.

У периоду после 2015. године постоји могућност да се појави нека регионална велика сила или глобални конкурент. Неки сматрају да Русија и Кина имају потенцијала да буду такви конкуренти, мада је будућност сваке од ових држава понаособ прилично неизвесна.

Будућност Русије зависиће, у великој мери, од њене способности да развије привреду, што опет зависи од стабилних политичких услова. Русија је достигла напредак у изградњи нових демократских институција, а Сједињене Државе су уложиле огромне напоре, често веома успешне, да са Русијом изграде партнерство на политичком, економском и безбедносном пољу. Споразуми Русије са НАТО помоћи ће њеном интегрисању у већу европску безбедносну архитектуру, а могу и драматично променити ставове Русије и уобличити другачију безбедносну слику. Војне снаге Русије ће или претрпети знатне промене, укључујући додатно смањење и реорганизацију, или се суочити са процесом прогресивног пропадања. Очекује се да Русија и даље ставља тежиште на програм истраживања и развоја, дајући врхунски приоритет модернизацији својих стратегијских нуклеарних потенцијала и њиховој континуираној оперативној ефикасности. Међутим, увођење у производњу знатног броја конвенционалних система оружја зависиће од успешности њеног привредног развоја.

Кина има потенцијала да постане велика војна сила у Азији. Сједињене Државе ће се и даље ангажовати око Кине, настојећи да ојачају сарадњу у областима где се наши интереси преклапају и да утичу на њу да **да** позитиван допринос регионалној стабилности и делује као одговоран члан међународне заједнице. Кина ће се вероватно и даље суочавати са извесним бројем унутрашњих проблема, укључујући даљи развој привредне инфраструктуре и тензију између модерне тржишне привреде и ауторитарног политичког система, који могу да успоре темпо њене војне модернизације. Поред тога, напори Кине да модернизује своје снаге и повећа могућности пројекције моћи неће проћи незапажено и вероватно ће друге у региону натерати да се забрину.

Најзад, важно је поменути да ово предвиђање безбедносног окружења почива на две основне претпоставке: да ће Сједињене Државе

остати политички и војно ангажоване широм света у наредних 15 до 20 година, те да ће задржати војну надмоћ над садашњим и потенцијалним ривалима. Кад би се Сједињене Државе повукле из својих међународних обавеза, одустале од дипломатског вођства или своје војне супериорности, свет би постао још опасније место, а претње Сједињеним Државама, нашим савезницима, пријатељима и интересима, биле би још оштрије.

Део III

Стратегија одбране

Од оснивања републике, Сједињене Државе су као држава усвојиле неколико основних и трајних циљева: очувати суверенитет, политичку слободу и самосталност Сједињених Држава, са њиховим вредностима, институцијама и нетакнутом територијом; штитити животе и личну сигурност Американаца, и код куће и у иностранству; обезбедити благостање и просперитет државе и народа.

Да би се ти основни циљеви постигли у међусобно све зависнијем свету, потребно је јачати међународно окружење у којем су најзначајније регије стабилне, мирне и без доминације непријатељских снага; развијају се глобална економија и слободна трговина; широко су прихваћене демократске норме и поштовање људских права; сведено је на минимум ширење нуклеарног, биолошког и хемијског (НБХ) оружја и других потенцијално дестабилизујућих технологија; међународна заједница је вољна и способна да спречи и, ако је потребно, реагује на злокобне догађаје. Сједињене Државе теже да имају водећу улогу у међународној заједници, тесно сарађују са државама које имају исте вредности и циљеве, а утичу на оне који могу да ремете национално благостање САД.

Кључна начела стратегије националне безбедности

Сједињених Држава

Како на најбољи начин можемо да остваримо те националне безбедносне циљеве и жељене међународне услове у данашњем променљивом, несигурном и још опасном свету?

О том питању, које прожима политички и идеолошки спектар последњих година, изражавана су разна мишљења. На једном крају спектра, може се тврдити да би нам, пошто се више не суочавамо са опасношћу од глобалног равноправног конкурента као што је Совјетски Савез, као нацији најбоље користило да усмеримо енергију на домаћи терен и ангажујемо војне снаге онда када је у питању опстанак наше нације. По том гледишту, сем заштите властитог опстанка и опстанка наших главних савезника, ми имамо мало обавеза. То је, у суштини, гледање на свет из 19. века, које игнорише утицај глобалних догађаја

на нашу земљу, све већу међусобну зависnost светске привреде, те убрзавање информационе технолошке револуције.

На другом крају спектра налази се тврђња да Сједињене Државе, као једина светска суперсила имају значајне обавезе које знатно превазилазе свако традиционално гледање на национални интерес, као што су генерално штићење мира и стабилности на целој Земљи, олакшавање људских патњи ма где оне постојале, те промовисање бољег начина живота, не само за наше грађане него и за друге.

Између супротстављених визија изолационизма и светског полицајца лежи безбедносна стратегија која је у складу са нашим глобалним интересима – национална безбедносна стратегија ангажовања. Стратегија ангажовања претпоставља да ће Сједињене Државе наставити да остварују чврсто вођство у међународној заједници, користећи све димензије свог утицаја за обликовање безбедносног окружења. То је нарочито важно за обезбеђивање мира и стабилности у регионима где Сједињене Државе имају виталне или важне интересе као и за проширивање заједнице демократских држава са слободним тржиштем. Најефикаснији начин за постизање тих циљева јесу јачање и прилагођавање савеза и коалиција који служе за заштиту заједничких интереса и вредности.

Мада ће Сједињене Државе задржати могућност да дејствују једнострано, стратегија која ставља тежиште на коалициона дејства јесте од суштинског значаја за заштиту и промовисање наших националних интереса у свету, где ми као нација често морамо да дејствујемо у сагласности са другима да бисмо створили жељене међународне услове и обезбедили своје основне националне интересе. Природа изазова са којима се суочавамо заиста захтева кооперативне, мултинационалне приступе који распоређују терет одговорности између држава истоминшљеника. На пример, да би ефикасно обуздале пролиферацију НБХ оружја, Сједињене Државе морају остварити сарадњу са другим државама које имају приступ НБХ технологији и средствима. Према томе, неопходно је да се Сједињене Државе боре да изграде блиске, кооперативне односе са најутицајнијим земљама у свету.

Одржавање јаке војске и воља да се она употреби у одбрани националних и заједничких интереса и даље је битна за стратегију ангажовања на прилазу 21. веку. Данас Сједињене Државе имају ненадмашне војне могућности. Ми смо једина земља у свету способна да ефикасно води здружене војне операције великих размера далеко од својих граница. То нас ставља у јединствену позицију. Ми смо, такође, једина сила у свету која војно може ефикасно да реагује на регионалне претње великих размера, темељац многих међусобно корисних савеза и безбедносних партнерстава, те стуб стабилности у кључним регијама света. Да би задржале ту водећу позицију, Сједињене Државе морају да одржавају спремним снаге способне за вођење широког опсега војних активности и операција – од одвраћања и наношења пораза агресији великих размера, преко учешћа у ванредним ситуацијама мањих разме-

ра, до супротстављања асиметричним претњама међу којима је и тероризам.

Па ипак, и национални интереси и ограничени ресурси САД указују на то да је потребна *селективна* употреба њихових снага. Основна намена снага САД је да одвраћају и надвладају опасност од организованог угрожавања Сједињених Држава и њихових интереса. Одлуке о томе да ли и када употребити војне снаге требало би да усмеравају, прво и пре свега, амерички национални интереси који су у питању – било да су витални, важни или хуманитарни – као и то да ли су трошкови и ризици одређеног војног ангажовања сразмерни тим интересима. Када су интереси, који су у питању, витални – то јест, од широке, изванредне важности за опстанак, безбедност и живот Сједињених Држава – требало би да урадимо све што је потребно да их бранимо, укључујући једнострану употребу војне моћи. Амерички витални национални интереси, између осталог обухватају:

- заштиту суверенитета, територије и становништва Сједињених Држава, затим спречавање и одвраћање опасности по нашу домовину, укључујући НБХ нападе и тероризам;

- спречавање појављивања непријатељске регионалне коалиције или хегемоније;

- осигуравање слободе мора и безбедности међународних морских линија комуникација, ваздушних путева и космоса;

- осигуравање несметаног приступа кључним тржиштима, изворима енергије и стратегијским ресурсима;

- одвраћање и, ако је потребно, савладавање агресије на савезнике и пријатеље САД.

У другим случајевима, интереси који су у питању могу да буду важни, али не витални – то јест, они не утичу на опстанак наше нације, али значајно утичу на њено благостање и природу света у којем живимо. У тим случајевима, војне снаге би требало користити само ако оне унапређују интересе САД и могу да остваре њихове циљеве, а друга средства нису адекватна за постизање наших тежњи. Таква употреба силе требало би да буде и селективна и ограничена, те да одражава релативну важност дотичних интереса САД.

Када су интереси који су у питању по природи првенствено хуманитарни, војска САД генерално није најбоље средство за решавање кризе. У неким ситуацијама, међутим, кориштење јединствених могућности наше војске може да буде и неопходно и прикладно: када хуманитарна катастрофа онемогућава цивилне органе за помоћ да реагују, или када је потреба за непосредном помоћи тако хитна да само војска САД има могућности да одмах пружи дугорочнију помоћ у несрећи. У таквим случајевима, ако Сједињене Државе одлуче да упуте војне снаге да помогну, војни задатак би требало да буде јасно дефинисан, ризик за америчку војску би требало да буде минималан, а веће ангажовање војске САД требало би да буде ограничено на почетни период давања помоћи док не стигне шира међународна помоћ.

У свим случајевима где се разматра ангажовање снага САД, најважнији моменат у америчким одлукама требало би да буде одређивање да ли су инволвирани трошкови и ризици сразмерни са интересима САД. Такве одлуке треба такође да зависе од наше способности да идентификујемо јасан задатак, жељено крајње стање и стратегију повлачења ангажованих снага.

Стратегија одбране

Да би подржали ту стратегију националне безбедности, војска САД и Министарство одбране морају бити способни да помогну обликовање међународног безбедносног окружења на начине који погодују интересима САД, да реагују на целокупан спектар криза када им се нареди и да се припреме сада за изазове неизвесне будућности. Ова три елемента – обликовање, реаговање и припремање – дефинишу суштину стратегије одбране САД од данас до 2015. године.

Обликовање међународног окружења

Поред других инструмената државне моћи, као што су дипломатија и економска размена и улагања, Министарство одбране има суштинску улогу у обликовању међународног безбедносног окружења на начине који промовишу и штите државне интересе САД. Наше војно ангажовање помаже у промовисању регионалне стабилности, спречавању или ограничавању конфликта и претњи, те из дана у дан одвраћају агесију и принуду у многим кључним регионима у свету. Да би то остварило, Министарство одбране користи разноврсна средства укључујући: снаге стално стациониране у иностранству; снаге које се на смену распоређују у прекоморске земље; снаге привремено распоређене ради вежби, комбиноване обуке или заједничког дејства две војске; програме као што су војна сарадња, безбедносна помоћ, међународни програми војног образовања и обуке (International Education and Training – IMET) и међународна сарадња родова војске.

Улога Министарства одбране у обликовању међународног окружења тесно је повезана са нашим дипломатским активностима. Наши дипломатски и војни представници свакодневно раде заједно у складу са циљевима САД у свим регионима света. У периодима криза, дипломатија је пресудан мултипликатор снага када Сједињене Државе траже коалиционе партнере, сарађују с њима и захтевају прилаз иностраним базама и објектима. И обрнуто, дипломатија је често јача када је подржава потенцијал за војно реаговање.

Промовисање регионалне стабилности

Наше оружане снаге, дејствујући заједно са другим институцијама САД, промовишу регионалну стабилност на бројне начине који су у

екладу са нашом стратегијом националне безбедности. У регионима где Сједињене Државе имају виталне и важне интересе, војска САД помаже да се повећа безбедност кључних савезника и пријатеља САД и ради на прилагођавању и јачању централних савеза и коалиција ради суочавања са изазовима безбедносног окружења које се непрестано мења. Такво ангажовање ствара билатералне и мултилатералне односе који повећавају отвореност и поверење на војном плану. Поред тога, војску САД, као средство ангажовања, често преферирају земље које нису ни поуздани пријатељи ни потврђени непријатељи. Ти контакти изграђују конструктивне безбедносне односе и помажу да се данас промовише развој демократских институција, како сутра те земље не би постале противници. Како примером, тако и наметањем, снаге САД подстичу поштовање међународних норми и режима, који обезбеђују темељ за мир и стабилност у целом свету, као што су непролиферација, слобода пловидбе, поштовање људских права и владавина закона. Промовисање регионалне стабилности највише доприноси изграђивању блиских сарадничких односа са другим владиним агенцијама САД, коалиционим партнерима и невладиним организацијама.

Спречавање или ограничавање конфликта и претњи

Други битан елеменат наше стратегије јесте коришћење снага САД и других ресурса Министарства одбране (МО) за спречавање или ограничавање претњи и конфликта. То је пресудан разлог што држимо снаге у прекоморским земљама, учествујемо у мировним операцијама и финансирамо разнолике политичке иницијативе. Такве превентивне мере обухватају напоре фокусиране на то да се:

- стварно смање или елиминишу НБХ потенцијали, као што је учињено споразумом САД и Северне Кореје и заједничким програмом за смањење претњи са Русијом, Украјином, Белорусијом и Казахстаном;

- спречи трка у наоружању и пролиферацији НБХ оружја, као што се чини кроз напоре МО да се надгледају и намећу споразуми о контроли наоружања какви су Уговор о непролиферацији и Режим контроле ракетне технологије;

- спречи и одврати будући тероризам и смањи осетљивост САД на терористичка дејства, кроз напоре МО да се појачају могућности прикупљања обавештајних података и заштити критична инфраструктура;

- смањи производња и илегално уношење дрога у Сједињене Државе, помоћу подршке коју МО пружа здруженим интерагенцијским оперативним групама које дејствују дуж наших обала и јужне границе;

- умање услови за конфликт, као што смо постигли распоређивањем снага САД у Македонији.

Релативно мала и правовремена улагања у такве циљне превентивне мере могу донети много веће користи, често ублажавајући потребу за каснијим знатно већим и скупљим ангажовањем САД.

Трећи аспект кључне улоге војске у обликовању међународног безбедносног окружења јесте свакодневно одвраћање агресије и присиле у кључним регионима света распоређивањем америчких војних снага у иностранству у доба мира. Наша способност да одвратимо потенцијалне противнике у доба мира почива на неколико фактора:

– Испољеној вољи и могућности да испунимо своје обавезе на плану безбедности;

– Декларативној политици која потенцијалним противницима ефикасно указује на обавезе САД и цену њиховог угрожавања;

– Способностима за вођење конвенционалног рата које имају кредибилитет у целокупном спектру војних операција. Доказ тог кредибилитета су снаге и опрема САД које су стратегијски стациониране или распоређене на истурене положаје, наше брзо распоредиве снаге за пројекцију моћи, затим наша способност да благовремено дођемо до критичне инфраструктуре у прекоморским земљама, те наша доказана могућност да формирамо и водимо ефикасне војне коалиције.

Нуклеарни потенцијал такође знатно доприноси нашој способности да одвраћамо агресију у доба мира. Основна улога нуклеарних снага САД у садашњем и пројектованом безбедносном окружењу јесте да одвраћају агресију против Сједињених Држава, њихових снага у иностранству и њихових савезника и пријатеља. Иако је истакнута позиција нуклеарног оружја у нашој одбрани умањена од завршетка хладног рата, нуклеарно оружје остаје и даље значајна брана против ширења НБХ оружја и неизвесне будућности постојећих нуклеарних сила, те као средство за одржавање наших безбедносних обавеза према савезницима.

У том контексту, Сједињене Државе морају задржати нуклеарне снаге довољне да одврате сваку непријатељску инострану власт, која има приступ нуклеарном оружју, од деловања против наших виталних интереса и да убеди такву власт како је узалудно настојање да постигне нуклеарну предност. Према томе, у догледној будућности, Сједињеним Државама ће и даље бити потребно поуздано и флексибилно средство одвраћања – отпорно на најжешћи напад, под веома поузданим, конститутивним командовањем и управљањем и заштићено како од случајне тако и од неовлаштене употребе. Верујемо да се на нижим нивоима снага ти циљеви могу остварити. У складу са тим, Сједињене Државе ће се и даље ангажовати у преговорима о даљем смањивању америчких и руских стратегијских нуклеарних потенцијала, сходно договореном оквиру споразума START III кад једном Москва ратификује споразум START II.

Реаговање на целокупан спектар криза

Упркос најбољим напорима да обликујемо међународно безбедносно окружење, од војске САД ће бити, повремено, захтевано да реагује на кризе да би заштитила наше интересе, демонстрирала нашу одлуч-

ност, те поново потврдила нашу улогу глобалног лидера. Према томе, снаге САД морају бити способне да извршавају цео спектар војних операција, од одвраћања противникове агресије или принуде у кризи и вођења истовремених операција у ванредним ситуацијама мањих размера, до вођења и добијања већих ратова на војишту.

Мада ће Сједињене Државе задржати способности да једнострано штите своје интересе, ми често налазимо предности у заједничком деловању са државама истомишљеницима када реагујемо на кризе. Делујући у коалицији или савезу са другим земљама, а не сами, генерално јачамо политички легитимитет курса дејства и обезбеђујемо додатне ресурсе за дејство, те осигуравамо да Сједињене Државе не морају само да подносе политички, војни и финансијски терет. Међутим, стварање и одржавање ефикасних коалиција такође доноси и знатне проблеме, од координације политике на стратегијском, до интероперабилности различитих војних снага на тактичком нивоу. Пошто војска САД уводи нове технологије и оперативне концепције брже од било које друге војске, биће потребно пажљиво пројектовање и сарадња да би се обезбедило решавање нових проблема интероперабилности. Будући да ће коалиција и даље доносити важне политичке користи и не баш безначајне војне изазове, снаге САД морају се планирати, обучавати и припремати за реаговање на целокупан спектар криза у коалицији са снагама других држава.

Одвраћање агресије и присиле у кризи

У многим случајевима, прва фаза реаговања на кризу јесте покушај да се противник одврати тако да ситуација не захтева већу реакцију. Одвраћање у некој кризи обухвата наговештавање ангажовања Сједињених Држава за одређену земљу или изражавање нашег националног интереса појачавањем наших борбених могућности на војишту. Наша способност да реагујемо брзо и одлучно, како се криза развија, може да има значајан ефекат одвраћања. Нивои готовости снага које се могу распоредити може бити повећан, снаге распоређене у тој области могу бити премештене ближе кризном региону, а снаге из Сједињених Држава брзо распоређене у ту област. Сједињене Државе такође могу одлучити да дају додатна саопштења и тако противнику пренесу своје намере и цену агресије или принуде. У неким случајевима, можемо одлучити да снаге САД користимо ограничено (на пример, да наметнемо санкције или изведемо ограничене ударе) да бисмо истакли ту поруку и одвратили даљи авантуризам.

Вођење операција у кризама мањих размера

Генерално, Сједињене Државе ће, заједно са другима у међународној заједници, настојати да спрече и обуздају локализоване конфликте и кризе пре него што буде потребна војна реакција. Ако, међутим,

такви напори не уроде плодом, брза интервенција оружаним снагама можда је најбољи начин да се ограничи, реше или ублаже последице сукоба који би иначе могао постати много скупљи и погибелнији. Те операције представљају цео опсег здружених војних дејстава која иду даље од активности мирнодопског ангажовања, али не прерастају у већи рат на војишту, а обухватају: операције демонстрирања силе, интервенције, ограничене ударе, операције евакуисања цивила, установљавање зона забрана летења, наметање мира, наметање санкција на мору, противтерористичке операције, очување мира, хуманитарну помоћ и помоћ у несрећи.

На основу скорашњег искуства и обавештајних активности, очекује се да током следећих 15 до 20 година потреба за операцијама мањих размера и даље буде велика. Учешће САД у непредвиђеним операцијама мањих размера мора бити селективно и зависити умногоме од интереса који су у питању и од ризика од веће агресије на неком другом месту. Међутим, те операције ће, ипак, врло вероватно, представљати најчешћи изазов за снаге САД до 2015. године и могу захтевати знатно ангажовање снага, како активних тако и резервних. Временом ће обимно ангажовање у вишеструким истовременим операцијама мањих размера свакако представљати напрезање снага САД на начине који се морају пажљиво контролисати. Непредвиђене операције мањих размера такође ће допринети способностима војске САД да ради ефикасно са другим владиним агенцијама САД, невладиним организацијама, приватним добровољним организацијама, те низом разних коалиционих партнера. Оне ће, такође, захтевати да влада САД, укључујући и војску и друге агенције, континуирано и плански процењују опасности са којима се сусрећемо у таквим операцијама и потенцијале потребне да се суочимо са тим изазовима.

Према томе, војска САД мора бити приправна да успешно води вишеструке истовремене непредвиђене ситуације мањих размера широм света, а мора бити способна да то ради у сваком окружењу, укључујући и услове где противник користи асиметрична средства, као што је НБХ оружје. Снаге САД морају бити способне и да се повуку из операција мањег интензитета, реконституишу а затим распореде на веће војиште у оквиру захтеваног времена. Мада у неким случајевима то може да наметне знатне оперативне, дипломатске и политичке изазове, способност преласка из мирнодопских операција на ратовање остаје основни захтев који треба да испуњава практично свака јединица у војсци САД. Снаге САД морају бити способне за сложене задатке, те у складу с тим и организоване, обучаване, опремљене и вођене.

Вођење и добијање већих ратова на војишту

На далеком крају кризног континуума налазе се вођење и добијање већих ратова на војишту. То је најтежи задатак за војску САД. Да би штитиле америчке интересе широм света, снаге САД морају и даље

бити способне да надвладају војну моћ регионалних држава које имају супротне интересе. Такве државе су често у могућности да уведу у борбу велике војне снаге које могу да изазову озбиљну неравнотежу у војној моћи у регионима важним за Сједињене Државе. Савезници и пријатељске државе често имају потешкоћа да парирају моћи потенцијално агресивног суседа. Да бисмо одвратили агресију, спречили принуду над савезничким или пријатељским владама, те надвладали агресију ако до ње дође, ми морамо припремити снаге САД да се суоче са том размером опасности далеко од куће, заједно са нашим савезницима и пријатељима, или једнострано, ако је то неопходно. За то морамо имати здружено обучавање и интероперабилне снаге које се могу брзо пребацивати на велике удаљености ради попуне истурено стационираних и распоређених снага САД, да би помогле угроженој држави, брзо зауставиле инвазију непријатеља, те поразиле агресора.

Као глобална сила са интересима широм света, неопходно је да Сједињене Државе сада и у догледној будућности буду способне да одвраћају и надвладавају агресије великих размера на друге државе на два удаљена војишта истовремено, по могућности заједно са регионалним савезницима. Одржавање те битне могућности јесте основно за веродостојно одвраћање опортунизма – то јест, за избегавање ситуације у којој би агресор у једном региону могао доћи у искушење да искористи велику ангажованост снага САД на другом месту – као и за гарантовање да Сједињене Државе имају довољно војних потенцијала да одврате или савладају агресију противника који је већи, или у околностима које су теже, него што се очекивало. То је нарочито важно у веома динамичном и неизвесном безбедносном окружењу. Никад не можемо са сигурношћу знати када ће и где доћи до следећег рата на већем војишту, ко ће нам бити следећи противник, како ће се непријатељ борити, ко ће ступити с нама у коалицију, или који ће тачно захтеви бити постављени пред САД. И заиста, кроз историју се више пута потврђивало да често нисмо у могућности да предвидимо такве ствари. Снаге попуњене и опремљене за одвраћање и савладавање агресије на више војишта гарантују да ће Сједињене Државе очувати флексибилност да се ухвате у коштац са непредвиђеним и неочекиваним. Таква могућност је *sine qua non* једне суперсиле и од суштинске је важности за кредибилитет наше целокупне стратегије националне безбедности. Она подржава и наше континуирано ангажовање на обликовању међународног окружења ради смањења шанси да се такве претње уопште и развију.

Ако би се Сједињене Државе одрекле могућности да савладају агресију на више војишта одједном, наша позиција глобалне силе, пожељног безбедносног партнера и лидера у међународној заједници дошла би у питање. И заиста, неки савезници би способност вођења једног рата несумњиво протумачили као сигнал да Сједињене Државе не би, ако су интензивно ангажоване на другом месту, могле да помогну одбрану њихових интереса. Таква могућност би омела Сједињене Државе и да на кризу довољно брзо реагују, или да уопште реагују, из

страха да би нас ангажовање већег дела наших снага учинило осетљивим у другим регионима. Ни та чињеница вероватно не би промакла пажњи потенцијалних противника. Могућност вођења рата на једном војишту узурпирала би и могућност одвраћања и кредибилитет америчких безбедносних обавеза у кључним регионима света. То би, онда, могло да подстакне савезнике и пријатеље да усвоје другачије одбрамбене политике и ставове, због чега би ослабила мрежа савеза и коалиција на које се ослањамо ради заштите наших интереса у иностранству.

Очигледно да у том динамичном, неизвесном безбедносном окружењу, Сједињене Државе морају непрестано да процењују окружење, стратегију и пратеће војне потребе. Ако би се безбедносно окружење драматично променило и опасности од агресије великих размера знатно повећале или смањиле, било би и мудро и прикладно да Сједињене Државе ревидирају и поново процене захтеве за вођење рата.

Посебну пажњу заслужују барем три посебно тешка захтева повезана са вођењем и добијањем већих ратова на војишту. Први је способност да се брзо заустави почетно напредовање непријатеља пре него што стигне до својих циљева у два готово истовремена рата. Очување те могућности је апсолутно пресудно за способност Сједињених Држава да остваре иницијативу на оба војишта и да сведу на минимум величину територије коју ми и наши савезници морамо повратити од непријатеља. У случају неуспеха у брзом заустављању инвазије, накондана кампања за истеривање непријатеља са освојене територије може бити много тежа, дужа и скупља. Могло би доћи и до слабљења подршке коалиције, подривања кредибилитета САД и повећања ризика од конфликта на неком другом месту.

Још једном посебно тежак захтев јесте способност да се постигну ратни циљеви против непријатеља који користи или прети да ће против нас употребити НБХ оружје, информациони рат, тероризам, или друга асиметрична средства. Због распрострањености таквих средстава у рукама будућих противника и вероватноће да би им ти противници, суочени са нашом надмоћношћу у конвенционалним средствима прибегли, САД морају планирати и припремати се за вођење и добијање већих ратова на војишту у таквим условима.

Нарочито је претња или употреба хемијског и биолошког оружја (ХБО) могућа у будућем ратовању, и то у почетним фазама рата ради неутралисања америчких дејстава и логистике. Та оружја могу се упутити на циљ балистичким ракетама, крстарећим ракетама, ваздухопловима, специјалним оперативним снагама, или другим средствима. Ради супротстављања тој опасности као и могућности да би ХБО могла бити кориштена у неким ванредним ситуацијама мањих размера, снаге САД морају бити правилно обучене и опремљене да дејствују ефикасно и одлучно у суочењу са нападима ХБО. Због тога војска САД мора непрестано да побољшава своје способности за лоцирање и уништавање ХБО, ако је могућно пре него што може да буде употребљено, те за одбрану од ХБО и ублажавање последица у случају да буде употребље-

но. Међутим, није довољно само повећање могућности. Исто тако важно биће прилагођавање америчке доктрине, оперативних концепција, обуке и вежби, с тим да се потпуно у обзир узму претње које представља ХБО, као и друге сличне асиметричне претње. Шта више, а обзиром на то да ће Сједињене Државе, највероватније, будуће операције водити у коалицији са другима, ми морамо подстаћи и наше пријатеље и савезнике да обучавају и опремају своје снаге за ефикасне операције у условима употребе ХБО.

Најзад, као што је већ поменуто, снаге САД морају бити способне и да са позиције глобалног ангажовања – то јест, са виших нивоа мировног ангажовања у прекоморским земљама, као и више истовремених ванредних ситуација мањих размера, пређу на вођење већих ратова на војишту. У случају једног већег рата на војишту, Сједињене Државе би требало да буду изванредно селективне у преузимању било каквих додатних обавеза ангажовања или дејства мањих размера у ванредним ситуацијама. Ми бисмо вероватно одлучили да прекинемо ангажовања у оним активностима и дејствима који не обухватају виталне интересе САД да бисмо боље поставили своје снаге за одвраћање могућег избијања другог рата. У случају два таква конфликта, снаге САД биле би хитно повучене са мирнодопских ангажовања и дејстава у ванредним ситуацијама мањих размера да би се припремиле за рат.

Пошто се мења и природа претњи са којима се суочавамо и начин на који ћемо одлучити да водимо будуће сукобе, снаге и могућности потребне за подржавање стратегије за два војишта разликоваће се од „градивних блокова за већи регионални сукоб“ развијених у Извештају BUR из 1993. године. Све брже увођење нових технологија и оперативних концепција у оружане снаге посебно захтева преиспитивање снага и могућности потребних за вођење и добијање већих ратова на војишту. Како се ефикасност снага САД и непријатеља мења, мењаће се и ти захтеви.

Припремити се сада за неизвесну будућност

Основни изазов с којим се суочава Министарство одбране је једноставан, али застрашујући. Наше оружане снаге морају задовољити захтеве опасног света обликовањем окружења и реаговањем кроз цео период од 1997. до 2015. године. Да бисмо то учинили, морамо задовољити захтеве краткорочног обликовања и реаговања, **а истовремено** морамо трансформисати борбене могућности структура подршке САД како би биле способне да, суочене са будућим изазовима, обликују окружење и реагују ефикасно.

Да бисмо се ухватили у коштац са тим изазовом, морамо се припремити сада да се суочимо са безбедносним изазовима непредвидиве будућности. Како се приближавамо следећем веку, за Сједињене Државе је императив да одрже своју војну супериорност у суочењу како са повременим тако и са трајним и већим претњама и изазовима. Без такве

надмоћи, наша способност да остваримо глобално вођство и створимо међународне услове погодне за постизање наших националних циљева била би доведена у сумњу.

Да бисмо сачували надмоћ, морамо постићи нови ниво оспособљености да водимо здружене и комбиноване операције. То се може постићи само уједињеним напорима свих компоненти Министарства усмереним ка заједничком циљу – а то је доминантност у целокупном спектру, замишљена у *Заједничкој визији 2010* (нацрту председавајућег Здруженог генералштаба за наше будуће војне операције). Реализација *Заједничке визије 2010* захтева развој доктрине, образовање, обуку, организацију и технику који ће бити подршка стварно интегрисаним здруженим операцијама. Постизање тог новог нивоа оспособљености захтева и побољшање метода интегрисања наших снага и могућности са снагама и могућностима наших савезника и коалиционих партнера.

Наша обавеза да се припремамо сада за неизвесну будућност има четири главна дела:

1. Спровођење интензивне модернизације у циљу замене застарелих система и увођења у снаге најновијих технологија да би се обезбедила континуирана војна супериорност током дужег времена;

2. И даље искориштавање револуције у војним пословима (RMA) у циљу повећавања способности војске САД да извршава краткорочне задатке и суочи се са будућим изазовима;

3. Искориштавање револуције у цивилним пословима (Revolution in Business Affairs – RBA) да би се радикално преуредила инфраструктура МО и активности подршке;

4. Обезбеђивање или ограђивање од неизвесних, али значајних, будућих претњи, да би се превладао ризик у условима ограничених ресурса и Министарство добило бољу позицију да реагује благовремено и ефективно на нове претње како се појављују.

Спровођење интензивне модернизације

За увођење у борбу модерних и способних снага у будућности, неопходна је агресивна акција данас. Као што су снаге САД добиле рат у Заливу са оружјем које смо развили пре много година, сутрашње снаге ће се борити са оружјем које се развија данас и уводи у употребу током неколико наредних година. Данас је Министарство сведок постепеног старења целокупних снага. Многи системи оружја и платформе који су набављени седамдесетих и осамдесетих година стићи ће до краја свог века употребе отприлике следеће деценије. Неопходно је да Министарство сада повећа буџет за набавку како бисмо осигурали да сутрашње снаге буду потпуно модерне и способне као и данашње. Продужено, адекватно финансирање модернизације снага САД биће пресудно за очување доминантности сутрашњих снага у целом спектру војних операција.

Наш рад на модернизацији директно је везан за шири проблем трансформисања наших снага у циљу задржавања војне надмоћи и у суочавању са променама безбедносног окружења и вештине вођења рата. Онако како су претходне технолошке револуције утицале на природу конфликта, утицаће и технолошка промена која је данас тако очигледна. Та трансформација обухвата много више од набавке нових војних система. Она значи овладавање новим технологијама које ће снагама САД дати веће војне могућности кроз побољшане концепције, доктрину и организације тако да могу да доминирају на сваком будућем бојишту.

Пошто се снаге САД свакодневно суочавају са озбиљним безбедносним потребама данашњице, неопходно је да њихово трансформисање буде процес одговорног развоја ка освајању револуционарних могућности. Већ неколико година војска САД и МО ангажовани су у више разноврсних активности ради коришћења револуције у војним пословима. *Заједничка визија 2010* је кључна међу њима, а тврди да наше здружене снаге могу да остваре потенцијал RMA ако створимо и користимо информациону надмоћ да бисмо остварили доминантност у целокупном спектру кроз синергизам четири нове оперативне концепције: доминантан маневар, прецизно дејство, фокусирана логистика и свеобухватна заштита. Постизање те доминантности у целокупном спектру значи даље изграђивање интегрисане, комплексне групе система, нарочито заједничке архитектуре командовања, управљања, комуникација, рачунара, обавештајне активности, осматрања и извиђања (C4ISR) да бисмо остварили доминантност у познавању ситуације на бојишту. Важне додатне активности обухватају:

- Развој визија ратовања борбених команданата и видова ОС за 2010. и даље;

- Инвестирање у низ научних и технолошких програма као и истраживања ради идентификовања, развоја и тестирања новаторских оперативних концепција и конфигурација снага које користе нове технологије;

- Практичне експерименте које спроводи сваки вид ради тестирања нових концепција и могућности. (Ти експерименти су процес развоја нових доктрина, тактике, обуке и организационих структура ради потпуног искориставања синергизма који на бојиште доносе нове технологије.)

Током неколико следећих година, МО ће настојати да даље ојача и културу и могућност за развој и експлоатацију нових концепција и технологија са циљем да нашим снагама обезбеде веће способности реаговања на неизвесне ситуације у свету.

Почела је и револуција у цивилним пословима. Напори на реорганизовању инфраструктуре и пословне праксе Министарства мора тећи паралелно са радом на искориштавању револуције у војним пословима ако хоћемо да остваримо како адекватна улагања у припреме за будућност, нарочито јачи програм модернизације, тако и потенцијале довољне за подршку амбициозне стратегије обликовања и реаговања кроз цео период на који се овај Преглед односи. РВА обухвата: смањење опште и организационе инфраструктуре; максимално искориштење реформе набавке; снабдевање из извора ван војске и приватизовање широког опсега помоћних активности када постоје неопходни услови конкуренције; ефикасније коришћење комерцијалне технологије, технологије двојне намене и отворених система; смањење неопходних стандарда и спецификација; коришћење интегрисаног процеса и развоја производа; проширивање заједничких развојних програма са савезницима. Такве мере могу скратити временске циклусе, нарочито за набавку потпуно развијених система, повећати стабилност програма, повећати ефикасност и обезбедити стављање тежишта на централне надлежности, а истовремено ослободити ресурсе за инвестирање у области великог приоритета.

Те мере захтеваће промене у политичком размишљању и ставовима јавности о инфраструктури која пружа подршку нашим флексибилним снагама. То мишљење мора такође бити флексибилно, отворено за нова решења и са тежиштем на најважнијој подршци снагама САД. И у самом QDR изнет је велики број опција и предложен један број мера у тој области, али, да би се извршила радикална реорганизација наших институција, мора се радити много темељније. За изграђивање снага предвиђених у *Заједничкој визији 2010*, требало би претпоставити да ће бити потребно развити нове програме у годинама после Програма одбране за будуће године (Future Years Defense Program – FYDP). Да бисмо могли себи да приушtimo те програме, биће нам потребна и визија и воља да смањимо инфраструктуру подршке и учинимо је упадљиво ефикаснијом.

Принципи осигурања

Четврти елемент припреме је предузимање мудрих корака данас, да бисмо заузели позицију за ефикасније реаговање на мало вероватне, али значајне, будуће претње, као што је скоро појављивање неке регионалне велике силе или „докер“ сценарија. Такви кораци обезбеђују брану од могућности да се појаве непредвиђене претње. Министарство би требало да усредсреди своје напоре на претње које би, мада мало вероватне, имале негативне последице којима би супротстављање било веома скупо. Мада такво осигурање свакако није бесплатно у једном неизвесном окружењу ограничених ресурса, то је релативно приступа-

чан начин да се избегне ризик због неприпремљености за нову претњу, развијања погрешних потенцијала или сувише раног остварења могућности која ће до момента када буде потребна бити застарела. Такав приступ може и да пружи прилику да се одгоде или избегну скупе инвестиције у будуће могућности које нам можда неће ни бити потребне.

Међу неопходним мерама заштите налазе се и широко истраживање и развој (research and development – R&D); коришћење демонстрација усавршених технолошких концепција; контакт са индустријама специјализованим за нове технологије; сарадња са савезницима који могу да развију нове приступе решавању проблема. Још један приступ јесте и да се развију нове могућности кроз пажљиво обликоване програме R&D и набавке. На пример, у ракетној одбрани, Сједињене Државе ставиле су тежиште на R&D које нам омогућава да уведемо у наоружање поуздану националну ракетну одбрану од врло ограничених напада у року од три године од одлуке о распоређивању. Да би се такав приступ шире применио против нових претњи, биће неопходно да обезбедимо потребне обавештајне потенцијале за дугорочно стратегијско индицирање и упозоравање, да се изради процес за процену валидности таквих сигурносних потреба у целом Министарству, те да се развије профил програма осигурања и процес који се може интегрисати у свеукупне процесе набавке. Најзад, програми R&D могу се конструисати тако да усвајају комерцијалне технологије и прилагођавају их војним потребама.

Наше активности у свим овим областима само су почетни кораци у једном континуираном процесу. Припремање сада за неизвесну будућност нема стварну крајњу тачку. Оно мора постати централна компонента културе МО и стално тежиште наших напора.

Војне могућности потребне за подршку стратегије

Као што је претходно поменуто, можда је у овом периоду планирања за снаге САД најважније да очувају могућности за блиску будућност, потребне за реализацију елемената стратегије за обликовање и реаговање, а да истовремено врше трансформацију потребну да се сада припреме за будућност. То значи да очувају способности да воде целокупан спектар војних операција потребних за заштиту и промовисање интереса САД у ближој будућности док се наше војне снаге развијају да би увеле нове технологије, доктрину, оперативне концепције, приступе у обуци, те организационе структуре које ће им омогућити да се суоче са изазовима 2015. године и после тога.

Карактеристике снага за целокупан спектар дејстава

Да би задовољиле захтеве обликовања и реаговања на безбедносно окружење у ближој будућности, снаге САД би требало да буду тако попуњене и обликоване не само да се суоче са идентификованим претњама него и да буду успешне у широком дијапазону предвиђених

задатака и оперативних услова. То значи да војска САД мора бити, на могућностима заснована, снага која државном руководству пружа низ могућих опција за промовисање и заштиту интереса САД у миру, кризи и рату. Број и разноврсност војних изазова са којима ће се Сједињене Државе вероватно суочити наредних 15 до 20 година захтевају војску довољне величине и потенцијала да порази велике непријатељске конвенционалне снаге, одврати агресију и принуду и води цео опсег кризних ситуација мањих размера и активности обликовања, а уз све то суочену са асиметричним опасностима. Снаге САД, и активне и резервне, морају бити способне за више намена, обучене за основне борбене задатке, те способне да пређу из мирнодопских активности и операција на појачане активности одвраћања у кризама, као и на рат. Тај стандард односи се не само на снаге као целину, него и на појединачне конвенционалне јединице.

Такве снаге за целокупан спектар дејства захтевају избалансирану комбинацију могућности присуства у прекоморским земљама и могућности пројекције моћи.

Могућност знатног присуства у прекоморским земљама је од виталног значаја за елементе обликовања и за елементе реаговања у стратегији. Одређеније, присуство у прекоморским земљама промовише регионалну стабилност дајући форму и суштину нашим билатералним и мултилатералним обавезама и спречава појаву вакуума моћи и нестабилности. Оно помаже одвраћању тако што демонстрира нашу одлучност да бранимо интересе САД, савезника и пријатеља у проблематичним регионима и пружа боље позиције САД за брзо реаговање на кризе. Наше присуство повећава ефикасност дејстава коалиције у целом спектру сукоба промовишући здружену и комбиновану обуку, подстичући прихватање дела одговорности од стране пријатеља и савезника и олакшавајући регионалну интеграцију.

За елементе обликовања и реаговања у стратегији исто толико је битна способност брзог пребацивања и концентрисања војне моћи САД у удаљеним деловима земаљске кугле. Ефективна и ефикасна глобална пројекција моћи представља кључ флексибилности која се захтева од наших снага и коначно обезбеђују нашем државном руководству више опција за реаговање на потенцијалне кризе и сукобе. Способност пројектовања моћи омогућава нам да обликујемо, одвраћамо и реагујемо чак и када немамо стално присуство или имамо ограничену инфраструктуру у неком региону. Ако је потребно, она нам омогућава да се пробијемо на недоступно војиште или да створимо и заштитимо истурене оперативне базе.

Пресудни омогућавајући фактори

За пројекцију моћи и нашу јединствену способност и да обликујемо међународно безбедносно окружење и да реагујемо на целокупан спектар криза пресудна је група могућности и снага и средстава који

омогућавају примену војне моћи САД широм света. Ти пресудни фактори су следећи:

– Квалитетни људи, предвођени изванредним командантима, јесу наше најважније благо. Наши војници, морнари, ваздухопловци и маринци јесу темељ војске САД. Они ће бити одлучујући фактор у свим будућим операцијама. Регрутовати и задржавати најбоље људе које Сједињене Државе имају да понуде, обезбедити им изазовне каријере и квалитетан живот, и стално их обучавати да буду најбољи ратници на свету, биће и даље међу нашим највећим приоритетима. Наша чврста обавеза да свим нашим људима обезбедимо квалитетан живот остаје непромењена.

– Морамо имати обавештајни систем присутан на целој земаљској кугли ради обезбеђивања раног стратегијског упозорења на кризе као и ради откривања опасности у окружењу које компликује присуство више актера и све савременија технологија. Он се мора хватати у коштац са све јачим методама заваривања, технологијом која се брзо мења, те одговорити потреби да циклуси доношења одлуке буду краћи. Наш обавештајни систем мора бити довољно живав да задржи глобалну перспективу чак и када су обавештајне снаге и средства концентрисани на одређену кризу. Од пресудног значаја је и стручно мишљење високо оспособљених осматрача и аналитичара. Улажемо велике напоре да проширимо доток обавештајних података до свих ешелона на бојишту. Све већи технички потенцијал за селективно слање великог броја података до тактичких команданата изванредно обећава и представља кључни елемент RMA.

– Наше глобалне комуникације морају омогућавати благовремену размену информација, података, одлука и наређења, а истовремено онемогућавати противнику да се меша у наше информационе операције. Способност прикупљања, обраде и расподеле непрекинутог тока поузданих и прецизних информација у било којем делу света и под било којим условима представља огромну стратегијску и војну предност. Те могућности, комбиноване са способношћу да се заштите властити информациони системи, а истовремено онемогуће противникови, обезбеђују информациону супериорност.

– Сједињене Државе морају задржати супериорност у космосу. Глобално прикупљање података, навигациона подршка, метеоролошке прогнозе и комуникације зависе од средстава базираних у космосу. Да бисмо задржали садашњу предност у космосу док све више корисника развија могућности и приступ, морамо усредсредити довољно обавештајних активности на праћење страног коришћења средстава базираних у космосу, као и развијати могућности за заштиту наших система и спречавање противника да космос користи у непријатељске сврхе.

– Контрола мора и ваздушног простора иде у корист елементима и обликовања и реаговања у нашој стратегији, а омогућава Сједињеним Државама да пројектују војну моћ на велике удаљености и штите наше интересе у целом свету. Живав и ефикасан потенцијал стратегијског

транспорта је од критичне важности и нису му довољни само ваздухоплови и бродови. Потребни су и довољна домаћа и успутна помоћна инфраструктура, војна опрема и стокови претходно распоређени на стратегијским локацијама, потпуно познавање количине и могућности снага и средстава, као и приступ ваздушним и морским линијама комуникација.

Без тих пресудних фактора, војска Сједињених Држава не би могла да реализује описану одбрамбену стратегију.

Закључак

Све у свему, да би заштитиле и промовисале своје националне интересе у садашњем и будућем безбедносном окружењу, Сједињене Државе морају и даље остати ангажоване као глобални лидер и упрегнути непревазиђене могућности својих оружаних снага да чине три ствари: *обликују* међународно безбедносно окружење на повољан начин, *реагују* на целокупан спектар криза када је то у нашем интересу, и *припремају се* сада да се суоче са изазовима неизвесне будућности трансформишући америчке борбене потенцијале и структуре подршке тако да буду у могућности да ефикасно обликују окружење и реагују далеко у 21. веку.

Део IV

Алтернативна стања одбране

Настојећи да развијемо програм одбране који најбоље подржава стратегију, размотрили смо неколико алтернативних стања одбране, од којих је свака одраз могућих и различитих суочавања са изазовима пројектованог безбедносног окружења. При дефинисању тих алтернатива добро смо проучили процену будућег безбедносног окружења да бисмо пажљивије размотрили брзину и след промена које она предвиђа за период до 2015. године. Током неколико следећих година бићемо суочени са низом изазова као што су: један број операција у ванредним ситуацијама мањих размера, опасност од спољне агресије великих размера, стално ширење савремених технологија, те низ разних транснационалних опасности. Суочићемо се и са све софистициранијим асиметричним изазовима који укључују употребу хемијског, биолошког, а можда и нуклеарног оружја, са нападима на информационе системе наших снага и државну инфраструктуру, затим са тероризмом, као и са непознатим бројем „џокер“ сценарија. Док се ближимо следећој деценији, суочавамо се и са вероватноћом различитих и можда опаснијих регионалних претњи самој територији САД. Најзад, после периода од 2010. до 2015. године, постоји могућност да се појави нека регионална велика сила или конкурент на глобалном плану.

За потребе финансијског планирања, QDR је пројектовао стабилне годишње војне буџете од око 250 милијарди долара у вредности долара из 1997. буџетске године. Ако не би било значајног погоршања догађаја у свету, држава вероватно неће давати знатно више средстава за националну одбрану. У ствари, можемо се још суочити и са притисцима да се снизи део савезних трошкова који припадају МО. У тим околностима, нереално би било програм одбране израдити на претпоставци да се тешкоће са тренутним ресурсима могу решити повећањем буџета МО.

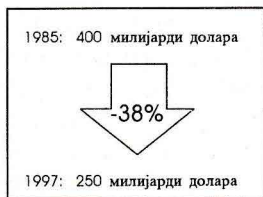
Делујући у оквиру буџета од око 250 милијарди долара годишње, Министарство је могло да одржава структуру снага у складу са извештајем Bottom-Up Review (BUR) истовремено одржавајући висок ниво готовости и програме квалитетног живота за наше најважније ресурсе, а то су наши веома предани и компетентни људи. Финансирање модернизације је, међутим, недовољно, а буџети се крећу близу нивоа од 40 милијарди долара. Тај „празник куповине“ могао се прихватити у првим годинама после окончања хладног рата, јер нам је смањење снага дозволило да повучемо старију технику, а оставимо велике стокве савремене опреме набављене током осамдесетих година.

Министарство је раније већ прогнозирано преокрет у финансирању планиране набавке у неколико последњих буџета ради финансирања програма модернизације који ће бити потребни за одржање снага и за очување технолошке супериорности САД у будућности. Међутим, планирани преокрети су у последњим буџетима стално били одлагани, јер су се повећања претходно намењена за набавке осипала због неочекиваних захтева за додатним финансирањем оперативних активности. Узроци тих неочекиваних захтева јесу непрограмирани трошкови у разним областима, који укључују и неуспешно планирање буџета за будуће одржавање складишта и некретнина, затим, делимично неостварене уштеде у разним иницијативама за смањење трошкова, те операције у кризним ситуацијама. Све укупно, тим трошковима су покривена очекивана смањења на „рачунима“ операције и подршке, за која се у претходним плановима претпоставило да ће бити извор повећања буџета за набавке. У условима када буџет не расте, а највиши приоритет се даје одржавању снага и њихове готовости, основни механизам прилагођавања тим непланираним трошковима јесте одгађање неких планираних циљева модернизације за следећу годину.

Тако је QDR обухватио процену тих недавних тенденција и изгледе за пораст набавке наговештен у буџету за 1998. годину и пратећем шестогодишњем FYDP које је председник поднео Конгресу почетком године. По том плану предвиђа се амбициозан пораст финансија за набавку са 42,6 милијарди долара за 1998. буџетску годину, наглим екоком у 1999. буџетској години и достизањем 60 милијарди долара у 2001. буџетској години. На основу процене недавних шема и претпоставки уграђених у текући шестогодишњи план, QDR је закључио да

ИНВЕСТИЦИОНИ ИЗАЗОВ

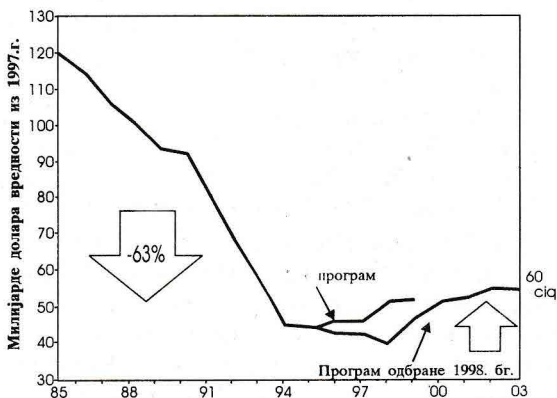
**Кретања буџета МО
(у вредности долара из
1997. буџетске године)**

Смањење снага

**Трендови у области набавке
(1985. - 2003.)**

постоји могућност годишњег пребацивања средстава на непланиране трошкове у каснијим годинама плана од чак 10 до 12 милијарди долара. Пребацивање таквог обима пореметило би велики део планираног повећања у области набавке. Уместо пораста до 60 милијарди долара, могло би се очекивати да се буџет за набавку задржи у распону од 45 до 50 милијарди долара. Известан пораст у односу на ниво из 1998. буџетске године могао би се очекивати од тренутних настојања да се смање трошкови војне инфраструктуре и од природног прелаза неколико већих програма са развоја на производњу. Међутим, ако не буде никаквих даљих промена програма одбране, веома је мало вероватно да ће доћи до пораста изнад 50 милијарди долара. У таквом финансијском контексту разматране су алтернативне путање за подршку стратегије.

Алтернативе

На основу таквог гледања на међународне безбедносне и финансијске услове, QDR је развио и проценио неколико стања одбране у спектру остваривих приступа у складу са стратегијом. Сва та стања подржавају нашу целокупну стратегију. Једна алтернатива ставља највеће тежиште на обликовању услова и реаговању за ближу и средњо-

рочну будућност, а сматра да је ризичније припремати се сада за неизвесну будућност. Друга ставља нагласак на припремање за будућност, а сматра да већи ризик доноси обликовање окружења и реаговање у ближем и средњорочном периоду. Трећа алтернатива би покушала да избалансира ризик кроз време тако што ће задржати довољно велике и способне снаге за обликовање и реаговање у ближем и средњорочном периоду, а истовремено трансформисати снаге за суочавање са будућим изазовима.

Алтернатива 1: Тежиште на краткорочним захтевима

Доминантни изазов на који је ова алтернатива усредсређена јесте супротстављање опасностима које сада постоје од регионалних агресора, пролиферације и транснационалних претњи. Та алтернатива данашње претње сматра довољно тешким да захтевају нашу апсолутну пажњу, а сутрашње претње – нечим за шта имамо обиље времена да реагујемо. Предмет ове алтернативе је осигурање међународне стабилности у ближем периоду кроз глобално присуство и одвраћање од регионалне агресије, те истовремено одгађање припрема за могуће теже безбедносне изазове у будућности. Од снага САД се захтева да одржавају жилаво присуство у прекоморским земљама, да буду и даље способне да реагују на тешке кризне ситуације мањих размера, те да буду спремне да одвраћају и, ако је то потребно, да зауставе регионалну агресију готово истовремено на два удаљена војишта.

Та алтернатива би задовољила захтеве стратегије одржавањем постојећих размештаја и стационарањем у прекоморским земљама. Она одржава снаге довољно велике и спремне да имају предност у већим ратовима на војишту, уз употребу текућих оперативних планова, а задовољила би захтев за снагама за вођење операција мањих размера без оптерећивања нашег војног састава. Међутим, ова алтернатива садржи ризик да се доведе у питање могућност снага САД да доминирају у будућим сукобима тиме што се много одлажу планови модернизације.

Широк правац те алтернативе сачувао би текуће планове за 1,4 милиона активног војног састава, 900 000 резервног састава и 700 000 цивила до 2003. буџетске године. Такође би задржао постојећу структуру снага, са 20 ловачких авиопукова РВ (13 активних и седам у резервним снагама), 10 активних дивизија КоВ, 42 бригаде у саставу резервних снага, 12 носача авиона, 131 површинским бојним бродом и три експедиционе армије поморскодесантних снага.

Инвестирање би порасло изнад садашњих нивоа само онолико колико ти нивои доносе нове иницијативе за смањење инфраструктуре. У поређењу са садашњим програмом и плановима набавке, укупни ниво инвестиција (укупна средства за набавку, истраживање и развој) вероватно би се подигао само за мали износ, отприлике 85 милијарди долара годишње, од чега се очекује да око 50 милијарди долара иде за нове набавке. Ако не би било извршено никакво прилагођавање програму

обуке, та путања била би наставак садашњег приступа Министарства одбране.

Алтернатива 2: Припремање за удаљењу претњу

Доминантан изазов на који је ова алтернатива усредсређена јесте могућа појава, након 2010. до 2015. године, неке регионалне велике силе или глобалног конкурента, као и тежих комбинација асиметричних претњи. Предмет ове алтернативе је да се обезбеди дугорочна доминација снага САД припремањем већ сада за могуће опасније претње у будућности, а да се прихвати смањење наших потенцијала ради задовољавања краткорочних захтева.

Ова алтернатива би задовољила захтеве стратегије тако што би се постигла доминација са мањим, агилнијим снагама и одвраћали будући изазивачи од покушаја да војно конкуришу Сједињеним Државама тако што би се револуционарно појачала војна технологија САД. Међутим, та алтернатива прихвата краткорочне ризике тако што би се регионалним сукобима супротставили мањим снагама. Она такође излаже ризику глобално вођство САД смањивањем присуства снага у иностранству.

Широк правац те алтернативе обухватио би следећу трампу: снаге за инвестиције. Захтевао би смањење активног војног састава за око 100 000 до 120 000, резервног састава за 110 000 до 115 000, а цивилног састава за око 90 000 до 100 000. Генерално, то би значило смањење целокупне структуре за око 20 посто, а остало би 16 авиопукова РВ, осам активних дивизија КоВ, 33 бригаде резервне компоненте, 10 носача авиона, 108 површинских бојних бродова и три експедиционе армије поморскодесантних снага са знатним борбеним могућностима.

Остварење технолошке доминације на коју та алтернатива ставља тежиште захтевало би знатно повећање инвестиција од готово 100 милијарди долара годишње, с тим да бар 65 милијарди долара буде одређено за набавку.

Алтернатива 3: Баланс садашњих захтева и неизвесне будућности

Та алтернатива ставља тежиште на прихватање краткорочних и дугорочних изазова, изражавајући гледиште да нам наша позиција у свету не пружа могућност да бирамо између те две ствари. У скорој будућности ту су сталне операције мањих размера и регионалне претње у региону Арапског залива и на Корејском полуострву. У даљој будућности, она обухвата супротстављање постепеној појави потенцијално способнијих регионалних агресора и већих асиметричних претњи. Предмет треће алтернативе је да се задржи глобално вођство САД током тог несигурног периода балансирањем могућности за супротстављање краткорочним изазовима са фокусираним инвестирањем у могућност супротстављања дугорочним претњама.

Та алтернатива би задовољила захтеве стратегије коришћењем оперативних иновација и бољих могућности за јачање отпорности снага

на промене опасности. Такође би пажљиво управљала нешто мањим снагама да издрже ангажовање у прекоморским земљама. Тај приступ би обесхрабрио потенцијалне изазиваче у покушају да војно конкуришу САД, кроз комбинације жилавог присуства снага САД, кроз могућности реаговања на целокупан опсег криза, као и кроз стално побољшавање техничких остварења.

Широк правац те алтернативе усредредио би се на балансирање краткорочне и дугорочне опасности. Захтевао би смањење активног војног састава за 60 000, резервног састава за 55 000, а цивилног за 10 000. Довео би до мањих промена садашње структуре снага тиме што би остало 20 авиопукова РВ (12 активних, 8 резервних), 10 активних дивизија КоВ, мања резервна компонента КоВ, 12 носача авиона, 116 површинских бојних бродова, 50 ударних подморница, те три експедиционе армије поморскодесантних снага. (Та смањења су детаљно описана у Делу V.)

Смањењем снага смањили би се и захтеви за новим системима, а омогућила одмерена повећања инвестиција до нивоа од 90 до 95 милијарди долара годишње, од чега би око 60 милијарди долара ишло за набавке.

Процена снага

Да бисмо проценили три алтернативна стања одбране у односу на стратегију, тестирали смо та стања и један број других структура снага у односу на целокупан спектар оперативних изазова у различитим условима, укључујући обезбеђивање присуства у прекоморским земљама, дејства у ванредним ситуацијама мањих размера, веће ратове на вијишту, те сукоб са неком будућом великом силом.

Анализа присуства у прекоморским земљама. Да бисмо били сигурни да ћемо и даље обезбеђивати праве нивое и врсте присуства у прекоморским земљама, у складу са циљевима зацртаним у нашој стратегији, извршили смо детаљно испитивање циљева и стања нашег присуства у прекоморским земљама у свим регионима, укључујући комбинацију стално стационираних снага, снага са цикличним смењивањем, привремених снага и претходно распоређене технике и стокова. Та студија, коју су водили Уред министра одбране и Здружени генералштаб, чинила је надградњу на рад Здруженог генералштаба који је претходно QDR и обухватала је све релевантне учеснике, укључујући команданте видова и регионалне главнокомандујуће. Та студија испитала је и циљеве САД и наше садашње стање присуства и активности у прекоморским земљама у сваком региону, са циљем да се идентификују и објасне сва могућа неслагања између њих. Анализа је чинила основу за развој опција за доношење одлука о одговарајућим нивоима присуства у кључним регионима широм света.

Захтеви везани за одржавање присуства у прекоморским земљама играју значајну улогу у одређивању величине наших војнопоморских

снага. Да би се разјаснило шта захтеви за присуство у прекоморским земљама имплицирају, извршена је додатна анализа која је испитала утицај могућих опција структуре војнопоморских снага, укључујући носаче авиона и специјалне групе за амфибијска дејства (ARG). Уз употребу модела присуства снага РМ, анализиран је један број структура носача авиона и специјалних група за амфибијска дејства и упоређен са садашњим присуством у истуреним рејонима у областима одговорности Команде снага САД у централној Европи и Команде снага САД на Пацифику. На сличан начин анализирана је и структура снага површинских бојних бродова РМ. Закључак анализе био је да су за задовољење садашње политике која се односи на носаче на истуреним положајима и повиновање ограничењима планираног распореда у свету, неопходне снаге од 11 активних носача авиона и једног оперативног носача из састава резервних снага или за обуку. За задовољавање садашњих потреба вођења рата, потребно је укупно 12 ARG, што су снаге које задовољавају и захтеве присуства у прекоморским земљама. Снаге од укупно 110 до 116 површинских бојних бродова могу да задовоље садашње потребе и за вођење рата и за присуство.

Као и код РМ и поморскодесантних снага, QDR је проценио снаге које су потребне РВ и КОВ за присуство у прекоморским земљама као и за вођење рата. На пример, мада је QDR поново потврдио потребу за еквивалентом од 20 тактичких ловачких авиопукова и 10 активних дивизија КоВ за вођење два, готово истовремена, већа рата на војишту са усмереним ризиком, размотрио је и ефекте номиналног смањења снага у прекоморским земљама и темпо замене особља. Смањења активних снага РВ и КоВ могла би посебно да повећају оперативни темпо у сваком виду ОС – који је већ висок за неке елементе снага – ако би садашњи распореди на истуреним положајима били непромењени. Алтернативно, смањење снага могло би довести до смањења присуства у прекоморским земљама и на истуреним положајима како би се избегла додатна повећања оперативног темпа.

Анализа операција у ванредним ситуацијама мањих размера. У складу са захтевом да снаге САД буду способне да воде вишеструке истовремене операције у ванредним ситуацијама мањих размера, пројектовано је под покровитељством МО неколико студија, вежби и радионица за стицање увида у изазове које би те операције наметнуле снагама САД. Основна проучавања кретала су се од низа радионица за ванредне ситуације мањих размера са тежиштем на идентификовању и одређивању приоритета изазова повезаних са појединим типовима операција у ванредним ситуацијама мањих размера до серија динамичних ратних игара, које су оцењивале утицај пројектованог ангажовања снага САД на истовремене ванредне ситуације мањих размера или оне које следе једна за другом, у наредних 10 година. Те студије су, заједно, разјасниле потребе у снагама за целокупан опсег операција у ванредним ситуацијама мањих размера и дале увид у комбиноване ефекте тих операција на наше снаге.

Министарству је одавно познато да су у доба мира многи сегменти наших снага били, а вероватно ће и даље бити, коришћени са веома високим оперативним темпом (ОРТЕМРО). Међутим, анализа је показала да тај феномен није ограничен на традиционалне јединице са „малом густином а великим оптерећењем“ („low density/high demand“ = LD/HD) које су идентификоване током последњих неколико година. Многе „регуларне“ снаге биле су такође веома оптерећене, укључујући командне елементе који су генерално имали теже задатке од потчињених снага. Мада то што су велике, дуготрајне операције знатно утицале на ОРТЕМРО није представљало изненађење, студије су утврдиле да и мале, дугорочне операције имају знатан утицај. Неке студије идентификовале су и оперативне недостатке, па ће Уред министра одбране, Здружени генералштаб и видови ОС детаљније испитати те области. У даљој анализи тежиште је на идентификовању проблема од критичне важности за обезбеђивање могућности пребацивања снага САД са задатака и операција мањих размера на веће ратове на војишту. Тај рад не само да је открио оптерећења јединица LD/HD, него је откривено и то да је ваздушни транспорт често лоше позициониран да би могао да одговори на захтеве већег рата на војишту када су снаге распоређене по целој земаљској кугли. Анализа је такође показала, да подршку коалиције, иако може да буде корисна допуна снагама, често прате скривени а понекад и знатни трошкови. Ти трошкови могу да буду због повећане санитетске подршке САД, командовања, управљања, комуникација, рачунара, обавештајне активности, осматрања и извиђања (C4ISR), ваздушног транспорта, те логистичке подршке. Искрпна анализа ванредних ситуација мањих размера пружила нам је увид који нам је помогао да обликујемо снаге по QDR. Такође, разјаснила је да још има много тога да се уради на оцењивању утицаја и регулисању оптерећења ванредних ситуација мањих размера на наше снаге.

Анализа већег рата на војишту. Од прегледа BUR, велики део анализе вођења рата која је спроведена у Министарству концентрисан је на опасност од регионалних агресора размере Ирака и Северне Кореје. Анализа која је спроведена током рада на QDR наставља се на тај детаљан рад и још га проширује. У анализи је посебно испитана способност снага САД да истовремено воде и добију, заједно са регионалним савезницима, два већа рата на војиштима на Корејском полуострву и у Југозападној Азији 2006. године, уз варирање четири кључна услова провучена кроз целу анализу: употребе хемијског и биолошког оружја од стране непријатеља, времена упозорења, величине снага САД, те степена до којег су снаге САД ангажоване у мирнодопским операцијама у моменту избијања првог већег рата на војишту.

Резултати те анализе показали су да су, за задовољење захтева постављених стратегији о способности за добијање два, готово истовремена, већа рата на војишту у садејству са регионалним савезницима, неопходне снаге чије су величина и структура блиске садашњим снагама. Мада је у основној анализи утврђено да су незнатно мање снаге способне

да одрже надмоћност без значајног повећања ризика, оцењено је да су за вођење ових операција са прихватљивим ризиком неопходне веће снаге, ако би непријатељ користио хемијско оружје или ако би време упозорења било краће. Чак и са садашњим снагама, непријатељева употреба хемијског и биолошког оружја за америчке и коалиционе снаге представља знатан изазов. Резултати анализе истакли су и значај неколико планираних програма модернизације, као и повећаног инвестирања у могућност спречавања и одбране од употребе хемијског и биолошког оружја.

Анализа регионалне велике силе. Мада никако није сигурно да ће се пре 2010. до 2015. године појавити нека регионална велика сила или глобални конкурент, Министарство је сматрало да је важно анализирати потенцијалне захтеве које би наметнуо агресор знатно већих могућности од оних које се предвиђају за Ирак, Иран или Северну Кореју, тако да би будуће потребе могле утицати на краткорочне одлуке, поготово у области модернизације.

У тој анализи коришћени су модели борбене симулације за испитивање могућности снага САД у већем рату на војишту 2014. године против претпостављене регионалне велике силе. Општим сценаријима обухваћене су снаге од којих прети опасност на основу отприлике пројектованих могућности већих држава које сада нису у везу са Сједињеним Државама а које дејствују у одређеном политичком и физичко-географском окружењу. Та анализа разликовала се од процена већег рата на војишту по томе што је укључивала знатно веће и способније снаге од којих потиче претња, ослањала се на савезнике већих могућности, те користила већи део снага САД него у сценарију за један већи рат на војишту у којем учествују Северна Кореја или Ирак. Сценарији су претпостављали да ће снаге САД бити распоређене да бране, у садејству са савезницима, територију замишљене угрожене државе. Сврха те анализе била је да се истражи један број исхода варирањем кључних услова, планиране модернизације, времена упозорења, могућности агресора и савезника, те ефикасности система оружја. Анализа нам је омогућила да тестирамо наше пројектоване могућности у односу на један опсег најопаснијих претњи. Поред тога, излети у модернизацију показали су да се планирани програми модернизације у тим захтевнијим сценаријима високо исплате.

Процене појединих видова. Поред процена здружених структура снага, видови ОС и Команда САД за специјалне операције спровеле су појединачне процене које су пружиле увид у питања која нису била посебно, или не тако подробно, обрађена у другим областима процењивања. Свака од тих процена истакла је пораст већ високог темпа операција до којег би дошло ако би постојеће снаге, нарочито активни елементи, биле смањене.

– **Ратно ваздухопловство:** Области које су процењиване обухватале су резервне компоненте, стање тактичких ловачких јединица, укупни

ОРТЕМРО, бомбардере, ПВО, тенкере, стратегијски ваздушни транспорт и тактички ваздушни транспорт.

– **Копнена војска:** Области које су анализирани обухватале су темпо циклочног смањивања активног састава (personnel tempo – PERSTEMPO), замену бригада активног састава бригадама резервног састава, ратне задатке и стратегијске потребе резервних снага за дивизије Националне гарде КоВ, те потенцијале земље домаћина за пружање подршке борбеним дејствима и обезбеђивање борбених јединица.

– **Ратна морнарица:** додатна анализа била је усредсређена на оперативни допринос носача авиона, површинских бојних бродова, подморница, специјалних група за амфибијска дејства (ARG), сквадрона Р-3 (авиона за обалско патролирање), те на укупни темпо циклочног смењивања састава.

– **Поморскодесантне снаге:** Процене су усредсређене на утицаје алтернативних структура снага, ОРТЕМРО-а и могућности резервног састава на вођење рата.

– **Снаге за специјална дејства (Special Operations Forces – SOF):** У додатним проценама ревидирана је садашња структура SOF и процењени ефекти алтернативних структура на способност SOF да извршавају задатке које им поставља стратегија одбране.

Укупна анализа показала је да ниједан појединачни захтев – присуство у прекоморским земљама, дејства у ванредним ситуацијама мањих размера, већ ратови на војишту – није сам за себе довољан за одређивање укупне величине или састава снага. Величину и комбинацију морају оценити видови ОС и појединачно и здружено, у контексту задовољења захтева за све задатке постављене у стратегији. Укупан увид који су пружиле те процене наводи на то да су нешто мање снаге, са енергичнијим програмом модернизације, најспособније да током времена задовоље захтеве стратегије.

Стратегијска процена алтернатива

Наша процена алтернатива почела је од стратегије. Размотрили смо како ће нам стање одбране повезано са сваком алтернативом омогућити да реализујемо сваки елеменат стратегије. Усредсредили смо се на процењивање могућности наших снага да обликују и реагују у суочању како са садашњим тако и будућим предвиђеним и могућим изазовима. Снаге оптимизоване за прихватање само једног или другог изазова не би биле довољне, јер је потребно да обезбедимо сигурност земље у периоду од 1997. до 2015. године и после тога. Према томе, настојали смо да идентификујемо уравнотежене могућности које ће нам омогућити да остваримо циљеве и сада и у будућности.

Да бисмо проценили стања одбране везана за сваку алтернативу, идентификовали смо један број специфичних критеријума. Они су се кретали од могућности да одржавамо стално стациониране снаге у иностранству у оквиру прихватљивих нивоа смањивања састава, преко

могућности да остваримо циљеве операција у већем рату на војишту, до могућности да одржимо потребне нивое инвестирања у истраживање и развој као и набавке нових система. Следи резиме резултата тих процена.

Обликовање окружења. Стратегија одбране захтева снаге које су способне да обезбеде знатне нивое мирнодопског ангажовања, ослањајући се на целокупан опсег инструмената за обликовање као што су: снаге стално стациониране у иностранству, снаге које се циклично смењују у иностранству, снаге привремено распоређене ради вежби, затим комбинована обука, интеракција војска – војска, те програми као што су војна сарадња, безбедносна помоћ, међународно војно образовање и обука, те међународна сарадња у области наоружања. Наше снаге морају бити у могућности да издрже такво ангажовање у облику прихватљивих нивоа смењивања састава.

Стање одбране описано у Алтернативи 1 обезбеђује најфлексибилнију групу краткорочних опција за обликовање. То стање би нам омогућило да издржимо садашње обавезе у прекоморским земљама, укључујући отприлике 100 000 војних лица и у Европи и у Азији, као и обавезе војнопоморских, ваздухопловних и копнених снага у вези са цикличним смењивањем. То би обезбедило довољно флексибилности за вођење широког опсега вежби и обуке са савезницима и пријатељима. Амортизовало би и привремена повећања распореда у прекоморским земљама ради појачавања активности обликовања. Све у свему, то стање одбране задовољило би захтеве стратегије у погледу обликовања окружења.

Стање одбране описано у Алтернативи 2 обезбедило би мање флексибилну групу краткорочних опција за обликовање и свакако би захтевало развој нових приступа, са мањим тежиштем на људству, испуњавању наших обавеза присуства у прекоморским земљама. Захтевало би смањење стално стационираних снага, што би утицало на нашу обавезу да држимо око 100 000 војника и у Европи и у Азији. Обавезе са цикличним смењивањем војнопоморских, ваздухопловних и копнених снага знатно би се смањиле. Такво стање одбране такође би ограничило флексибилност да изводимо вежбе и обуку са савезницима и пријатељима, или да привремено повећамо распоређивање на задатке у прекоморске земље. За многе јединице знатно би се повећао темпо распоређивања људства и задатака, због чега би се појавили потенцијални дугорочни проблеми да се задржи људство.

Стање одбране предвиђено у Алтернативи 3 обезбедило би разумно флексибилну групу опција обликовања за блиску будућност. То стање одбране омогућило би нам да одржимо око 100 000 војника и у Европи и у Азији, као и да обезбедимо садашње циклично смењивање војнопоморских, ваздухопловних и копнених снага. Програм вежби, обуке и интеракције са савезницима и пријатељима могао би се обезбеђивати са повећаним оптерећењем извесних елемената снага.

Реаговање. Стратегија одбране тражи да наше снаге буду способне да реагују на целокупан спектар криза – укључујући одвраћање од агресије и принуде у кризама, операције мањих размера у ванредним ситуацијама, те вођење и добијање већих ратова на војишту. Морају бити способне за то и у суочењу са асиметричним изазовима, укључујући претњу или употребу НХБ оружја, информационе операције или тероризам. То значи да наше снаге морају бити способне за више задатака, обучене за суштинске задатке у вођењу рата, те способне за прелаз са мирнодопских активности и операција на одвраћање и рат. Ако су ангажоване да реагују на регионалну агресију великих размера, морају бити способне да разбију непријатељеве почетне нападе на два војишта који следе брзо један за другим, а затим наставе да би постигле наше јединствене циљеве те операције.

Стање одбране описано у Алтернативи 1 обезбеђује најжилавије краткорочне способности потребне за реаговање на целокупан спектар криза и ванредних ситуација. Наше процене показују да би нам то стање одбране омогућило да одвраћамо агресоре у кризи, водимо пун опсег операција у ванредним ситуацијама мањих размера, прелазимо са операција у ванредним ситуацијама мањих размера на сукоб већих размера, те да одвраћамо и, ако је потребно, нанесемо пораз спољној агресији већих размера на два удаљена војишта у временским периодима који се преклапају. Међутим, временом би та могућност могла ослабити због застојања програма модернизације.

Стање одбране описано у Алтернативи 2 обезбеђује мањи број краткорочних могућности и прихвата већи ризик у реаговању на целокупан опсег криза до којих може доћи почетком периода обухваћеног у прегледу. Ова алтернатива захтева да будемо селективнији у вођењу операција у ванредним ситуацијама мањих размера, нарочито оних операција које потенцијално могу да трају дуго. Више се ослања на рану и широку употребу резервних снага, предвиђа знатно већи допринос савезника и пријатеља, и ослања се на „пребацивање“ и борбених и снага подршке са једног војишта на друго ради савладавања агресије већих размера у два региона. Мада ова алтернатива користи нове могућности и оперативне концепције за постизање надмоћи на бојишту са мањим снагама после дужег времена, те могућности неће бити на располагању у блиској будућности.

Стање одбране замишљено у Алтернативи 3 обезбеђује адекватне краткорочне способности за реаговање на целокупни опсег криза и ванредних ситуација – мада уз нешто већи ризик него у Алтернативи 1. Са тим стањем одбране било би потребно да и даље будемо селективни у вођењу операција у ванредним ситуацијама мањих размера, нарочито оних које могу потенцијално да трају дуго, али бисмо и даље били способни да савладамо агресије већих размера у више региона. Штавише, као у Алтернативи 2, али током нешто дужег периода, то стање одбране искористило би нове могућности и оперативне концеп-

ције за постизање надmoћи на бојишту са мањим укупним снагама, али побољшавањем њихових могућности за реаговање.

Припремање. На крају, стратегија одбране тражи од нас да се сада припремамо за суочење са безбедносним изазовима неизвесне будућности. То значи да морамо да улажемо усредсређен напор у модернизацију, и даље искоришћавамо револуцију у војним пословима, те предузимамо мудре акције да бисмо спречили појаву, мало вероватних, али значајних будућих претњи.

Док Алтернатива 1 очигледно обезбеђује адекватне снаге и способности за суочавање са краткорочним изазовима, она улаже недовољно средстава у модернизовање и трансформацију снага. Због инвестиционог приступа у том стању одбране дошло је до даљег застаревања главних категорија опреме, споријег и ограниченијег увођења нове технологије, те малих, или никаквих, шанси за нове иницијативе у модернизацији.

Алтернатива 2 ставља највећи нагласак на то да се већ сада припремимо за неизвесну будућност. Наглашава потребу да се снаге и људство смање данас да би се добиле могућности већег инвестирања у модернизацију и трансформацију снага за сутра. Та алтернатива ставља нагласак на увођење нових система и технологија – у складу са искоришћавањем револуције у војним пословима и остваривањем циљева постављених у *Заједничкој визији 2010*, ослобађајући додатна финансијска средства за стартовање нових програма. Она би агресивно трансформисала снаге за суочавање са новим, потенцијално тежим изазовима по цену већег ризика при хватању у коштац са садашњим опасностима и изазовима.

Алтернатива 3 усредсређује се на припремање за неизвесну будућност, али не на рачун суочавања са садашњим изазовима. Финансијска средства за инвестирање у Алтернативу 3 гарантују одмерену модернизацију са циљем усвајања револуције у војним пословима и остваривања циљева зацртаних у *Заједничкој визији 2010*, али не тако брзо као у Алтернативи 2. Уводи нове системе и технологије разумно агресивним темпом, са скромним простором за стартовање нових програма. Циљ те путање је почетак трансформације снага за суочавање са будућим изазовима, а истовремено могућност обликовања окружења и реаговања на краткорочне изазове.

Закључак

На основу тих увида и процена, QDR је закључио да би укупно стање одбране у складу са Алтернативом 3 најбоље омогућило Министарству да се суочи са основним изазовом изнетим у нашој стратегији: задовољити захтеве за обликовање окружења и реаговање у блиској будућности, а истовремено трансформисати борбене могућности и структуре подршке САД за обликовање и реаговање у суочењу са будућим изазовима. Стање одбране описано у Алтернативи 3 није без ризика, и у блиској и у даљој будућности, али ми верујемо да можемо

да ублажимо те ризике ефикаснијим управљањем снагама и повећањем њихових могућности.

Министарство је наставило рад на одређивању специфичних импликација алтернативе 3 на структуру снага, оперативно стање и планирање модернизације. Они су детаљно описани у деловима који следе.

Део V

Снаге и људство

Структура снага по QDR прати широке основе Алтернативе 3. Одржаваћемо снаге и могућности потребне да задовоље краткорочне захтеве наше стратегије, а истовремено ћемо почети да трансформишемо снаге за будућност. Не поставља се питање да ли ћемо преобликовати снаге, него како и када. У свим видовима биће извршене промене у структури и коначном броју припадника које ће одржавати побољшања у оперативним концепцијама и организационим решењима, као и сачувати целокупан спектар борбене способности до највишег могућег степена. На тај начин тежимо да остваримо дугорочне користи од интензивнијег програма модернизације, а истовремено да сведемо на минимум краткорочни ризик због смањивања борбених снага.

У даљем тексту дат је резиме основних усклађивања које тражи QDR.

Копнена војска

Копнена војска ће задржати четири активна корпуса, 10 активних дивизија – укључујући шест тешких дивизија и четири лаке – и два активна оклопна пука. У том оквиру КоВ је приправна да реорганизује делове својих снага и тако повећа ефикасност задатака подршке, а то би била и претходница даљих организационих промена, укључујући реконструисање и смањење тешких дивизија у складу са интегрисањем резултата текућих експеримената у области вођења рата. С обзиром на данашње регионалне опасности, елементи резервне компоненте, традиционална хладноратовска стратегијска резерва, могу се смањити и превести у опције које имају већу употребну вредност у целокупном спектру. Тај прелаз повећаће дубину структуре подршке КоВ ради боље подршке борбеним операцијама. Те мере, заједно са ефикасношћу инфраструктуре описане у Делу VIII, довешће до следећег смањења у броју састава:

– Активних 15 000 – Резервних 45 000 – Цивилних 33 700

Ратна морнарица

Ратна морнарица ће задржати 12 борбених група носача авиона и 12 специјалних група за амфибијска дејства. На носачима ће остати 10 активних и један резервни авиопук. Број површинских бојних бродова

биће смањен са данашњег нивоа од 128 на 116 и то како се флоти буду додавали новији и способнији системи. Као одраз промене у захтевима, ударне подморничке снаге биће смањене са данашњих 73 на 50. Поред тога, неки бојни бродови логистичких снага биће пребачени у Војну команду за поморски транспорт. Те мере, заједно са ефикаснијом инфраструктуром, довешће до следећег смањења људства:

– Активних 18 000 – Резервних 4 100 – Цивилних 8 400

Ратно ваздухопловство

Укупно ловачко наоружање биће реструктурирано и број ловачких авиона смањен у односу на садашњи ниво. То ће бити постигнуто повлачењем старијих авиона Ваздухопловне националне гарде и њиховом заменом са око 60 ловаца из активне компоненте и трансформисањем шест сквадрона за континенталну ПВО у сквадроне опште намене, за обуку или за друге намене. Резултат тих промена биће модерније и флексибилније снаге са нешто више од 12 еквивалената активних ловачких пукова, осам еквивалената резервних ловачких пукова, те четири сквадрона ПВО (еквивалентна са 0,8 ловачког пука). Ратно ваздухопловство ће размотрити даља смањења укупног броја еквивалената ловачких пукова како се буде одвијала замена средстава старије генерације авионима нове генерације. Поред ловачких снага, Ратно ваздухопловство ће задржати флоту од укупно 187 бомбардера од којих ће 142 бити додељена оперативним јединицама. QDR не предвиђа промене у флотама авиоцистерни и ваздушног транспорта.

Ратно ваздухопловство консолидује своје ловачке, бомбардерске и сквадроне за ваздушни превоз на војишту, повећавајући број авиона у сваком сквадрону, али истовремено смањујући број сквадрона. Смањује се и број штабних међуинстанци ради добијања командне структуре у складу са савременим захтевима. Те мере, заједно са ефикаснијом инфраструктуром, довешће до следећег смањења људства:

– Активних 26 900 – Резервних 700 – Цивилних 18 300

Поморскодесантне снаге

Поморскодесантне снаге задржаће активну компоненту од три експедиционе армије, од којих ће свака обухватити командни елеменат, дивизију, авиопук и групу за позадинско техничко обезбеђење. Маринци ће разматрати неку реконфигурацију снага у будућности на основу текућих експеримената у вођењу рата. Поред тога, биће извршена смањења у коначном броју састава резерве на основу темељног прегледа структуре резервних снага. Те мере, заједно са ефикаснијом инфраструктуром, довешће до следећег смањења људства:

– Активних 1 800 – Резервних 4 200 – Цивилних 400

Главни елементи структуре снага потребни за реализовање наше стратегије сажето су приказани у **табели 1**.

ГЛАВНИ ЕЛЕМЕНТИ СТРУКТУРЕ СНАГА			
	Програмиране снаге		QDR
	1997. бг	2003. бг	
КОПНЕНА ВОЈСКА			
Активне дивизије	10	10	10
Резервни састав	582	575	530
РАТНА МОРНАРИЦА			
Носачи авиона (активни/резервни)	11/1	11/1	11/1
Авиопукови (активни/резервни)	10/1	10/1	10/1
Специјалне групе за амф. дејства	12	12	12
Ударне подморнице	73	52	50
Површински бојни бродови	128	131	116
РАТНО ВАЗДУХОПЛОВСТВО			
Активни ловачки пукови	13	13	12+
Резервни ловачки пукови	7	7	8
Резервни сквадрони ПВО	10	6	4
Бомбардери (укупно)	202	187	187
ПОМОРСКОДЕСАНТНЕ СНАГЕ			
Поморскодесантне експед. армије	3	3	3

У целом Министарству, мере које се односе и на војне управе (установе) и на његове органе смањиће број активног састава за 60 000 људи, резерве за око 55 000, а цивилног састава за 80 000. Та смањења одраз су скромних измена у активним борбеним снагама видова. Наш циљ је да тим смањењима броја људи сачувамо пресудне борбене способности наших војних снага – „зуб“ – а истовремено смањимо инфраструктуру и активност подршке – „реп“ – где год је то могуће и мудро.

Промене у војном саставу приказане су у **табели 2**.

Табела 2

ВОЈНИ САСТАВ				
	1989. бг	Програмиране снаге		QDR
		1997. бг	2003. бг	
Активни*	2 130 000	1 450 000	1 420 000	1 360 000
Резервни	1 170 000	900 000	890 000	835 000
Цивилни*	1 110 000	800 000	720 000	640 000

* Број састава не обухвата иницијативе РМ за снабдевање из вањских извора планиране пре QDR.

Снаге по QDR имају робустан збир способности за обликовање међународног окружења и за настављање наше одређености за глобално ангажовање, како се то тражи у председничковој Стратегији националне безбедности. Задржаћемо око 100 000 војника и у региону Европе и у региону Азије и Пацифика. Одржававање тог нивоа могућно-

сти указује на нашу посвећеност миру и стабилности у оба региона. У Европи, то још потврђује и нашу водећу улогу у НАТО, јер се Алијанса припрема за проширење, појачава наше билатералне односе са кључним партнерима и повећава допринос САД у обликовању одбрамбених могућности савезника. У азијско-пацифичком региону, одржавање тих могућности наглашава нашу одлучност да и даље имамо стабилизујући утицај, смањује услове за дестабилизујуће трке у наоружавању, гарантује одвраћање на Корејском полуострву и на другим местима, те јача наш глас у међународним форумима који решавају не само безбедносна него и политичка и економска питања у Азији.

Наставићемо и даље садашње циклично распоређивање војнопоморских, ваздухопловних и копнених снага – како активних тако и резервних компоненти, према потреби – у кључне регионе као што је Југозападна Азија. Извршићемо и планирана побољшања претходно распоређених стокова опреме и ратне технике, како на води тако и на копну.

Таква структура снага обезбеђује нам ефикасну способност за вођење широког опсега ванредних операција мањих размера, пребацивање са операција мањег интензитета на већи рат на војишту, те нам, заједно са регионалним савезницима, даје могућност да одвраћамо и, ако је потребно, савладамо агресију великих размера на два војишта у временским оквирима који се преклапају. У случају два готово истовремена већа рата на војишту, извесне специјализоване, веома ефикасне јединице или јединствене снаге и средства које Сједињене Државе уводе у оперативну употребу у ограниченом броју – као што су авиони бомбардери F-117, авиони за ометање за безбедне даљине, авиони AWACS, авиони JSTARS, те друге платформе за C4ISR, одабране снаге за специјална дејства и неке амфибијске ударне снаге – вероватно би „скакале“ или биле пребациване са једног војишта на друго.

Снаге за специјална дејства

Снаге за специјална дејства (Special Operations Forces – SOF) обезбеђују низ јединствених способности које имају важну примену у целокупном спектру сукоба. Наш преглед могућности SOF усредсређен је на главне елементе структуре SOF – одабране групе и батаљоне Специјалних снага, тимове „FOKA“ (SEAL – sea-air-land – за дејства у свим условима на мору, у ваздуху и на копну) и сквадроне за специјална дејства. Закључили смо да је структура SOF већином одговарајуће величине за извршавање садашњих и предвиђених задатака. Међутим, на основу наше процене, неки батаљони Специјалних снага Резервне компоненте можда ће превазићи наше мирнодопске и ратне потребе. Због тога ћемо смањити организацију SOF за два батаљона Резервне компоненте специјалних снага.

Наше нуклеарне снаге и њихово стање готовости пажљиво су испитани. Одлучни смо да нуклеарне снаге смањимо до нивоа START II након што руска Дума ратификује тај споразум, а затим одмах да преговарамо о даљем смањењу у складу са оквиром споразума START III. До тада одржаваћемо снаге у складу са споразумом START I, према одобрењу Конгреса, што обухвата 18 подморница са балистичким пројектиlima „тридент“ (Trident), 50 ракета „пискипер“ (Peacekeeper), 500 ракета „минитмен“ (Minutemen) III, 71 бомбардер В-52Н и 21 бомбардер В-2. Задржавање тих снага током 1999. буџетске године захтеваће додатних 64 милиона долара у 1999. поред трошкова предвиђених за те снаге у буџету председника за период 1998–2003, који је сада пред Конгресом.

Снаге резервних компонената

Одржавање интегрисаних способности Тоталних снага и даље ће бити суштински важно за успех наше стратегије. У периоду после хладног рата, резервне компоненте постале су још већи део Тоталних снага и чине битне учеснике у целокупном спектру операција, од најмање операције у ванредним ситуацијама мањих размера до већег рата на војишту. Гарда и резервне снаге дају обучене јединице и појединце за борбу у време рата и за подршку широком опсегу операција МО у доба мира. Резервне снаге су део свих ратних планова. Ниједна већа операција не би била успешна без њих.

У доба мира, резервисти обезбеђују јединствене вештине за извођење операција у ванредним ситуацијама мањих размера и омогућавају да се активне јединице ослободе неких мирнодопских задатака и да се смањи темпо ангажовања људства активне компоненте и омогући им се да се усредсреде на задатке већег приоритета. На пример, када је председник Клинтон одлучио да употреби снаге САД као помоћ за очување мира у Босни, мобилисане су резервне снаге КоВ и национална гарда КоВ и распоређене на вршење цивилних послова, психолошких дејстава, задатака војне полиције и инжињеријске подршке. Ваздухопловне посаде Резервне компоненте РВ извршиле су стотине летачких задатака, а други резервисти обезбеђивали су критичну попуњеност. Активирани су и инжињеријскодесантне јединице РМ „сибиз“ (Seabees) и особље за цивилне послове поморскодесантних резервних снага.

Током рада на QDR, донели смо неколико значајних одлука у вези са снагама Резервне компоненте:

Копнена војска. Извештај BUR открио је потребу за више од 10 активних дивизија у борбеним снагама КоВ у случају да регионални конфликти буду тежи него што се предвиђа, или да настану неочекиване околности које захтевају додатне копнене снаге. Због тога је BUR-ом одређено да се формира 15 бригада Националне гарде које ће се држати

на повишеном нивоу борбене готовости – познатих као појачане самосталне бригаде (enhanced Separate Brigades – eSBs). Тај програм појачавања је скоро завршен. QDR је опет потврдио сталну потребу за тим бригадама. Оне ће обезбедити значајну заштиту у тешким ситуацијама – као што је употреба оружја за масовно уништавање – у већим ратовима на војишту, тако што ће повећати и појачати активне борбене јединице.

Значајно питање у QDR било је одређивање одговарајућих задатака и величине за наших осам дивизија Националне гарде КоВ. Према постојећим плановима, те јединице не учествују у већим ратовима на војишту. Њима се, уместо тога, одређују задаци као што су олакшавање темпа смењивања људства КоВ у мирнодопским операцијама обезбеђивањем снага за ротирање у дуготрајнијим ванредним ситуацијама, учешће у неподвижним догађајима у земљи, те као заштита у опаснијим међународним условима.

У периоду хладног рата, дивизије Националне гарде служиле су као важна „стратегијска резерва“, што је потврдио и BUR. У време BUR-а постојала је бојазан да би се неуспех демократизације у бившем Совјетском Савезу могао релативно брзо претворити у још једну већу опасност. После BUR-а, односи са земљама бившег Совјетског Савеза успешно су се развијали, а кретања у међународном окружењу била су повољна. За Сједињене Државе не предвиђају се никакве опасности од већих сила пре 2010. године, а потенцијалне претње после тога нису извесне. Према томе, потреба за великом стратегијском резервом је смањена, како је приметила Комисија за намене и задатке.

QDR садржи и ревизију других потенцијалних задатака дивизија Националне гарде, узимајући као полазиште стратегију QDR и предвиђено безбедносно окружење. У прегледу се разматрају следећи задаци:

– Борбена подршка и позадинско обезбеђење борбених јединица (Combat Support/Combat Service Support – CS/CSS). Анализа КоВ о захтевима подршке у два већа рата на војишту открила је велике недостатке CS/CSS. Неки од тих захтева могли би бити испуњени преименовањем постојећих јединица за CS/CSS, али значајни недостаци и даље остају. Да би се та празнина попунила, министар за КоВ одлучио је 1996. године да 12 бригада Националне гарде буде трансформисано од борбених јединица у јединице CS/CSS. Пошто та трансформација не би била завршена до 2013. буџетске године, QDR је убрзао програм трансформације CS/CSS узевши део средстава уштеђених смањењима састава Гарде.

– Безбедност позадине на војишту. Мада ће тај задатак највероватније извршавати појачане самосталне бригаде (eSBs), могле би за то бити потребне дивизијске јединице Националне гарде, уколико би eSBs биле ангажоване на нечем другом.

– Попуна за Европу и за операције у ванредним ситуацијама мањих размера које су у току. Ако би све активне борбене јединице САД биле послате у веће ратове на војиштима, борбене јединице Националне гарде могле би заменити јединице послате из Европе или попунити јединице које учествују у тренутним операцијама мањих размера.

Подршка брзом распоређивању активних јединица и мобилисању eSBv. Дивизијске јединице Националне гарде могле би да помогну при распоређивању активних јединица и пруже подршку другим резервним јединицама током обуке после мобилизације.

– Извршавање јавних задатака. Јавни задаци су важна функција за све војне снаге, али посебно за Националну гарду. Од оркана на Флориди преко поплава на Средњем западу до немира у Калифорнији, снаге Националне гарде имале су пресудне улоге у реаговању на кризе. Ти задаци ће и даље остати, а број припадника Гарде ће бити одржаван на довољном нивоу да задовољи те потребе.

Узимајући у обзир те задатке, QDR је одлучио да би стратегију могле подржавати нешто мање снаге КоВ и Националне гарде. Анализа је указала да је могуће смањење резервне компоненте КоВ за укупно 45 000 људи. Неке уштеде од тих смањења биће употребљене за програме трансформисања јединица борбене подршке и позадинског обезбеђења борбених јединица чији је циљ да се преостале јединице учине ефикаснијим за извршавање својих задатака. Када смањења буду окончана, резервне компоненте КоВ биће смањене за 32 процента у односу на нивое у периоду хладног рата, у поређењу са смањењем у активној КоВ које износи 38 процената.

Поморскодесантне снаге. Резерва поморскодесантних снага обезбеђује и у миру и у рату појачање за активне поморскодесантне снаге. У доба мира, резервне јединице преузимају обавезе обучавања за ратне задатке и олакшавају оперативни темпо активних снага. У рату, резервне јединице повећавају, појачавају или попуњавају активне јединице.

На основу искуства од 1993. године, могуће је смањење Резерве поморскодесантних снага за око 4 200 marinaца. Тренутно се планира да се резервна инфраструктура смањи комбиновањем мање активног састава за потребе Резервних компонената, активне Резерве, повећања броја састава мобилизацијом појединаца и Резерве за увежбавање. Поморскодесантне јединице спровешће истраживање ради одређивања праве природе тих смањења и/или реструктурирања.

Ратна морнарица. QDR тражи извесно реструктурирање резервних снага РМ што би за последицу имало смањење за 4 100 људи. Мада ће нешто додатног резервног састава бити потребно за помоћ при пребацивању борбених логистичких бродова у војну команду за поморски транспорт, друга места у Резерви ће бити редукована због редуције површинских бојних бродова и подморничких тендера као и раног повлачења хеликоптера SH-2 из употребе. Поред тога, Ратна морнарица препоручује нека смањења прекоморских активности што ће смањити потребу за резервистима који се додељују подршци у бази.

Ратно ваздухопловство. Ратно ваздухопловство има најинтегрисаније тоталне снаге. То нарочито важи за јединице придодате транспортним снагама, где резервно особље често ради раме уз раме са својим активним колегама, чак и на истом ваздухоплову. Велики проценат

транспортних и задатака подршке у Ратном ваздухопловству, у миру и у рату, извршава резервни састав.

Резервне ловачке снаге се такође обимно користе у многим мирнодопским задацима. Међутим, може се остварити и нешто већа ефикасност. По једној иницијативи, ваздухоплови резервних снага биће консолидовани у веће јединице, што ће омогућити уштеду у трошковима операција и подршке. Свим ловачким јединицама резервне компоненте биће додељено 15 ваздухоплова. То ће се постићи пребацивањем једног активног ваздухопловног пука у Резерву. Ратно ваздухопловство ће такође преобучити шест сквадрона ПВО за задатке опште намене, обуке, и друго, остављајући четири сквадрона за ПВО. Исто тако, старији ваздухоплови биће повучени и замењени ваздухопловима пребаченим из активних снага. Поред измена у задацима, нето резултат је мала промена у укупном броју ловаца резервне компоненте, али значајно повећање могућности и флексибилности Ваздухопловне националне гарде и Резервних снага Ратног ваздухопловства.

* * *

Министарство одбране израдиће пакет закона који ће бити поднесен са председничким буџетом за 1999. буџетску годину, у којем се траже одобрења за пребацивање при смањивању да би се помогло нашем активном, резервном и цивилном саставу током смањивања броја састава описаног у овом делу (Део V).

Снаге за обезбеђење покретљивости

Истражили смо захтеве за покретљивошћу кроз непрекидан низ сценарија планирања, од дејстава у ванредним ситуацијама мањих размера до већих ратова на војишту и сукоба на једном војишту са замишљеним противником – регионалном великом силом. У сваком том случају, мерили смо могућност дугорочног инвестиционог програма МО за стратегијску покретљивост да пружи подршку потенцијалним захтевима за распоређивање. QDR је потврдио основне захтеве МО за мобилност између војишта какви су дати у „Ажурираном прегледу захтева за обезбеђење покретљивости из 1995. године“.

За задовољавање циљева распоређивања наших снага, у „Ажурираном прегледу...“ препоручена је могућност превоза ваздушним путем приближно 50 милиона тона-миља дневно. У студији је такође препоручен капацитет поморског транспорта од 10 милиона квадратних стопа уз употребу брзих бродова за поморски транспорт, великих „roll-on/roll-off“ бродова средње брзине, као и спремне резервне снаге (Ready Reserve Force). Захтевана је могућност пребацивања терета на води од четири милиона квадратних стопа за копнену војску и поморскодесантне снаге као и комплементарни програм претходног распоређивања у копнене базе. Планирамо да у КоВ имамо шест бригадних комплекта

претходно распоређене опреме базиране на копну (три у Европи, један у Кореји, два у Југозападној Азији), плус један поморскодесантни бригадни комплет у Норвешкој. Поред тога, одржавамо значајне стокве претходно распоређене опреме на води – три бродска сквадрона за претходно распоређивање опреме на мору у саставу поморскодесантних снага, један бригадни комплет тешке опреме КоВ, те одабрана убојна средства за Ратно ваздухопловство. Разматра се питање формирања трећег тешког бригадног комплета за Југоисточну Азију. QDR је испитао степен до којег те снаге за обезбеђење покретљивости могу, у наредним деценијама, да задовоље потребе МО за превоз између војишта. Преглед је поново потврдио те захтеве који ће, опет, бити смернице дугорочног планирања МО за снаге за обезбеђење стратегијске покретљивости.

Оптерећеност снага САД за обезбеђење стратегијске покретљивости у будућности се неће смањивати. Напротив, потенцијални захтеви мирнодопског ангажовања, смањена инфраструктура у прекоморским базама потребна за подршку ваздушном транспорту на путу до кризног подручја, вероватноћа ванредних ситуација мањих размера широм света, те повећана вероватноћа суочавања са претњама нуклеарним, биолошким и хемијским оружјем – све су то изазови снагама за обезбеђивање покретљивости који нису узети у обзир у ажурирању захтева за мобилност. Та, као и друга, кључна питања биће процењивана и добиће већу тежину кад МО буде формулисало захтеве за програме обезбеђења стратегијске мобилности за наредни буџет.

Део VI

Приправност снага

Приближава се 21. век, а приправност војних снага САД да задовоље пун опсег захтева стратегије одбране никада није била важнија. Приправне снаге обезбеђују флексибилност потребну за обликовање глобалног окружења, одвраћање потенцијалних непријатеља и, ако је потребно, брзо реаговање на широк спектар опасности. Поред тога, приправност улива поверење које је нашем народу потребно да би успео у многобројним спорним ситуацијама. Последњих година, политичке и финансијске смернице Министарства одбране највећи приоритет су изричито дале приправности снага. Данашњи задатак је да се тај ниво приправности одржи и истовремено траже ефикаснија решења и боље оперативне процедуре.

Приступи по видовима

Сваки вид ОС има другачији приступ обезбеђивању приправности снага. На те различите приступе приправности утиче изванредан број фактора: јединствене карактеристике снага, захтеви реаговања на већи рат на војишту и ванредне ситуације мањих размера, нивои мирнодоп-

ског распоређивања на истурене положаје, расположивост инфраструктуре за обуку, вештине које су пролазне, те потреба за флексибилношћу. Значајна питања за разматрање су и мање конкретни фактори као што су морал, развој командног кадра и грађење тима. Копнена војска користи ресурсе са циљем да постигне највише могуће стање приправности за јединице „прве линије“, а истовремено одржава могућност да распореди јединице следећих ешелона у предвиђеним временским роковима. Ратна морнарица и поморскодесантне снаге испуњавају своје обавезе присуства у прекоморским регионима и на истуреним положајима остваривањем цикличне приправности за снаге у истуреним регионима. Снаге које нису распоређене ангазоване су у обуци, одржавању, снабдевању и смењивању људства, припремајући се за следећи циклус распоређивања. Ратно ваздухопловство одржава висок ниво укупне приправности због високих захтева у погледу реаговања који важе за ваздухопловне снаге и средства у почетној фази већег рата на војишту или за ванредне ситуације мањих размера.

Мада је за Министарство приправност снага и даље највиши приоритет, не добијају све јединице, било активне, било резервне, средства за највише нивое приправности. Видови ОС одређују приоритет средстава намењених најважнијим јединицама за одржавање различитих нивоа приправности на основу задатака, захтева за реаговање и карактеристика снага. То одређивање приоритетности у погледу ресурса одражава чињеницу да транспортни капацитети и циклуси одржавања опреме ограничавају нашу способност да реагујемо. Варијабилност нивоа приправности која произлази из процеса одређивања приоритетности пажљиво се прати да би се осигурала могућност и флексибилност да реагујемо на променљиве захтеве.

Садашње гледање на приправност обезбеђује променљив степен ресурса јединицама у складу са вероватноћом да ли ће од те јединице бити захтевано да реагује на војни конфликт и са временом у којем ће се од те јединице тражити да реагује. Јединице које се распоређују касније добијају мање средстава, јер им време реаговања омогућава да се припреме пре него што су потребне на војишту. У ствари, сваки вид ОС користи концепције приправности обликоване према својим захтевима када праве текуће планове за одређивање приоритета давања средстава за постизање приправности.

Процењивање распоређивања по нивоима

Током рада на QDR извршена је процена да ли би смањење приправности одређених јединица задовољило захтеве стратегије и имало за последицу значајну уштеду у трошковима. Закључак процене био је да би такво „нивелисање“ знатно повећало ризик од постизања само скромних уштеда, док би истовремено ограничило флексибилност потребну за извршавање текућих ратних планова. Ограничавајући фактори обухватају и време када јединице треба да буду на војишту,

тешкоћу поновног стицања неких вештина потребних за рад са софистицираним системима оружја, капацитете инфраструктуре за обуку, потребу да се оптимизује усклађеност јединица које се распоређују на положаје са транспортним средствима, те потребу да се прилагођавање планова изврши на основу стратегијских и тактичких ситуација.

На пример, Копнена војска је размотрила смањивање приправности свих својих јединица, осим четири дивизије „Force Package I“ – укључујући и већину својих снага стално стационараних у прекоморским земљама – на стање мање од потпуне обучености. Утврђено је да постојећа инфраструктура и објекти за обуку нису намењени да задовоље талас обуке потребан да јединице из тог стања доведе у стање врхунске приправности у време кризе. Поред тога, систем мобилизације имао би тешкоћа у пружању подршке нивелисаним таласима, јер се војници Самосталних приправних резервних снага (Individual Ready Reserve) доводе да попуне јединице нижих нивоа. Мада би јединице нижег нивоа могле да одрже способност да добију неке задатке обликовања окружења или ангажовања, војници додељени тим јединицама били би у опасности да им нагло ослабе критичне вештине за вођење рата. Шта више, ангажовање било које од четири дивизије „Force Package I“ за мирнодопска дејства или ванредне ситуације мањих размера још више би утицало на кашњење у испуњавању временских рокова већег рата на војишту. Процењеном годишњом уштедом од само око 100 милиона долара дошло се до снага које не би могле да задовоље рокове распоређивања у већи рат на војишту.

Управљање снагама

Председавајући Здруженог генералштаба спроводи свеобухватне мере да се побољша свакодневно управљање снагама да би се осигурало испуњење захтева текућих операција на дужи период без претераног напрезања наших људи. На пример, између 1996. и 1998. буџетске године, Уједињена команда ће за 15 процената смањити број људи–дана потребних за здружене вежбе. То је постигнуто скраћивањем неких вежби и малим смањењем обима других вежби. Тренутно се спроводе још нека смањења и здружених и видовских вежби.

Још једна иницијатива у управљању снагама јесте да се испита могућност замене једне јединице другом када је то погодно. Неке јединице имају сличне могућности, као што су ваздухоплови RC-135 и EP-3 за електронско извиђање, или неке пешадијске јединице КоВ и поморскодесантних снага. Ако услови дозвољавају, те сличне јединице могу се заменити једна другом. Географска замена је исто тако важна. Мирнодопски захтеви нису равномерно распоређени по свету, а нека војишта су поднела већи удар мирнодопског оптерећења. Према томе, Министарство је применило глобални програм снабдевања намењен да се терет реаговања подели међу снагама на свим војиштима. Министарство такође, да би се ослободиле војне јединице за подршку, истражује

могућност проширеног коришћења цивилних услуга по уговору за функције подршке у неким ситуацијама. Поред тога, за извршавање одређених операција позивају се резервне јединице. Министарство проучава цену и користи сваког од ових приступа и користиће замене ако и када то буде погодно и рентабилно.

Увели смо, такође, „глобалну политику војних снага“ (Global Military Force Policy) за доделу LD/HD снага путем конкурентних приоритета. Та политика је драматично побољшала управљање распо­ређивањем AWACS-а, стабилизовала распоређивање ваздухоплова RC-135 и EP-3 постојаним темпом и поправила темпо распоређивања ваздухоплова EA-6B. Захваљујући успеху те иницијативе, председавајући Здруженог генералштаба истражује начине развоја обухватнијег система за праћење ефеката високог оперативног темпа. Тај подухват употпуниће још једну планску иницијативу да се помогне развој планова ангажовања специфичног за војиште. Опсег тих иницијатива обухватиће све војне активности намењене за обликовање регионалног безбедносног окружења у доба мира. Комбинација смерница за планирање и процеса за праћење операција обезбедиће драгоцен комплет инструмената за управљање снагама.

Међутим, снаге САД ће се и даље суочавати са мноштвом изазова у настојању да у будућности одрже довољно стање приправности. Усавршене здружене оперативне концепције и нове технологије повећаће комплексност операција и захтеваће нове и различите вештине. Број разноврсних вештина које су потребне такође ће се повећати, јер се од снага САД тражи да буду све способније за више задатака, као и да прелазе са мирнодопских активности и операција на одвраћање и на рат. Да би очувале ефикасност у великом броју разних постављених намена и задатака у здруженом окружењу, јединицама ће бити потребна ефикаснија обука и пажљиво управљање временом. Шта више, са повећањем транспортних могућности, а смањењем логистике, јединице ће добити задатке да брже реагују на кризе, а, супротно томе, имаће мање времена за припреме. *Заједничка визија 2010* тражи од свих војних организација да боље реагују на ванредне ситуације, уз мање расположивог времена између пребацивања на положаје и активирања. Најзад, ако управљање не буде адекватно, захтеви мирнодопских операција, заједно са смањеним снагама, могли би да преоптерете оперативни темпо људства и имају негативно дејство на квалитет живота војног састава, што је основ за дугорочну приправност. С обзиром на те изазове, Министарство намерава да примени нову праксу у управљању која подржава стратегију одбране, чува средства, те обезбеђује нашим разноврсним снагама да остану приправне за извршавање вишеструких задатака који би се од њих могли захтевати.

Квалитет живота

Квалитет снага зависи од квалитета војног састава. Мушкарци и жене који чине данашњу комплетно добровољачку војску највишег су

калибра, а ми се морамо и даље борити да привучемо и задржимо тако ефикасне снаге. Значајан елемент наше политике према људима мора да буде обезбеђивање квалитетног живота сразмерно жртвама које тражимо од њих и алтернативама које су на располагању у приватном сектору.

Кроз цео QDR посвећена је пажња оним питањима која утичу на квалитет живота нашег војног састава. У областима у којима може доћи до измена политике или праксе, као што је утицај високог оперативног темпа на извесне снаге, идентификовали смо те измене и применићемо их. У областима где је проблем расположивост средстава, QDR препоручује да се обезбеде одговарајућа средства у кључним областима квалитета живота. Министарство се и даље залаже за финансирање повећања плата и других компензација. Биће учињено све да се настави дугорочна обавеза Министарства да обезбеди адекватно финансирање у областима као што су становање, заједница и породица, помоћ при преласку на други посао, јер се наставља смањивање снага, те у активностима на пољу морала и рекреације. Помоћ у образовању и даље представља приоритет, укључујући и добровољно образовање ван дужности. Борбене снаге следећег века морају бити образоване, пожртвоване и мотивисане, а програми који их чине таквим представљају интегрални део наше политике управљања снагама и после QDR.

Део VII

Трансформисање америчких снага за будућност

Основни изазов за Министарство одбране је да обезбеди могућност ефикасног обликовања међународног окружења и могућност реаговања током целог периода од 1997. до 2015. године. То значи да ми, чак и док одржавамо приправне снаге разноврсних могућности, неопходне да задовоље потребе обликовања и реаговања у блиској будућности, морамо истовремено да трансформишемо наше снаге, могућности и организације подршке тако да буду способне да обликују окружење и реагују ефикасно у будућности.

Заједничка визија 2010. године и будућност ратовања

У настојању да се тој трансформацији дају смернице, председавајући Здруженог генералштаба развио је *Заједничку визију 2010*, концепцијски модел о томе како ће оружане снаге Америке каналисати виталност и иновације наших људи и боље искористити технолошке шансе за остварење нових нивоа ефикасности у здруженим војним дејствима. *Заједничка визија 2010* обухвата информациону супериорност и технолошка достигнућа који ће трансформисати традиционално вођење рата помоћу нових оперативних концепција, организационих решења и си-

стема оружја. Она усмерава припреме Министарства за будућност кроз стављање тежишта на четири нове оперативне концепције – доминантан маневар, прецизно дејство, свеобухватну заштиту и фокусирану логику – што заједно има за циљ надмоћност у целом спектру.

Информациона супериорност: Окосница војних иновација. Трансформација наших војних могућности која је у току – такозвана револуција у војним пословима (Revolution in Military Affairs – RMA) – усредсређује се на развој бољих могућности у информисању, командовању и управљању, потребних за знатно побољшање здружених дејстава. Уз помоћ заједничке окоснице побољшаног командовања, управљања, комуникација, компјутера, обавештајне активности, осматрања и извиђања (command, control, communications, computers, intelligence, surveillance and reconnaissance – C4ISR), Сједињене Државе ће бити способне да брзо реагују на сваки сукоб, њени војници ће моћи да доминирају сваком ситуацијом, а свакодневне операције биће оптимизоване прецизном, правременом и сигурном информацијом. Баш као што је свет ван војске све више међусобно повезан широком мрежом комуникација, Министарство одбране ради на обезбеђивању комплементарне, безбедне, отворене мрежне архитектуре C4ISR.

Пет главних компоненти наше архитектуре C4ISR у развоју за 2010. годину и касније су:

- Робусна вишесензорска информациона мрежа која нашим командантима и снагама обезбеђује надмоћ у познавању ситуације у борбеном простору;

- Побољшане могућности управљања битком које омогућавају да наше глобално распоређене снаге буду употребљене брже и флексибилније него снаге потенцијалних противника;

- Могућност вођења информационалних операција, тако што ће се манипулисати или онемогућавати непријатељу познавање борбеног простора или несметана употреба његових снага;

- Здружена мрежа комуникација са одговарајућим капацитетом, еластичношћу и могућностима управљања мрежом, као подршка претходно наведеним могућностима, као и са одређеним захтевима за комуникацијом између команданата и снага;

- Информациони одбрамбени систем за заштиту наше глобално распрострањене комуникацијске и процесне мреже од сметњи или кориштења од стране противника.

У рату, информациона надмоћност коју ове могућности обезбеђују знатно ће повећати брзину командовања, омогућавајући истуреним снагама и снагама за рани продор да преузму иницијативу од бројно надмоћних непријатељевих снага и успоставе услове за рано, повољно окончање сукоба.

Доминантан маневар. Омогућавајући контролу борбеног простора кроз вишедимензионалну примену информационалних, нападних и тран-

спортних могућности, доминантан маневар омогућава снагама САД да распореде и употребе широко распоређене здружене ваздухопловне, копнене, поморске и космичке снаге. Доминантан маневар обезбедиће снагама САД надмоћне и асиметричне предности за извршавање оперативних задатака.

Концепција доминантног маневра захтева неколико повећаних могућности. Прво, потребно је да снаге САД буду лакше и разноврсније. Базирање логистике на мору и централизовање функција обезбеђивања борбених јединица на вишим тактичким нивоима омогућава јединицама да брже маневришу. Већа здруженост дејстава на нижим тактичким нивоима повећава разноврсност снага при постизању њихових циљева. Друго, мобилност и убојитост морају бити повећани већим ослањањем на мрежно увезану ватрену моћ. Треће, доминантан маневар захтева флексибилнији стратегијски и тактички превоз морем и ваздухом. Набавке ваздухоплова С-17 „глобмастер“ (Globemaster) за Ратно ваздухопловство, великих бродова средње брзине „roll-on/roll-off“ (LMSR) за Ратну морнарицу, те ваздухоплова са ротором променљивог нагиба MV-22 за поморскодесантне снаге и С-22 за снаге за специјална дејства показује настојања Министарства да побољша превоз на веће и средње удаљености.

Да би се искористиле доминантне маневарске способности, развијају се нове маневарске концепције. Концепција КоВ „Strategic Meeting Engagement“ (Борба на стратегијском нивоу), на пример, захтевала би пројекцију снага способних за постизање оперативних циљева на стратегијским удаљеностима, такозвану „CONUS to combat“ (Копнена територија САД до места борбе). *Оперативни маневар с мора* поморскодесантних снага замењује традиционални појам десанта на обалу са низа бродова који се приближавају, а затим утврђивања десантне основице пре кретања ка унутрашњости копна, концепцијом десанта са бродова далеко на мору, у којем се инвазионе снаге одмах крећу ка идентификованом објекту смештеном дубоко унутар копна. За остваривање те могућности поморскодесантним снагама су неопходни MV-22 и усавршено амфибијско десантно возило.

Прецизно дејство. Прецизно дејство омогућава здруженим снагама да обликују борбени простор помоћу информације о задатку или циљу, у готово реалном времену, помоћу подједнаког познавања борбеног простора ради ефикаснијег командовања и управљања, веће сигурности у стварање жељеног ефекта против циља захваљујући прецизнијем упућивању оружја, уз повећану могућност преживљавања за све снаге, оружја и ударне платформе, те флексибилности при брзом оцењивању резултата напада и поновног прецизног напада, када је то потребно.

Прецизно дејство захтева моћније ударне платформе и усавршена оружја и борбена средства, поред подршке заједничке окоснице C4ISR. Министарство намерава да свом наоружању дода неколико моћних ударних платформи за напад по циљевима на земљи и у ваздуху,

укључујући тактичке авионе F/A-18E/F, F-22 и JSF (Joint Strike Fighter – здружени јуришни ловац), хеликоптере „команчи“ (Comanche) и „апачи лонгбоу“ (Apache Longbow), артиљеријски систем „крусејдер“ (Crusader), те породицу нових површинских бојних бродова SC-21, а могуће и Maritime Fire Support Demonstrator (за противпожарну подршку). Министарство такође развија и уводи у употребу бројна усавршена оружја и борбена средства укључујући побољшана оружја за дејство са безбедне даљине као што су здружени пројекти: ракета ваздух–површина за дејство са безбедне даљине и оружје за напад са безбедне даљине, бомбе којима се може прецизно гађати са средње висине, као што су аутомат за избацавање убојних средстава са поправком за ветар (Wind-Corrected Munitions Dispenser) и убојно средство за директан здружени напад уз помоћ GPS (GPS-aided Joint Attack Munition), те нова генерација противоклопног оружја као што су противтенковска „брилијант“ (Brilliant) и „скит“ (Skeet) средства мањег калибра.

Прецизно дејство заснива се на обавештајним подацима о непријатељевим снагама и стручним проценама о снагама или оружју неопходним за стварање жељеног ефекта. Видови ОС раде на томе да повећају прецизност пешадијског наоружања и побољшају ратну технику да би се осигурало да појединачни војник или маринац буде интегрисан у усавршене системе који сачињавају прецизно дејство. Прецизно дејство прожима такође целокупан спектар операција у којима ће снаге САД можда учествовати. У току је и развој прецизног, несмртоносног оружја за примену у ванредним ситуацијама мањих размера, као што су евакуација оних који не учествују у борби и мировне операције.

Свеобухватна заштита. Заштита за снаге и објекте САД мора се обезбедити у целокупном спектру, од мира, преко кризе, до рата, на свим нивоима сукоба. Да би се остварио тај циљ, свеобухватна заштита захтева заједничку архитектуру која почива на супериорности у области информација и користи цео опсег активних и пасивних мера у вишеструким ешелонима. Свеобухватна заштита омогућиће снагама САД да задрже слободу акције за време распоређивања, маневрисања и дејства.

Напори САД да развију и распореде вишеслојну архитектуру противваздушне и ракетне одбране на војишту јесу основни пример свеобухватне заштите. Одбрана ракетним системима мора обухватати сва дејства – од заштите малог рејона за здружене и коалиционе трупе, какву обезбеђује модификација РАСЗ за систем „петриот“ (Patriot) и морнарички систем за одбрану рејона у нижем слоју, до опште одбране цивилног становништва и већих концентрација трупа коју ће обезбедити морнарички систем за одбрану војишта базиран на Aegis систему и систем КоВ за одбрану рејона војишта на великим висинама (систем THAAD) у вишем слоју. Ваздухопловни ласер, на чијем развоју ради Ратно ваздухопловство, умногоме ће побољшати распоређивање ракетне одбране по слојевима обезбеђујући могућност пресретања на активном делу путање.

Снагама САД такође је потребна заштита од претњи хемијским и биолошким оружјем. За напоре Министарства да заштити своје војнике, морнаре, ваздухопловце и маринце од тих асиметричних претњи, од пресудног значаја су нови детектори хемијског и биолошког оружја, побољшана опрема за индивидуалну заштиту, те боља колективна заштита. Свеобухватна заштита такође обухвата одбрану од асиметричних напада на информационе системе, инфраструктуру и друге критичне области потенцијално осетљиве на нетрадиционална средства пресрећања или неутралисања.

Фокусирана логистика. Фокусирана логистика интегрише информациону супериорност и технолошке иновације у циљу развоја најмодерније логистичке праксе и доктрине. То ће нам омогућити да прецизно пратимо и премештамо снаге и средства, чак и за време пута, чиме ће се олакшати испоручивање логистичких пакета по мери, као и благовремено обезбеђивање снага на стратегијском, оперативном и тактичком нивоу операција. Фокусирана логистика смањиће укупну обимност логистичке подршке, а истовремено помоћи да се добију агилније, мање борбене снаге, које се могу брзо распоредити и обезбеђивати на целој земаљској кугли.

Иницијативе као што су заједничка могућност праћења стања укупних снага и средстава (Joint Total Asset Visibility) и глобални систем борбене подршке (Global Combat Support System) обезбедиће лако распоредиве, аутоматизоване информационе системе за снабдевање и одржавање за мање опсежну логистику са већом могућношћу реаговања. Ти програми, као и мноштво иницијатива видова ОС – као на пример, систем за логистику и снабдевање са праћењем снага и средстава поморскодесантних снага – биће способни да пруже подршку брзом распоређивању и употреби јединица и боље ће помагати команданту на бојишту тако што елиминирају превелика требовања и смањују застоје у превозу битних предмета снабдевања. Поред тога, Ратно ваздухопловство користи ваздухопловне експедиционе снаге да тестира и дотерује нове концепције логистичке подршке. Тај потез ка фокусираној логистици требало би да обезбеди све бољу логистичку подршку уз мање трошкове.

Концепцијски приступ коришћењу револуције у војним

ПОСЛОВИМА

Циљеви постављени у *Заједничкој визији 2010* чине основ шире активности на коришћењу револуције у војним пословима. Војска САД се заиста посветила остваривању заједничких и појединачних визија видова ОС о савременом вођењу рата и предузима један број корака да то учини, укључујући израду студија, ратне игре, истраживање и развој, демонстрирање технологије побољшаних концепција и симулиране експерименте у вођењу рата. Кроз те активности, које се у сваком виду ОС енергично спроводе, оружане снаге идентификују, развијају и

тестирају концепције и могућности које ће осигурати њихову способност да се трансформишу за будућност.

Копнена војска. Пројекти *Војска XXI* и *Копнена војска после следеће генерације (The Army After Next)* идентификују нове концепције копненог ратовања које радикално утичу на организацију, структуру, операције и подршку КоВ. Лакша, издржљивија опрема повећаће могућност распоређивања и снабдевања, а усавршене информационе технологије помоћи ће КоВ да води одлучујуће операције. Снаге ће бити заштићене усавршеним, али лаким за употребу, сензорима, процесорима и борбеним системима који ће осигурати слободу стратегијског и оперативног маневра. Све у свему, КоВ ће бити потребне флексибилне организације које је веома лако обликовати – од појединца, преко малих јединица, до ешелона изнад корпуса – да би задовољила разнолике потребе будућих операција и смањила захтеве превоза при распоређивању на војиште.

Копнена војска спроводи засебне, али комплементарне, активности у непрекидном процесу примењивања визија идентификованих у пројектима *Војска XXI* и *Копнена војска после следеће генерације (Army After Next)*. Садашње активности имају за циљ да опреме садашње војнике и борбене системе информационом технологијом и другим побољшањима, истовремено почињући дугорочно истраживање и развој. Експерименталне снаге (EXFOR) КоВ чине средство за тестирање тих иновација. EXFOR су дигитализоване тешке снаге које се користе за идентификацију и процену нових оперативних концепција, организационих шема, савремених технологија, доктрина и тактике кроз експерименте савременог ратовања КоВ. Пројекат *Army After Next* је свеобухватна иницијатива намењена за боље разумевање вероватне природе ратовања за 30 година у будућности и обезбеђује усредсређивање на данашње развојне активности. Кроз годишњи циклус ратних игара, радионица и конференција, програм *Army After Next* настоји да постави основ истраживања неопходан за оцењивање ефеката повећане мобилности, убојитости и маневра – користећи предности радикалних достигнућа у информационој технологији оружја и брзинама платформи и на тактичком и на оперативном нивоу – да би се обезбедило да копнена моћ остане стратегијски одлучујући елемент вођења рата далеко у 21. веку.

Ратно ваздухопловство. *Глобално ангажовање: Визија Ратног ваздухопловства 21. века*, визија Ратног ваздухопловства о рату у ваздушном простору и космосу до 2010. године, тражи одржавање и побољшање шест суштинских могућности изграђених на темељу квалитетног састава и интегрисаних захваљујући познавању глобалног борбеног простора и усавршеном командовању и управљању. Супериорност у ваздушном простору и космосу обезбедиће свим снагама САД слободу **од** напада и слободу **да** нападају, мада ће способност Ратног ваздухопловства да изврши напад било где на земаљској кугли и даље бити пресудна. Могућност брзог кретања по целој земаљској кугли обезбедиће Сједињеним Државама да могу брзо и одлучно да реагују на неочекивано

угрожавање њихових интереса. Суштинска могућност РВ за прецизно дејство омогућиће му да поуздано делује селективним снагама истовремено на специфичне циљеве и оствари жељене ефекте уз минимални ризик и пропратну штету. Снаге и средства базирани у ваздушном простору и космосу допринеће супериорности снага САД у области информација, а агилна борбена подршка омогућиће борбеним командантима да побољшају могућност реаговања, распоређивања и обезбеђивања својих снага.

Ратно ваздухопловство установило је шест нових борбених лабораторија за реализацију те визије. Задатак тих борбених лабораторија јесте да брзо идентификују и вреднују новаторске идеје које повећавају могућност Ратног ваздухопловства да остварује и своје суштинске обавезе и здружено ратовање. Концепције вредноване у лабораторијама биће уврштене у активности око организације, доктрине, обуке и набавке опреме. Шест лабораторија усредсређује се на следеће области: ваздухопловна средства без људске посаде, информациони рат, ваздухопловне експедиционе снаге, космички потенцијали, командовање и управљање битком и заштита снага.

Ратна морнарица. Будућа визија вођења рата Ратне морнарице описана у пројектима *Са мора* и *Истурено... са мора*, а даље развијена у пројекту Оперативна концепција Ратне морнарице, идентификује пет основних и трајних намена: контролу на мору и надмоћност у приобалном појасу, пројекцију моћи са мора на копно, стратегијско застрашивање, стратегијски транспорт морем, те војнопоморско присуство у истуреним рејонима. Међутим, Ратна морнарица ће у будућности остваривати те намене са ванредно повећаним могућностима. Ратна морнарица је прихватила концепцију револуције у војним пословима названу „мрежно-центрично ратовање“: способност сензора, командних центара и снага, широко распоређених, али робусно увезаних у мрежу, да остваре знатно веће масовне ефекте. Комбинујући истурено присуство са мрежно-центричном борбеном моћи, Ратна морнарица ће смањити временске рокове, одлучно променити почетне услове и настојати да одврати нежељене догађаје. Војнопоморски допринос доминантном маневру биће остварен коришћењем мора за постизање предности над непријатељем, док ће у војнопоморским прецизним дејствима користити сензоре, информационе системе, прецизна оружја, те агилне, убојите снаге за напад на кључне циљеве. Војнопоморска свеобухватна заштита односиће се на целокупан спектар опасности, обезбеђујући информациону супериорност, супериорност у ваздуху и приобалном рејону, ПВО и ракетну одбрану на војишту, те дејство војнопоморским ватреним средствима. Најзад, од војнопоморских снага све ће се више тражити да обезбеде фокусирану логистику базирану на мору за здружене операције у приобалним рејонима.

Ратна морнарица такође користи експерименте у вођењу рата да би интегрисала технолошка достигнућа и новаторске оперативне концепције са обуком у стварном свету. „Борбени експерименти флоте на

мору“ које надгледа Поморски борбени центар намењени су за истраживање нових концепција и система који се појављују, као што су „Војнопоморски демонстратор ватрене подршке“, „Могућност кооперативног напада“, те балистичка ракетна одбрана војишта, да би се проценили њихови ефекти на могућности флоте и одредили будући захтеви. Ти интензивни експерименти ограничени су по броју да би одржали квалитет и комбиновани су са другим вежбама флоте да би се остварило максимално учешће. Почетком ове године завршен је први од ових експеримената, „Борбени експеримент флоте Алфа“ (вођен недалеко од обале Јужне Калифорније, у марту 1997. године), у којем су процењени потенцијали C4ISR, захтеви за комбинованом здруженом тактичком групом базираном на мору, те друге нове концепције.

Поморскодесантне снаге. *Оперативни маневар поморскодесантних снага са мора* предвиђа ратовање које захтева тактички прилагодљиве, технолошки агилне и искористиве снаге. Појединци и снаге морају бити способни да се брзо реорганизују и преоријентишу на широк опсег нових задатака и намена у флуидном оперативном окружењу. Маринцима ће још бити потребно да пројектују моћ на обалу у разним потенцијалним задацима, од помоћи у несрећама до борбе високог интензитета.

Тежиште активности поморскодесантних снага у револуцији у војним пословима јесте на јачању појединца – припадника поморскодесантних снага – и његове способности да победи у борби. Борбени развојни систем поморскодесантних снага усредсређује се на стварање најефикасније комбинације новаторских оперативних концепција, нових организационих структура и најновијих технологија. Командантова борбена лабораторија у Квантику (Quantico), Вирџинија, институционализује посвећеност поморскодесантних снага иновацијама. Кроз петогодишњи пројекат „Морски змај“ (Sea Dragon) маринци су развили обиман експериментални план подељен у три фазе, од којих се свака завршава „вишим борбеним експериментом“:

– „Ловац ратник“ (*Hunter Warrior*) – намењен за испитивање пројекције војнопоморске моћи у раштрканом обалском борбеном простору који се не додирује, појачану ватру и могућност налажења циља, те C4I и „појединачну битку“.

– „Урбани ратник“ (*Urban Warrior*) – двогодишњи пројекат, започет ове године, за истраживање операција на урбаном, готово урбаном и затвореном терену.

– „Моћни ратник“ (*Capable Warrior*) – комбиновање виртуелних и живих снага са обмањивањем и маневром на оперативном нивоу као реакција на кризу, са циљем задржавања или предупређивања почетка већег рата на војишту.

На пољу здружених активности симулациони центри као на пример Здружени центар за ратовање и Здружени борбени центар C4ISR, раде на развоју будућих оперативних могућности у складу са *Заједничком визијом 2010* развијајући и комбинујући новаторске концепције и најновије технологије.

Спроведећи неколико истраживачких активности које се односе на 2020. годину и даље, Министарство хоће да буде приправно за низ могућих ситуација у будућности. Ратне игре и радионице КоВ за доминантни маневар истражују оперативне концепције и карактеристике снага у складу са револуцијом у војним пословима које би могле бити релевантне за тридесетак година. Ратно ваздухопловство сада планира прелазак са ваздухопловне и космичке силе на космичку и ваздухопловну силу кроз дугорочни процес планирања који је установио начелник Генералштаба, а у којем су идентификоване нове оперативне концепције и путеви за реализацију тих концепција. Начелник Групе за стратегијске студије војнопоморског оперативног одељења исто тако има тимове за стварање концепција који истражују будуће концепције војнопоморског ратовања, од питања база са ротирањем састава до асиметричних могућности и реаговања. Поред тога, ратним проигравањем оперативних концепција и нових научних пројеката поморскодесантних снага испитују се несмртоносне и друге нове технологије, као и примена алгоритама из других дисциплина, као што су природне науке, на војну вештину и науку.

Уред за оцењивање мреже при кабинету министра одбране такође је уз подршку видова ОС развио програм проигравања оперативних концепција. Тај програм ће истражити концепције као што су доминантан маневар, алтернативне концепције модернизације Ратног ваздухопловства, „будућа Ратна морнарица“, рат у космосу, те информациони рат. Научне и технолошке активности Министарства директно су повезане са концепцијама *Заједничке визије 2010* и усмераване циљевима одбрамбене технологије у вези са концепцијама. Сваки циљ одбрамбене технологије идентификује специфична будућа технолошка достигнућа која ће бити развијена или демонстрирана, предвиђен датум доступности технологије, те користи које ће бити резултат тог технолошког напретка. На пример, „будући борбени систем“ (Future Combat System – FCS) нуди потенцијалну могућност извршавања концепција доминантног маневра са мањим, лакшим и мобилнијим копненим снагама. Тежиште иновативних активности око технологије FCS налази се на постизању великог скока могућности копненог борбеног средства кад се ради о мобилности, убојитости, отпорности, те могућности распоређивања и снабдевања. Слично томе, одбрамбена технологија усавршених система мобилности копнених средстава има за циљ побољшање брзине, мобилности, флексибилности распоређивања и издржљивости будућих копнених средстава.

Поред тога, Војна агенција за више истраживачке пројекте испитује констелацију сателита, познату као „старлаит“ (Starlite), која може на захтев команданта војишта да обезбеди радарске слике са сваког места и у скоро реалном времену, као и „Систем познавања ситуације“, који

ће повезати Интернет са војником преко терминала постављеног на руци.

То су само поједини примери дугорочног планирања и експериментисања које се одвија у Министарству одбране.

Одлука QDR о модернизацији: подршка трансформацији снага Сједињених Држава

Опсежан рад Министарства на модернизацији, који ће достићи укупну суму набавки од 60 милијарди долара годишње, убрзо након преласка у следећи век, иде директно у прилог реализацији савремених, здружених потенцијала који се траже у *Заједничкој визији 2010* и коришћењу револуције у војним пословима у складу са ставом наше одбрамбене стратегије „припремити сада“. Преглед модернизације QDR ставио је тежиште на један број пројеката за процену и одлучивање, да би се осигурало да будуће снаге САД имају модерну, технолошки супериорну опрему, да су системи ефикасно интегрисани преко платформи и видова ОС, те да се програми и оперативни ризици одмеравају у контексту захтева за снагама. Неколико тих одлука довело је до програмских измена које су објашњене у даљем тексту.

C4ISR. С обзиром на то да модернизација наших снага зависи од јаке заједничке окоснице C4ISR и пошто ти системи захтевају знатна средства, Министарство је извршило строг и детаљан преглед целокупне активности око C4ISR. Мада је процењен један број програмских измена, нисмо променили генерално тежиште и количину средстава одређених у QDR за C4ISR. Нето ефекат програмираних инвестиција биће значајно побољшање нашег познавања различитих типова непријатеља у рејонима суседним нашим снагама као и на великим удаљеностима. И даље ћемо тежиште ка интероперабилнијим системима за управљање битком уз иницијално увођење глобалног система за командовање и управљање (Global Command and Control System – GCCS) испод здруженог нивоа командовања и у оперативне јединице видова. Министарство је одлучно да оствари информациону надмоћ и реши преостале изазове током следећих неколико година. Значајан изазов у C4ISR је да се превазиђу слабости у нашој способности да на време преносимо информације до најнижих тактичких нивоа. Рад на решавању тих проблема финансираћемо кориговањем извесних неравнотежа у целокупном пројекту C4ISR и агресивнијом употребом савремене технологије ради смањења трошкова текућег програма. Одлуке о C4ISR доносиће се у контексту других одлука о структури снага, конструкцији снага, платформама оружја, борбеним средствима, те оперативним концепцијама омогућеним информацијама.

JSTARS. Здружени радарски систем за осматрање и напад на циљ (Joint Surveillance and Target Attack Radar System – JSTARS) обезбеђује радарске податке о фиксним и покретним циљевима са ваздухопловне платформе за управљање битком која повећава способност наших

борбених снага да, реагујући на кризе, дејствују у целом борбеном простору. У сукобу, контролори у ваздуху и на земљи, могу податке праћења JSTARS користити за усмеравање правовремених напада на широк опсег циљева. Наш приступ развоју тог система обезбеђује важна појачања америчкој JSTARS флоти и одржава нашу решеност да пружимо подршку разматрању могућности осматрања у НАТО (Alliance Ground Surveillance – AGS).

Министарство је одлучило да смањи целу америчку флоту JSTARS са 19 на 13 ваздухоплова. Флота те величине обезбедиће непрекидно осматрање потребно у већем рату на војишту. Један део тих ваздухоплова морао би бити прераспоређен у случају другог већег рата на војишту. Поред тога, та флота могла би бити проширена ваздухопловима JSTARS из НАТО, ако се савезници колективно сложе да финансирају могућност НАТО за AGS. Одлука да се ограничи куповина JSTARS такође омогућава финансирање америчког дела од четири до шест ваздухоплова за програм AGS. Куповина шест авиона омогућила би шире учешће НАТО, уз подршку наше „брзе“ понуде савезницима у НАТО од 30. априла 1997. године.

Испитаћемо и могућност допуне радарског покривања кретања непријатељских снага са издржљивих ваздухоплова без људске посаде (unmanned aerial vehicle – UAV). Поред тога, наш приступ обезбеђује финансијска средства за кључне модификације америчког JSTARS, укључујући модификације радара и побољшану могућност повезивања са платформама оружја и радиообавештајном активности.

Тактички ваздухоплови. У прегледу тактичких ваздухоплова стављено је тежиште на F-22 „рептор“ (Raptor), F/A-18E7F „супер хорнет“ (Super Hornet) и на здруженог журишног ловца (Joint Strike Fighter – JSF). Проценили смо алтернативе за те програме са становишта и ризика вођења рата и трошкова набавке. Окончање било којег од та три пројекта није сматрано мудрим с обзиром на ризик такве одлуке и знатно негативно дејство које би она имала на развој технологије и војну индустријску базу. Међутим, Министарству је такође било потребно да одмери такав ризик вођења рата у односу на потребу да се финансијска средства за модернизацију искористе мудро и да потпомогне стабилност програма набавке планирањем онога што стварно можемо да приуштимо. Међусобни односи та три програма били су значајан чинилац, укључујући и директан трансфер електронске опреме и погонске технологије са F-22 на JSF.

F-22. Авионом F-22 Ратно ваздухопловство замењује F-15 C/D за борбу за превласт у ваздуху. Он ће имати и знатне могућности дејства по циљевима на земљи. F-22 ће имати знатно смањене демаскирајуће знаке за радар, способност да крстари надзвучном брзином, те нову генерацију електронске опреме. Такође може да носи прецизна убојна средства која му омогућују да врши нападе из ваздуха по циљевима на земљи било где на бојишту.

Одлучили смо да смањимо укупну набавку авиона F-22 са 438 на 339, у складу са његовим много већим могућностима у поређењу са F-15, као и са укупним расположивим финансијама и одлукама о структури снага. Том одлуком обезбедиће се три пука ове платформе „невидљиве“ („stealth“) технологије за борбу за превласт у ваздуху. У складу са том одлуком, успоравамо давање зеленог светла за серијску производњу тог авиона. Купићемо 12 авиона F-22 из почетне производње и тиме смањити колизију у програму. Програм F-22 биће извођен до максималне стопе производње од 36 авиона годишње, мање од првобитно планиране стопе од 48 годишње, чиме ће се обезбедити укупна могућност набавке после завршетка програмског периода. У будућности, Министарство ће размотрити замене за F-15E и F-117 за изолацију бојишта на већим удаљеностима, кад дођу до краја свог употребног века после 2015. године. Да би донело такву одлуку, Министарство ће размотрити један број алтернатива, укључујући и могућу набавку верзија авиона F-22 за те намене.

F/A-18E/F. Главни набавни пројекат РМ, јуришни ловац F/A-18E/F, јесте проширена, веома побољшана следећа генерација провереног F/A-18C/D, који је тренутно окосница авијације на носачима. Модел E/F има знатно већи долет, могућност враћања корисног терета на носач и могућност преживљавања. Он ће моћи да функционише и као цистерна за допуну горивом у току лета. Авион F/A-18E/F има драгоцену могућност надградње и већу флексибилност у погледу ношења корисног терета, тако да може ефикасно да користи следећу генерацију оружја за дејство са безбедне даљине.

Ратна морнарица ће планирати набавку најмање 548 авиона F/A-18E/F и то највише по 48 авиона годишње за разлику од претходно пројектоване стопе од 60 авиона годишње. Давање зеленог светла за редовну производну стопу од 48 годишње биће одгођено за две године, од 2000. до 2002. буџетске године, да би било осигурано финансирање за време трајања програма. Због тога ће у програмском периоду доћи до смањења за 24 авиона. Ратна морнарица ће прећи на JSF чим буду добро познати трошкови и ефикасност JSF и демонстрирана супериорност тог ваздухоплова над F/A-18E/F. Зависно од темпа напредовања пројекта JSF, тај прелаз може почети већ 2008. буџетске године, када је планирана почетна производња JSF за Ратну морнарицу. У случају да развој JSF буде продужен, можда ће се број авиона F/A-18E/F повећати преко 548, до укупно чак 785 авиона, да би се одржала планирана структура снага. У будућности, Министарство ће размотрити и верзије авиона F/A-18E/F као могуће кандидате за евентуалну замену авиона EA-6B за електронски рат (ПЕБ).

Здружени јуришни ловац (Joint Strike Fighter – JSF). Авион JSF ће бити највећи програм набавке Министарства одбране и први у развоју породице заједничког авиона за употребу у ваздухопловним снагама које базирају на копну и на мору. Варијанте авиона JSF биће у употреби у Ратном ваздухопловству, Ратној морнарици и поморскодесантним

снагама, са конфигурацијом према специфичним потребама сваког вида. Тај тровидовски програм одражава мишљење да би развијање три нова главна борбена авиона било неоправдано скупо. За JSF се предвиђа да има знатан радијус дејства, велику могућност преживљавања, а у његовој изради користиће се усавршена технологија, материјали и технике.

Укупна набавка JSF смањена је на 2 852 авиона, од 2 978 предвиђених у једном претходном дугорочном плану. Ревизија планова видова ОС, коју је предводио Здружени генералштаб, показала је изгледе за ефикасније управљање инвентаром кроз такво смањење.

Поред смањења укупне набавке авиона JSF, максимална планирана стопа производње од 194 авиона биће достигнута 2012, а не 2010. године, због чега ће се трошкови модернизације лакше поднети. Неизвесност око могућих будућих трошкова производње JSF захтева од Министарства пажљиву контролу односа трошкова и користи, да би се за дуже време осигурала равнотежа између модернизације и структуре снага.

Хеликоптер V-22 (MV-22) „оспри“ (Osprey) поморскодесантних снага. Јединствени дизајн MV-22 са ротором променљивог нагиба представља велики скок напред у технологији за подршку борбеним снагама. Сада се планирају две измене у програму MV-22. Прво, схватајући хитну потребу да се замене застарели средњи хеликоптери поморскодесантних снага из доба рата у Вијетнаму, Министарство ће 2004. године убрзати набавку дугорочном стопом од 30 ваздухоплова годишње. На основу супериорнијих потенцијала MV-22 у поређењу са хеликоптером CH-46 којег ће заменити, Министарство ће редуковати програм MV-22 са 425 на 360 ваздухоплова. Бржом и укупно смањеном набавком хеликоптера „оспри“ са његовим демонстрираним перформансама, видно ћемо побољшати средњорочне оперативне потенцијале, а истовремено уштедети преко 3 милијарде долара од укупне цене програма. Нови програм од 360 хеликоптера MV-22 у складу је са захтевима сужене логистике за пешадијске батаљоне и дивизије поморскодесантних снага које се предвиђају у актуелним иницијативама као што су Примена елемената за обезбеђивање борбених снага и Експерименти из усавршеног ратоводства „Морски змај“ (Sea Dragon). Планирани број од 360 хеликоптера „оспри“ у складу је са веома повећаном поузданошћу и могућностима одржавања тог модерног ваздухоплова. Убрзана набавка MV-22 указује на нашу одлучност да модернизујемо борбене могућности поморскодесантних снага увођењем револуционарне технологије 21. века.

Бомбардери В-2. Министарство је одлучило да не предлаже набавку ни једног бомбардера В-2 више од тренутно планираног броја од 21 ваздухоплова. Проценом која је довела до те одлуке испитане су бројне друге могућности као компромис за више бомбардера В-2 у ширем контексту захтева идентификованих у QDR. Помогла је и анализа спроведена као део „Мешовите студије о оружју за нападе по дубини“ у којој су истражене предности и мане смањивања елемената наше

садашње структуре снага – други бомбардери, авијација базирана на мору, те авијација базирана на копну – како би било набављено још бомбардера В-2. Анализа је показала да би у већини испитаних случајева додатни бомбардери В-2, брзо распоређени на место конфликта, могли да повећају нашу способност да зауставимо напредовање противника током првих дана већег рата на војишту. То је нарочито важило за случајеве где би било слабо или никакво упозорење на сукоб или где би нашим тактичким ваздухопловима био ограничен приступ војишту. Поред тога, В-2 би могли да користе мање скупа убојна средства у више летова на задатак него постојећи ваздухоплови. Та предност се, међутим, смањује како се у снаге уводе други ваздухоплови са малом могућношћу да буду откривени, нарочито здружени јуришни ловац (JSF).

Уз те предности, у анализи су наведене и мане В-2. Прво, В-2 не би обезбедио целокупан опсег потенцијала за вођење рата и обликовање окружења какве нуде снаге које би заменио. На пример, трпели би задаци као што су надмоћ у ваздуху, извиђање и присуство у истуреним рејонима. Друго, додатни В-2 не обезбеђују исту могућност упућивања оружја на циљ у току једног дана као снаге које би требало повићи да се плати В-2. Мада је та разлика мање важна у фази предаха, због велике могућности преживљавања бомбардера В-2, она има велики утицај на цео преостали ток сукоба након што противнички системи ПВО буду у знатној мери неутралисани. Треће, постојеће снаге морале би бити одмах повучене да би се платило за додатне В-2. Чак и тада, уштеда од тих снага не би била довољна компензација за велико инвестирање унапред у бомбардере В-2 за будући програм одбране. Осим тога, током десетогодишњег периода од повлачења снага и испоручивања свих В-2, дошло би до опадања могућности за вођење рата.

Противоклопна оруђа и убојна средства за нападе по дубини. На зачетку Мешовите студије о оружју за напад по дубини, Министарство је утврдило да ће постојећи програм убојних средстава, са малим усклађивањима, обезбедити у наредним годинама могућности за наношење пораза потенцијалним агресорима. Следећа генерација убојних средстава обезбедиће нашим снагама супериорну способност прецизног дејства против предвиђених опасности. Увођењем у употребу појединачних и касетних бомби, које се могу прецизно упућивати на циљ са висина изнад ефикасног домета непријатељске противавионске артиљерије и индивидуалних преносних ракета земља-ваздух, затим оружја за дејство са безбедне даљине, која избегавају густо концентрисане системе противваздушне одбране, те веома ефикасних прецизних убојних средстава, повећаће се могућност преживљавања и убојитост наших снага у будућим конфликтима, како се и тражи у *Заједничкој визији 2010.*

За „битку по дубини“ биће набављени следећи системи у складу са постојећим плановима: аутомат за изbacивање убојних средстава са поправком за ветар који носи бомбице комбинованог дејства или

„препаметна“ противоклопна убојна средства мањег калибра „скит“ (Skeet), затим тактички ракетни систем КоВ са препаметним противоклопним убојним средствима мањег калибра (АТАСМС ВАТ/ВАТ са претходно планираним побољшањем), побољшана верзија оружја са сензорским упаљачем, те заједничко оружје за дејство са безбедне даљине (JSOW) са јединственом бојном главом. Поред тога, размотрићемо смањење набавке варијанти JSOW са бомбицама комбинованог дејства и „скитом“, повећање набавке здружених ракета ваздух-земља за дејство са безбедне даљине и ласерски вођених бомби, те промену комбинације варијанти убојних средстава за директни здружени напад. Такође ћемо наставити производњу „хелфајер“ (Hellfire) II, а истовремено анализирати одговарајућу комбинацију ракета „хелфајер“ II и „хелфајер лонгбоу“ (Hellfire Longbow).

Да би задржало изbalансиран приступ „блиској борби“, Министарство и даље процењује један број противоклопних система. Досадашње процене иду у прилог наше одређености за текући програм „џевлин“ (Javelin) како је и планирано и доказују потенцијалну важност „наследника за TOW“ (Tube-Launched Optically Tracked Wire Command-Link Guided Missile – оптички праћена ракета, вођена преко проводника и лансирана из цеви) и тенковског зрна M829E3 за пробијање оклопа. У сарадњи са видовима ОС, Министарство ће донети одлуку о комбинацији тих противтенковских система оружја за блиску борбу током развоја следећег програма одбране.

Модернизација бродова. Програм РМ за модернизацију бродова осигураће да Сједињене Државе задрже способност да контролишу мора и пројектују моћ на копно у доба мира и током широког спектра ванредних ситуација. Набавком CVN-77, десетог носача из класе *Nimitz*, наставља се модернизација државне флоте носача до структуре снага од 11 активних носача и једног носача за обуку у саставу резервних снага. Укупна структура снага од 12 носача омогућиће Сједињеним Државама да обезбеде распоређивање тактичке групе носача на нивоу који омогућава обликовање међународног безбедносног окружења у складу са нашом безбедносном стратегијом и обавезама. Поред тога, контингент подморница, у складу са поновном проценом потребе за мирнодопско присуство у прекоморским регионима, биће набављен према дугорочној стопи од једне и по до две годишње, у складу са циљаним нивоом снага од 50 ударних подморница.

Снаге КоВ за борбу на копну. Копнена војска се суочава и са краткорочним и са дугорочним изазовима у реализацији свог текућег планираног програма модернизације. Смањење трошкова операција и подршке помоћи ће нам да остваримо потребна повећања фондова за модернизацију и обезбедиће неке додатне ресурсе поред претходно планираних. Ти додатни ресурси покриће један број најхитнијих потреба КоВ у модернизацији. На пример, КоВ ће убрзати увођење дигитализованог корпуса (Војска XXI) и брже завршити реконструисање дивизије Националне гарде КоВ.

„Дигитализација“ обухвата употребу модерних комуникационих потенцијала и рачунара који ће командантима, планерима и стрелцима омогућити брзо добијање и размену информација. Такво побољшано познавање ситуације изазваће револуцију у вођењу и темпу свих фаза борбених операција. Резултати недавних експеримената КоВ у ратоводству у Форт Ирвину (Irwin) и експерименти који следе користеће се за одређивање структуре снага, захтева у техници и доктрини дигитализованих јединица. КоВ је планирала да први дигитализовани корпус уведе у употребу 2006. године. Тај корпус се сада може увести једну до две године раније.

Програм реконструкције дивизије Националне гарде КоВ исправиће један важан недостатак у вођењу рата тако што ће борбене бригаде нижег приоритета претворити у CS/CSS јединице вишег приоритета. Тај програм (детално приказан у делу о снагама резервних компонента) установљен је прошлог лета, али је недовољно финансирање успорило темпо трансформисања. Министарство ће сада убрзати темпо повећавањем и краткорочног и дугорочног финансирања, те окончавањем програма у једном реалнијем року.

Мада ће ове активности побољшати дугорочни инвестициони програм КоВ, биће потребне додатне мере да се оствари избалансирани програм модернизације. Средином следеће деценије ући ће у производњу хеликоптер РАН-66 „команчи“ (Comanche) и самоходна хаубица „крусејдер“ (Crusader). Наш преглед потврђује да су оба система неопходна за концепцију Војска XXI. Саме уштеде од планираног смањења састава КоВ биће недовољне за потребе оба програма. Додатна финансијска средства из извора, као што су престојавање или затварање база, изванредно су важна за набавку тих система по предвиђеној динамици. Можда ће бити потребне и програмске измене, укључујући смањење сада планираних најважнијих набавки и репрограмирање других важнијих пројеката.

Одбрана од балистичких ракетних система на војишту. QDR је детаљно ревидирао све програме одбране од балистичких ракетних система на војишту и идентификовао програмска питања у систему ТНААД и систему ПВО за средње удаљености (MEADS). Технички неуспеси у програму тестирања ТНААД захтевали су реструктурирање и озбиљно довели у питање могућност да програм испоштује рок 2004. године. То реструктурирање ће поправити стабилност програма, смањити ризик и омогућити нам да испитамо заједничке тачке између ракета за пресретање и ударних платформи које се користе код система ТНААД и морнаричког система за цело бојиште. Програм MEADS, заједнички програм развоја система ракетне одбране за војиште са Немачком и Италијом, тренутно нема обезбеђено финансирање после 1998. године. У QDR-у, Министарство је донело одлуку да финансира програм током 1999. године. QDR је поново афирмирао наш приступ високоприоритетном усавршеном „петриоту“ (Patriot Advanced Capability-3) и морнаричким системима за одбрану рејона на нижем нивоу,

морнаричком систему за цело војиште у вишем нивоу, те програму ваздухопловног ласера. Поред тога, Министарство је одлучно да и даље ради на повећању могућности за дејства против балистичких и крстарећих ракета на војишту пре лансирања, чиме се смањује оптерећеност преретачких система и ослањање на њих.

Национална ракетна одбрана (National Missile Defence – NMD). Развијање могућности САД да распореде системе националне ракетне одбране који ће обезбедити заштиту од ограниченог напада балистичким ракетама, представља велики национални приоритет. Администрација је установила програм развоја чији је циљ да створи опцију за доношење одлуке о распоређивању већ 2000. буџетске године, ако би постојала одговарајућа опасност. Циљ програма је да се постигне почетна оперативна могућност (Initial Operational Capability) у року од три године након што таква одлука буде донета. Међутим, ми смо у QDR одредили да постојећи програм NMD не може да оствари те циљеве са програмираним буџетом. Анализом је даље закључено да за NMD треба усмерити знатна додатна финансијска средства током следеће три године, али је напоменуто да ће, чак и са додатним фондовима, NMD и даље бити програм са веома високом динамиком и техничким ризиком. Министарство је одлучило да дода потребна финансијска средства од укупно 2 милијарде долара. Међутим, тачан износ и расподела током наредних година још се разматра.

Одбрана од крстарећих ракета (Cruise Missile Defence – CMD). Сходно обавештајним проценама да се после 2000. године по снаге САД може јавити опасност од крстарећих ракета, МО има значајан програм одбране од крстарећих ракета на војишту. Он би могао пружити значајну помоћ раду на националној одбрани од крстарећих ракета. Министарство је одлучило да током неколико следећих година појача тежиште на националној одбрани од крстарећих ракета.

Навигација. Надградња Глобалног позиционог система (GPS) базираног у свемиру и усклађивање са правилима Управљања глобалним ваздухопловним саобраћајем (Global Air Traffic Management – GATM), које ће ступити на снагу током следећих неколико година, захтеваће велике трошкове у будућности који ће тек бити одређени. Проблем навигације јесте да се угради ефикасна надградња констелацији сателита ГПС и навигационој опреми корисника која нам омогућава да реагујемо ефикасно у доба кризе и да олакшамо наше учешће у систему GATM и другим навигационим и безбедносним активностима. Директива председника о GPS од марта 1996. године налаже Министарству да спроводи заштиту нашег приступа позиционим информацијама GPS у случају потенцијалног непријатељског електронског осматрања, као и могућности да непријатељу онемогућимо употребу GPS. Програмска одлука као подршка тој директиви планира се за крај 1998. године. Напоре МО да обезбеди усклађеност са новим режимом GATM координирају Савезна управа за ваздушну пловидбу (Federal Aviation Administration – FAA) и Међународна организација цивилне ваздушне пловидбе (International

Civil Aviation Organization – ICAO). Биће потребне знатне инвестиције да се веома велика флота авиона Министарства адекватно опреми. Министарство мора увести потребну навигациону опрему у складу са новим процедурама FAA и ICAO да би сачувало могућност распоређивања наших снага по целом свету, избегло закашњења и побољшало могућност управљања ваздушним простором.

Трансформисање нашег одговора на асиметричне изазове

Саставни део наших напора да трансформишемо Министарство за будућност јесу и наши напори да посветимо пажњу асиметричним изазовима. Већ су у току мере за припрему наших снага да се суоче са овим изазовима, од увођења нових потенцијала до прилагођавања како ће снаге САД дејствовати у будућим ванредним ситуацијама. Да би осигурали да снаге САД могу ефикасно да реагују на такве изазове до 2010. године и после тога, Уред секретара одбране, Здружени генералштаб, видови ОС и главнокомандујући раде заједно у неколико области. Најважније међу тим опасностима јесу НБХ оружје, тероризам и информациони рат.

Контрапролиферација. Последњих година Министарство је значајно напредовало у интегрисању ризика повезаних са употребом противничког НХБ оружја у наше активности око војног планирања, набавки, обавештајних послова и међународне сарадње. Та потреба била је посебно истакнута у процени већег рата на војишту сачињеној у QDR. У складу с тим, министар одбране повећао је планиране трошкове за контрапролиферацију за око једну милијарду долара током програмског периода, нарочито за мере заштите од хемијског оружја. Са том додатном инвестицијом, Министарство ће наставити да јача постојеће могућности САД. Те активности имаће пресудну важност у обезбеђивању могућности снага САД за контрапролиферацију које су им потребне на преласку у 21. век.

QDR је истакао два кључна изазова која Министарство мора прихватити као део своје стратегије да би обезбедило приправност за контрапролиферацију: Министарство мора *институционализовати* контрапролиферацију као организационо начело у сваком аспекту војне активности, од логистике до маневара и ударног ратовања, те *интернационализовати* те исте напоре да би подстакло наше савезнике и потенцијалне коалиционе partnere да обучавају, опремају и припремају своје снаге да дејствују са нама у условима НБХ дејстава.

Да би помогли институционализацију концепција контрапролиферације, Здружени генералштаб и главнокомандујући ће за борбу против НБХ оружја, развити интегрисану стратегију, која обухвата и офанзивне и дефанзивне мере. Војска САД ће и даље развијати регуларну обуку појединаца, јединица, здружених и комбинованих снага и спроводити вежбе које садрже реалне опасности од НБХ оружја. Таква обука и вежбе су најбоље средство за проверу оперативних концепција и доктри-

не, као и за подстицање иновација и прилагођавања. Биће истражено и рано распоређивање или претходно позиционирање на војишта система и људства одбране од НБХ дејства, као и ракетне одбране.

Текући програми МО са тежиштем на будућим могућностима контрапролиферације обухватају:

- Програме ракетне одбране војишта;
- Развој могућности уништавања утврђених и/или дубоко укопаних циљева;
- Програме детекције биолошког оружја и ургентног реаговања;
- Детекцију, заштиту и деконтаминацију од хемијског оружја;
- Повећање финансирање активности снага за специјална дејства у области контрапролиферације.

Напоре на институционализовању концепција пролиферације и повећавању наше способности да дејствујемо у НБХ условима допуњавају напори САД да интернационализују контрапролиферацију охрабривањем савезника и пријатеља да спроведу слично прилагођавање. С обзиром на вероватноћу да ће се снаге САД у будућности борити у коалицији са другима, комбинована приправност представља кључну потребу. Ако нису адекватно припремљени да се хватају у коштац са опасностима од НБХ оружја или напада, савезници и пријатељи могу да представљају слабости коалиције предвођене Сједињеним Државама. Потенцијални коалициони партнери се поготово не могу ослањати на то да им снаге САД обезбеде могућности пасивне и активне одбране од НБХ опасности. Сарадња САД у области контрапролиферације са савезницима у НАТО преко Више војне групе о пролиферацији обезбеђује темеље за побољшавање приправности дугорочних савезника и потенцијалних коалиционих партнера. Сада је у току рад на јачању међународног партнерства у области контрапролиферације са савезницима и пријатељима у Азији.

Заштита снага и борба против тероризма. Током последњих неколико година, а нарочито после напада на Куле Кобар (Khobar Towers), Министарство је брзо реаговало са циљем да смањи осетљивост Америке на терористичке нападе и да снаге САД у борби против тероризма учини надмоћнијим, какве су и у другим врстама ратовања. Министарство ће обезбедити да снаге САД дејствују по прописаним стандардима за борбу против тероризма, да побољшају прикупљање и расподелу обавештајних података и размену података са савезницима, те да ојачају наше потенцијале за заштиту грађана и војног састава од напада хемијским и биолошким оружјем, са специјалним нагласком на регионе великог ризика. У будућим напорима тежиште ће бити на јачању могућности и антитероризма и контратероризма, а кретаће се од политичких иницијатива и побољшања планирања и обуке, до развоја нових оперативних система за борбу против тероризма.

Да би војска САД добила довољно ефикасан антитерористички потенцијал, Министарство ће предузети неколико иницијатива. Појачаће обуку за заштиту снага користећи мобилни приступ „обучи учите-

ље“, који ће обухватити више команданте и њихово кључно особље. Министарство ће, такође, наставити да побољшава новостворену јединицу за реаговање на примену хемијских и биолошких средстава, која је у саставу поморскодесантних снага и која се бави последицама у хемијски и биолошки контаминираном окружењу. Најзад, Министарство ће непрекидно процењивати осетљивост својих објеката код куће и у иностранству, те увести неопходна побољшања ради заштите њихове физичке сигурности.

Министарство је такође одлучно да током следеће деценије побољша осетљиву контратерористичку обуку и технологије за одвраћање, наношење пораза и енергично реаговање на терористичке нападе. Контратерористичке снаге ће и даље имати најсавременију могућу обуку, често вежбати да одрже стечену ефикасност, развијати нове вештине, те радити са иностраним партнерима да би усавршили комбиноване вештине и развили међусобно поверење.

Мада снаге САД тренутно поседују софистициране системе за борбу против тероризма, Министарство повећава инвестирање у истраживање и развој у тој области. Та финансијска средства ићи ће за потребе неколико најсавременијих развојних програма укључујући: системе за откривање, процењивање и онеспособљавање великих аутомобила бомби; могућности за детекцију експлозива са безбедне даљине; технике за ублажавање удара експлозије код већ постојећих и будућих физичких структура; могућности за надгледање и праћење штетних материјала који се могу користити у терористичким нападима, те побољшања на роботским возилима која се користе у контратерористичким операцијама.

Информационе операције. Рад на експлоатацији информационе технологије ради прилагођавања и трансформације војске САД прилично је одмакао. До данас, Министарство је већи део активности у овој области усмерило на заштиту веома важне инфраструктуре САД од непријатељских информационих операција и на развој могућности САД за информационе операције у мирнодопском ангажовању, ванредним ситуацијама мањих размера и већим ратовима на војишту.

Мада су наши садашњи потенцијали за одбрану од информационих операција одговарајући, све већа доступност и мање цене софистициране технологије за потенцијалне противнике захтева одлучно ангажовање на повећању наших могућности за дејство у условима информационих претњи. Од пресудне важности за осигурање таквих могућности биће институционализовање информационих операција – то јест, укључивање концепција информационих операција у војно планирање, програмирање, финансирање и операције. У контексту *Заједничке визије 2010*, наставићемо да развијамо додатне смернице за јачање сигурног дотока информација – заштиту, интегритет и доступност критичних информационих система и мрежа. Даље, доделићемо адекватна средства за те активности у оквиру наших инвестиционих програма за информациону технологију и побољшати процес планирања и реализације у целој

одбрани, редовно оцењујући адекватност финансирања за све компоненте програма за безбедност информација.

Одбрана од непријатељских информационих операција захтеваће апсолутну сарадњу између Министарства одбране, других савезних агенција, оружаних снага, трговинских предузећа, наших савезника и јавности. Министарство тесно сарађује са Председничком комисијом за специјалну инфраструктуру ради развијања тог кооперативног односа. Техничке мере за заштиту војних информационих система, и хардвера и софтвера, навелико се проширују, а сви видови ОС сада обезбеђују могућности за тестирање и процену својих информационих мрежа и система. Могућности за заштиту информационих система морају се такође проширити изван традиционалних војних структура у области цивилне инфраструктуре која опслужује потребе државне безбедности као што су телекомуникације и системи ваздухопловне контроле летања.

Офанзивна дејства за онемогућавање приступа информацијама противнику такође су део војних могућности САД. Такве могућности ће убудуће бити повећане како би се осигурало да Сједињене Државе задрже информациону преоћ за време сукоба.

Закључак

Припремање сада за будуће изазове пресудно је за успех наше одбрамбене стратегије кроз цео период од 1997. до 2015. године. Министарство је одлучно да реализује и гарантује *Заједничку визију 2010* и комплементарне визије видова ОС. Напори да се наше садашње снаге модернизују саставни су део те реализације; још важнији су напори да се искористе предности нових технологија за управљање револуцијом у војним пословима кроз нове оперативне концепције, нову доктрину и, коначно, организационе промене. Поред тога, Министарство мора институционализовати новаторска истраживања, као што су борбене лабораторије и експерименти из ратоводства, да би се осигурало да будуће концепције и могућности буду успешно и на време интегрисане у снаге. Најзад, морамо и даље будно мотрити асиметричне стратегије које прете нашим снагама и грађанима тако што ћемо јачати активности за смањивање вероватноће њихове примене и потенцијалног утицаја, те развијати низ могућих начина реаговања. Кроз све те напоре и активности Министарство одбране се, замашним темпом, и само трансформише.

Део VIII

Остваривање одбрамбене инфраструктуре 21. века

Наше војне снаге и операције драматично се мењају, што је реакција на промене безбедносног окружења и достигнућа у технологији. Начин на који пружамо подршку ратнику такође се мора променити.

Министарство мора бити мање, ефикасније и рентабилније да би брже, боље и јефтиније служило ратнику. Није то само прилика да се променимо, то је захтев да се променимо. Снаге предвиђене у *Заједничкој визији 2010* захтеваће радикално другачију структуру подршке. Да би се добиле такве снаге, биће потребно и стално повећавање инвестиција. Да би могло остварити те инвестиције, биће потребно да Министарство постигне адекватну ефикасност у дејствима подршке. Најбољи извори финансијских средстава за те инвестиције налазе се у операцијама подршке Министарства. Зато је потрага за новим начином да МО побољша своје операције подршке била свеобухватна и дубока.

Инфраструктуру МО чине разноврсне активности које остварује група још разноврснијих организација. Најистакнутији међу њима су објекти за оперативне снаге, програми обуке за војни састав, логистичка подршка, централне персоналне службе и штабне функције. Организације које су обављале те функције обухватале су 48 процената укупно запослених (војних и цивилних лица) МО у 1997. буџетској години. Поред тога, 7 одсто запослених у МО обезбеђује медицинску заштиту за активни и пензионисани војни састав и чланове њихових породица, а још 6 одсто извршава функције везане за научне и технолошке програме, те централне службе командовања, управљања и везе. Укупно, *61 проценат људи које је запошљавало МО у 1997. буџетској години извршава инфраструктурне функције.*

Током смањивања војске у периоду после хладног рата, МО је покушало, упоредо са сажимањем структуре снага, да смањи војну инфраструктуру – укључујући војне базе и састав повезан с њима. Међутим, смањивање инфраструктуре – што захтева одвојене мере – заостаје за смањењем структуре снага.

Конкретно, од 1989. до 1997. године, Министарство је смањило укупни активни војни састав за 32 процента, што ће се до 2003. године, као последица QDR, попети на 36 процената. Поређења ради, чак и након окончања четири круга престројавања и затварања база (BRAC), структура база широм света (у прекоморским земљама и код куће) биће смањена за само 26 одсто. Смањење само домаћих објеката износи 21 одсто.

На исти начин, цивилни и војни састав запослен у инфраструктурним активностима смањен је само за 28 одсто од 1989. године. Планови развијени пре QDR били су усмерени да остваре укупно смањење запослених у инфраструктури за 33 одсто до 2003. године. То смањење биће остварено, иако ће неке критичне инфраструктурне активности, на пример програми науке и технологије и програми за унапређење квалитета живота војних лица, бити само незнатно смањене или чак и повећане.

Да би се превазишао јаз између смањења структуре снага и инфраструктуре и почео смањивати *део* војног буџета намењен инфраструктури, QDR предлаже следеће четири мере:

– Извршити смањење од 109 000 цивилног и војног састава везаног за инфраструктуру више него по иницијативама у буџету МО за 1998. буџетску годину. Захваљујући тим смањењима оствариће се укупно смањење од 39 процената запослених у инфраструктури од 1989. године.

– Тражити одобрење за још два круга BRAC, један 1999. и други 2001. године.

– Побољшати ефикасност и извршавање функција подршке МО усвајањем новаторске праксе у управљању и пословању приватног сектора. То обухвата „преструктурирање“ или „реформисање“ помоћних функција МО, на пример побољшање ефикасности (streamlining), реорганизовање, смањивање, консолидовање, компјутеризовање и комерцијализовање.

– Као веома важан део тог преструктурирања, размотрити много више неборбених помоћних функција МО као кандидате за снабдевање из извора ван војске – позивање комерцијалних фирми да конкуришу јавном сектору за преузимање извесних функција подршке. Досадашње искуство МО са снабдевањем из спољних извора показује да и оно може да користи многе повољности које приватна индустрија има из спољних извора – веће тежиште на суштинским задацима, бољи квалитет услуга, бољу могућност реаговања и агилност, бољи приступ новим технологијама, те мање трошкове.

Смањење основне структуре Министарства одбране

Када је Министарство одбране применило смањење BRAC у периоду после хладног рата, након почетних већих трошкова полако су почеле да се остварују уштеде. Та смањења су сада отприлике упола завршена. Од 1996. буџетске године МО је од тих смањења почело да остварује знатне уштеде, које ће и даље расти. Међутим, QDR је открио да МО још има прешироку структуру база која захтева још два круга BRAC слична онима из 1993. и 1995. године. У наше планове смањивања инфраструктуре кроз BRAC морају бити укључене не само базе и помоћни објекти него и лабораторије и пробни полигони који служе за истраживање, развој, тестирање и процену.

Први кораци ка преуређењу инфраструктуре Министарства одбране

Пошто је величини војне инфраструктуре посвећена знатна пажња у прегледу BUR и ранијим проценама, QDR је ставио значајан нагласак на операције инфраструктуре. Тај део процене био је мотивисан сличношћу између великих делова инфраструктуре МО и пословних активности, као и схватањем да је америчка пословна пракса претрпела револуционарну трансформацију. Министарство мора прихватити и прилагодити искуства приватног сектора ако хоће да наше оружане снаге задрже конкурентност у глобалној безбедносној арили која се веома брзо мења.

Инфраструктура органа Министарства одбране и општевојна инфраструктура. Органи (агенције) Министарства одбране и општевојне активности реализују функције обезбеђивања и снабдевања заједничке за више компонената МО. Тренутно има 24 органа (агенције) Министарства одбране и око 80 општевојних програма. Те централизоване организације и програми пружају услуге које се крећу од обавештајних дејстава до војних магацина, те од здравствене заштите до истраживања и развоја. У 1997. буџетској години на инфраструктуру органа МО и општевојну инфраструктуру одлазило је 22 процента укупног финансирања МО за инфраструктуру, а било је обухваћено 117 000 цивила и 128 000 војних лица.

Пре QDR, Министарство је планирало да смањи инфраструктуру органа МО и општевојну инфраструктуру за више од 16 000 цивилних и 6 000 војних дужности у периоду од 1997. до 2003. године, што представља смањење за 9 одсто. QDR је прегледао све активности органа МО и општевојне активности да би одредио оне које би се могле обављати ван војске, реорганизовати или консолидовати. Као резултат тога, усвојене су иницијативе које ће још више смањити састав и трошкове инфраструктуре органа МО и општевојне структуре:

- Реализовати из извора ван војске одабране функције Органа МО за логистику, укључујући каталогизацију, те проширити конкуренцију за ликвидацију и физичку дистрибуцију.

- Преуредити рад Војнофинансијске обрачунске службе консолидовањем и обављањем обрачунских функција ван војске те повећањем ефикасности плаћања.

- Обезбеђивати ван војске одређено лечење пацијената, медицинску обуку и подршку објеката у Програму војног здравства.

- Консолидовати 16 великих центара за обраду којима управља Војни орган информационе службе у шест центара.

- Преуредити пословне процесе у Војној истражној служби повећањем ефикасности безбедносног истражног процеса и примењивањем тарифа службе.

- Комбиновати оперативне команде и користити услуге ван војске за послове надгледања у Агенцији за инспекције на лицу места.

- Смањити за 6 одсто финансијска средства за већину других органа МО и општевојних активности које нису поменуте у претходном тексту, као залог док не буде завршен детаљан наредни преглед до 30. новембра 1997. године.

Применом тих иницијатива QDR, у органима МО и општевојним активностима биће елиминисано више од 18 000 цивилних и готово 2 000 војних радних места до 2003. буџетске године. Заједно са смањењима већ уграђеним у војни буџет, у 2003. буџетској години биће одређено 18 одсто мање људства за активности органа МО и општевојне активности него у 1997. буџетској години.

Инфраструктура војних управа. Већи део инфраструктуре МО је у војним управама (санитетска и логистичка функција су већи изузеци).

Та инфраструктура организована у складу са функционалним линијама, обезбеђује ресурсе за управљање одбрамбеним снагама, објекте из којих одбрамбене снаге дејствују, обуку која није у јединицама и подршку састава. Инфраструктура војне управе такође се састоји од подршке набавци (укључујући рад у науци и технологији, као и тестирање и процену) и програма С4И (системи за командовање, управљање, везе, рачунаре и обавештајну делатност). У 1997. буџетској години, инфраструктура војних управа користи 78 одсто укупног финансирања инфраструктуре Министарства и запошљава 572 000 цивилних и 557 000 војних лица.

Пре QDR, војне управе су планирале да смање број лица у инфраструктури за 58 000 цивилних и 20 000 војних радних места кроз FYDP (Војни програм за будуће године), што укупно износи око 7 процената. Усвајањем „најбоље пословне“ праксе, надзирањем побољшања ефикасности (streamlining), елиминисањем редундантних функција и кориштењем спољних извора или приватизацијом, где је то погодно, војне управе ће бити у могућности да још више смање трошкове инфраструктуре и састава. Конкретни предлози обухватају следеће:

- Смањити трошкове логистичке подршке интегрисањем организација и функција (снабдевање, финансије, аутоматска обрада података, превоз, одржавање и набавка) које се сада врше на више локација у једној географској области. Свака војна управа смањиће инвентар и оперативне трошкове тако што ће заједно користити и повезивати инвентаре на нивоу корисника, те елиминисати редундантне објекте и операције.

- Спровести надметања јавног и приватног сектора за вршење ремонта који се не односи на тежишне могућности, када буду задовољени остали критеријуми за коришћење спољних ресурса. Поред тога, радићемо у кооперацији са индустријом на домаћим објектима да бисмо сачували вештине на нивоу завода и искористили вишак капацитета. Тим надметањем и смањењем вишка капацитета остварићемо додатне уштеде.

- Смањити слојеве надзора у штабовима и оперативним командама и елиминисати управна и помоћна радна места која више нису потребна захваљујући достигнућима у комуникацијама и информационој технологији. Министарство ће такође консолидовати део помоћне инфраструктуре ван Сједињених Држава. Тим мерама биће елиминисано 10 000 војних и 14 000 цивилних радних места.

- Увести конкуренцију, користити спољне изворе или приватизовати функције инфраструктуре војних управа које су уско повезане са комерцијалним предузећима. Велики део тих мера односи се на логистичке и функције обезбеђења објеката. Војне управе очекују да ће се тим иницијативама, од сада до 2003. буџетске године, елиминисати 25 000 војних и 30 000 цивилних радних места.

Применом иницијатива QDR, до 2003. буџетске године биће елиминисано још 53 000 цивилних и 35 000 војних радних места у војним управама. То чини укупно смањење од 15 процената од 1997. до 2003. године (укључујући и иницијативе усвојене пре QDR). До 2005. године биће још једно мање смањење од око 7 700 људи, након што се остваре сви ефекти QDR.

Даље преуређивање инфраструктуре Министарства одбране

Иницијативе скициране у претходном тексту смањиће број запослених у инфраструктури за око 109 000 – око 72 000 цивилних и 37 000 војних места – више него у смањењима већ обухваћеним војним буџетом поднесеним Конгресу у фебруару 1997. године. (Када иницијативе QDR буду у потпуности реализоване у годинама после 2003, укупно смањење броја цивила износиће приближно 80 000.) Као последица тога, до краја 2003. буџетске године, иницијативе QDR заједно са мерама поднесеним са буџетом смањиће број запослених у инфраструктури на 1,2 милиона, што је 39 процената ниже од нивоа из 1989. године. Та смањења, међутим, не остварују оно што је могло бити постигнуто свеобухватним преуређењем одбрамбене инфраструктуре.

Схватајући потребу за даљим преуређењем одбрамбене инфраструктуре, министар одбране је оформио Оперативну групу за реформу одбране да истражи Уред министра одбране, органе МО, теренске активности МО и војне управе. Та панел група извршиће преглед стања, намена, ресурса, операција и захтева тих организација са намером да се преуреди начин на који раде. Панел група ће почети са радом у пролеће 1997. године и поднети извештај о својим налазима до 30. новембра 1997. године.

Поред тога, иницирана је специјална студија о штабовима и специјалностима у свим видовима ОС. Та унутрашња оцена даће свеобухватан преглед штабних активности (осим већине оперативних команди) и има за циљ побољшање ефикасности (streamlining) административних командних и управних операција, елиминисање редундантности и смањење сувишних слојева у организационој хијерархији. Извештај и препоруке биће поднесени министру одбране до 29. августа 1997. године.

Министарство одбране ће такође истражити статутарне одредбе које искључују мере које би смањиле инфраструктуру без жртвовања војних могућности. Посматрано из економске перспективе, те статутарне одредбе могу се упоредити са прописима који важе у приватној индустрији. Прописи о активностима инфраструктуре МО нису класичне одредбене контроле над ценама или стопама враћања, него су сличне прописима ваздухопловних, железничких и камионских фирми – већином укинутим крајем седамдесетих и почетком осамдесетих година – по којима се од фирми захтевало да опслужују нека тржишта, а спречавало да улазе у друга.

За МО су нарочито значајне две врсте статутарних олакшања:

– Министарству одбране потребна је флексибилност да смањи физичке капацитете, кроз један процес као што је увођење закона о престојавању и затварању база, ради смањења сувишне структуре база у складу са смањењем снага САД после хладног рата.

– По статуту (Кодекс војних закона САД 10, Део 2466), од МО се тражи да извршава 60 одсто ремонта у државним заводима. Ослобађање од ове одредбе омогућило би Министарству да склапа уговоре за оне функције које не утичу на суштинске могућности и које могу јефтиније извршавати фирме из приватног сектора.

Министарство се суочава и са другим законским баријерама према већем коришћењу конкуренције за услуге које пружају инфраструктурне активности. Да би се омогућило преуређивање ради повећања ефикасности, биће урађени накнадни законски предлози.

Пут напред

Најтежи захтев који је пред војском САД је вођење и добијање ратова наше државе. Да би остварило ту намеру, Министарству је потребна жилава и модерна инфраструктура. Мада ће недавна смањења вратити инфраструктуру МО на њену историјску сразмеру у односу на величину укупних снага, јасно је да су и даља смањења могућа и да се морају извршити да би се могли испуњавати захтеви обуке, модернизације и операција са мањим трошковима.

У сарадњи са Конгресом, Министарство ће елиминисати неефикасност коју намећу застарели прописи и поступци и увести модерну, рентабилну пословну праксу. Ако то учинимо, активности подршке умногоме ће повећати борбену моћ наших снага уз мање трошкове.

Део IX

Ресурси одбране

QDR је обухватио и разматрање финансијских услова у развоју програма за задовољавање захтева одбрамбене стратегије. Држава неће, сем ако не дође до већег погоршања развоја догађаја у свету, подржати значајно веће ресурсе одређене за националну одбрану него што су сада – око 250 милијарди долара годишње у сталној вредности долара из 1997. године. Спорије напредовање у остваривању циљева смањења дефицита могло би да изазове притисак да се трошкови за МО још сниже. Истовремено, у МО већ постоје тензије око приоритетних ресурса у оквиру постојећег буџета и програма.

Најнепосреднији симптом тих тензија јесте хронично пребацивање финансијских средстава планираних за набавке на операције и подршку. Штавише, финансијски планови који подупиру одлучност МО да одржи високу готовост, да заштити структуру снага и да инвестира у савремену

опрему, постали су све осетљивији на низ потенцијалних сметњи, од којих су неке сасвим вероватне и предвидљиве, а друге неизвесније. Због тога, важан задатак QDR био је да се одреди, на основу изабране стратегије, где да се изврше прилагођавања програма која би поправила финансијски положај Министарства. Тежина доношења тих одлука одражавала је основни изазов стратегији: како постићи праву равнотежу између испуњавања хитних обавеза у садашњости и улагања у обавезну модернизацију за будућност.

Проблеми инвестирања

За остварење стратегије обликовања међународног безбедносног окружења, реаговања на целокупан спектар криза и агресија, те припремања сада за будућност, потребне су знатне и приправне снаге, заједно са фокусираним програмом инвестиција у побољшавање опреме коју ће те снаге користити. Мада постојећи планови и даље пројектују знатно повећана финансијска средства за модернизацију, Министарство је морало да плаћа оперативне трошкове из средстава планираних за инвестирање, што угрожава могућност реализације тих планова. Према томе, тежиште QDR је било да изгради солидну финансијску базу за програм модернизације која би могла да подржи будуће могућности за вођење рата које се траже у *Заједничкој визији 2010*. Кључ за ту базу јесте да се заустави хронично рушење планова модернизације тако што ће се правилно пројектовати и финансирати оперативне и активности подршке Министарства.

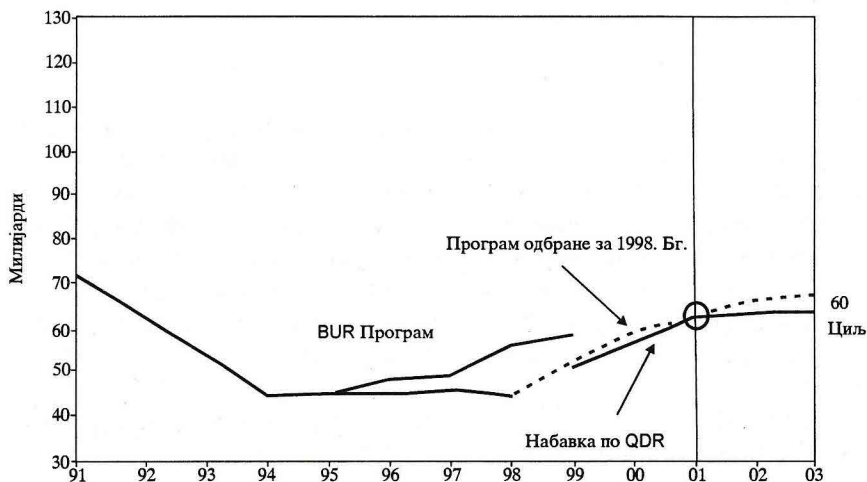
Циљ од 60 милијарди долара. Ради модернизације снага, Министарство је установило циљ да до 2001. буџетске године повећа финансијска средства за набавке на око 60 милијарди долара. Председавајући Здруженог генералштаба потврдио је тај циљ током припрема и представљања Конгресу два последња буџета одбране. Мада смо, као резултат QDR, извршили нека смањења у програму модернизације, 60 милијарди долара остаје приближан ниво финансијских средстава за набавке за који Министарство верује да је неопходан за модернизацију чак и мањих снага које ће бити резултат QDR. На путу ка том циљу, Министарство је установило нешто ниже прелазне циљеве од 49 милијарди долара у 1999. и 54 милијарде у 2000. буџетској години. Да би се остварили ти циљеви, биће потребно стално радити на смањењу трошкова одбрамбене инфраструктуре.

Императив модернизације. У годинама одмах по окончању хладног рата, смањења трошкова Министарства нису била у сразмери са смањеним трошковима набавке. Та одлука је одражавала мудар, прорачунат ризик који је иницирала Администрација председника Буша и наставила садашња Администрација. Такав приступ био је могућ зато што су током осамдесетих година купљене велике количине модерне опреме, па је смањењем снага почетком деведесетих омогућено повлачење старијих бродова, ваздухоплова и оклопних возила. То смањење је сад

Циљ набавки по QDR

Трендови набавки (1991. - 2003.)

- у тадашњим доларима -

завршено, дивиденда од смањења набавке је потрошена, а инвестирање у модернизацију треба да се обнови. У супротном, технолошка супериорност наших снага – и наша способност да одржавамо стокове њихове опреме – временом ће опасти.

Међутим, сваки нови програм одбране од завршетка извештаја BUR 1993. године морао је да одлаже план од претходне године да би могао почети са повећавањем трошкова набавке. Због тога се, код сваког наредног буџета, јаз у плановима набавке Министарства померао једну годину у будућност, а кумулативни износ набавке планиране у сваком програму опадао. На пример, док је у Програму одбране за будуће године (FYDP), везаном за буџет из 1995. буџетске године и развијеним после извештаја BUR, планирано повећање набавке у 1998. буџетској години на 54 милијарде долара, буџет поднесен у фебруару 1997. године тражи финансијска средства за набавке од 42,6 милијарде долара. Поред тога, у буџетима за 1996, 1997. и 1998. годину нашао се кумулативни губитак од 18 милијарди долара у финансијским средствима за набавку у односу на план BUR.

Та одлагања јесу, генерално, одраз високог приоритета који Министарство придаје садашњим трошковима за готовост. Но, поред тога, до њих је дошло зато што наши планови нису регулисали финансијски ризик на начин који је одражавао значај који такође придајемо инвести-

рању у будућност. Као најдискреционија област буџета у оквиру једног установљеног стања снага и операција, модернизација се несразмерно много омета и трпи промене до којих долази у припреми и реализацији буџета и програма. Ако не би били заштићени од те шеме пребацивања средстава, планови набавке би највероватније наставили шему опадања које су трпели последњих година, а планирано повећање од 42,6 милијарди на око 60 милијарди долара не би могло да се оствари.

Оцењивање проблема са ресурсима

Сходно томе, главни циљ QDR у управљању ресурсима јесте схватање финансијског ризика у програмским плановима Министарства и смишљања приступа за управљање тим ризиком. Први корак била је детаљна анализа потенцијалних извора нестабилности који су уграђени у садашњи FYDP (Програм одбране за будуће године) и импликације те нестабилности за захтеве у финансирању за године после 2003. Та анализа послужила је уоквирењу финансијског контекста за доношење одлука у QDR и поправиће изгледе за потпуно извршење директива које произлазе из ње.

Процена је усредсређена на три извора сметњи за програмске планове Министарства:

– *Пребацивање* на друге рачуне финансијских средстава планираних за набавке током FYDP.

– Акумулирање у „*bow wave*“ (*ударни талас*) пројектованих финансијских средстава за модернизацију у годинама после FYDR.

– *Технички ризик* и неизвесност програма повезани са комплексним радом на најновијем развоју, што је довело до неизбежног пораста трошкова и утицало на смањења у другим програмима.

Пребацивање средстава. Основни извор нестабилности у садашњим плановима Министарства јесте пребацивање на друге активности финансијских средстава планираних за набавке. То хронично осипање средстава за набавке има три генерална извора.

– *Непрограмирани оперативни трошкови.* У развоју новог буџета појављују се непрограмирани трошкови који се морају платити, због којих се пребацују финансијска средства претходно планирана за набавку. Најпредвидљивији узроци тих трошкова настају из потцењених трошкова свакодневних операција војног естаблишмента, нарочито одржавања у заводима, одржавања непокретне имовине, војне изградње и медицинске заштите. Најмање предвидиви од тих трошкова су све већи трошкови непланираног распоређивања снага и ванредних ситуација мањих размера.

– *Неостварене уштеде.* До пребацивања средстава такође долази када уштеде које се очекују из иницијатива као што је конкурентно

нова модернизације (види Део VII). Коришћење тих средстава за прецизније програмирање трошкова функционисања војног естаблишмента и за заштиту од губљења уштеда које очекујемо из иницијатива смањивања трошкова, учиниће много за разбијање ерозије наших планова набавке. Мада уштеде идентификоване у QDR представљају стваран напредак у ублажавању будућег пребацавања финансијских средстава – па ће, према томе, знатно повећати стабилност програма одбране – да би се у потпуности осигурао програм модернизације, потребне су и додатне уштеде.

У решавању тог проблема може помоћи и један број других мера. Додатни кругови престојавања и затварања база створили би стабилне уштеде до 3 милијарде долара годишње. Дубље редуције одбрамбене инфраструктуре путем фундаменталнијих реформи тих активности – што је главни циљ Наменске групе за реформу одбране – такође би могле створити потребне инвестиционе фондове у годинама које долазе.

Да се, при неочекиваним захтевима за оперативне трошкове или другим новим захтевима за финансијским средствима, не би начинила грешка у плановима модернизације, проблему пребацавања средстава се мора прићи одлучно.

Дугорочни изазови. Први дугорочни изазов за програм одбране представљају потенцијални недостаци финансијских средстава за мање набавке. Све већи недостатак мањих делова опреме може у будућности захтевати непланиране трошкове који су од битне важности за одржавање стања и готовости материјалних средстава снага САД. Делови опреме као што су генератори, пољске кухиње и модификације електронске опреме – ствари битне за операције на терену – финансирају се у текућим плановима на нивоима који су знатно нижи од њиховог просека. Ти планови можда одражавају промену у традиционалном саставу захтева видова ОС за набавке. Међутим, они можда одражавају и пропуст у плановима Министарства, што уноси ризик донекле сличан ризику непредвиђених захтева за ремонт у заводу и захтева за одржавање некретнина. Те додатне потребе могу да захтевају будући раст инвестиција од око 2–3 милијарде долара годишње – чиме се још више појачава мотивација Министарства за стварање уштеда у трошковима инфраструктуре и за примену реформи набавки да би се на минимум svelo коштање опреме потребне за снабдевање снага.

Други дугорочни изазов у вези са ресурсима односи се на пројекције финансијских захтева за модернизацију после завршетка садашњег програма 2003. године. Пошто су програми одбране за будуће године (FYDP), један са другим, смањили количину набавки планираних за шестогодишњи период, нека од ових смањења акумулирала су се у дугорочне пројекције, створивши такозвани „bow wave“ (ударни талас) захтева за финансирање набавки средином следеће деценије.

Тај ударни талас је извор опасности за дугорочну могућност остварења планова Министарства за модернизацију. Пошто је, крајем осамдесетих, војни буџет почео да опада, Министарство је обратило већу

нажњу на ту опасност. Садашње пројекције показују да би акумулација захтева за инвестиције у годинама после FYDP могла нарасти за неколико милијарди долара за пројектоване програме модернизације. Мада је доста скроман по историјским стандардима и утиче на одабране програме, тај ударни талас имао би тенденције ремећења планова модернизације, осим ако не би, током наредних година, били на располагању додатни инвестициони ресурси. Извесна рационализација модернизације која произлази из QDR, нарочито у авијацији, утицаће на снижење ударног таласа – што ће побољшати могућност реализације у будућности, па према томе, и стабилност целокупног програма одбране. Остварење додатних уштеда у инфраструктури кроз фундаменталне реформе и престојавање и затварање база такође ће помоћи да се обезбеди дугорочна модернизација снага Министарства.

Технички ризик и неизвесност. Сви комплексни, технолошки напредни програми носе изванредан ризик да ће коштати више него што је планирано. Када дође до непредвиђеног пораста трошкова, мора се пронаћи противтежа са другим програмима, што онда ремети укупан програм модернизације. Наш процес програмирања мора обезбедити довољну флексибилност у форми програмских резерви за случај такве опасности. Као резултат анализе QDR, свака војна управа планира да установи разумну финансијску резерву у својим плановима за покривање таквих пораста трошкова и за знатно смањење једног од дестабилизирајућих фактора који утичу на наше планове модернизације. Поред тога, Министарство ће изабрати неколико „пилот програма“ који ће „носити“ сличне резерве у буџету као средство ублажавања великих трошкова или удара на динамику који настају у години реализације.

Нова равнотежа ресурса

Усклађивања програма која произлазе из QDR успоставиће бољу равнотежу у програму и финансијским плановима МО између задовољавања хитних обавеза садашњег тренутка и инвестирања у императивну модернизацију за будућност. У складу са стратегијом и стањем снага, та усклађивања обезбедиће стабилнији и одрживији програм модернизације у следећем веку. Међутим, чак и после предузимања тих мера ради заштите планова набавке од поремећаја, остаће извесна могућност пребацавања средстава. Степен до којег стабилнији буџет и програм обезбеђују предвидљивост, што за узврат помаже у контроли трошкова набавке, требало би донекле да ублажи тај преостали финансијски ризик. То што ће нешто могућности за пребацавање финансијских средстава остати у програму одбране након примене QDR само служи да подвуче значај непрекидних напора Министарства да оствари фундаменталну реформу своје инфраструктуре и револуционарне промене у својој пословној пракси.

Што се тиче утицаја на ресурсе, достигнућа QDR се неће одмах читавати у бројкама. Укупна финансијска средства планирана за

набавку биће нешто смањена у односу на планове који су обухваћени у председничком буџету за 1998. буџетску годину. Међутим, нове пројекције буџета које су резултат QDR требало би да буду и лакше издрживе и мање осетљиве на непрекидно пребацивање средстава. Прави тест за било који финансијски план није само у бројкама које садрже него нарочито у стабилности и поузданости његових прогноза и усклађености са стратегијом којој служе. Том мером, QDR ће доказати да је дао значајан допринос управљању ресурсима које држава даје за националну одбрану. Подижући потенцијал и готовост снага, QDR ће истовремено лансирати план модернизације за будућност чији је темељ поузданији и сигурнији.

Наредне мере

QDR је учинио значајан напор да се схвате перспективни програмски и буџетски ефекти опција које је размотрио и произашлих одлука, а овај извештај верно одражава резултате тог рада. Сада када је QDR комплетиран, Министарство ће наставити да примењује нацрт шире директиве QDR уграђујући њене детаље у буџет за 1999. буџетску годину и програмске планове до 2003. буџетске године. Потпуне импликације QDR за програме и буџете добиће свој коначан израз у поднеску за нови буџет и програм у фебруару 1998. године.

Део X

Запажања председавајућег Здруженог генералштаба

Увод

Закон о одобравању буџета националне одбране за 1997. годину, поднаслов Б, део 923(ц), налаже да председавајући Здруженог генералштаба презентира секретару одбране самосталну оцену Четворогодишњег прегледа одбране (QDR).

Од почетка, Уред секретара одбране, Здружени генералштаб, видови ОС и борбени команданти тесно су сарађивали на овом послу да би обезбедили отворену размену мишљења и највећи могући консензус. Од почетка, такође, договорено је да се QDR мора заснивати на стратегији и да све препоручене промене у структури снага и програмима одбране морају бити тестиране у односу на предложену стратегију.

Препоручене промене изнесене у вашем извештају о QDR ојачаће наше оружане снаге и обезбедити нашој нацији дугорочно јаке одбрамбене програме потребне за заштиту интереса Америке далеко у следећем веку. Међутим, да би QDR имао жељени ефекат, морамо осигурати да уштеде које идентификује буду преусмерене на то да сачувају наше рачуне за набавке, решавају недавно искрсле проблеме готовости, као и на то да се учини све што је неопходно за очување вере нашег народа, и војника и цивила.

QDR је почео са подробном, заједничком анализом будућег безбедносног окружења у свету. Кроз тај процес развијен је консензус о комплексном свету са којим ћемо се ускоро суочити, те о потенцијално још опаснијем, са којим ћемо се суочити у будућности. У потпуности сам сагласан са закључцима до којих се дошло и који су усмеравали развој наше одбрамбене стратегије.

Стратегија

Данас нам се пружа јединствена стратегијска прилика. Више од педесет година били смо спутавани биполарним ривалством са противничком великом силом. Да бисмо се суочили са таквим светом, ослањали смо се на стратегију задржавања и дизајнирали наше војне снаге тако да реагују у случају да стратегија не буде успешна. Данас и сутра, имамо прилику да спроводимо стратегију ангажовања и да дизајнирамо војне снаге тако да допринесу успешности те стратегије.

У потпуности одобравам стратегију обликовања окружења ради промовисања америчких интереса у иностранству, приправности за реаговање на кризе – од операција у конфликтима мањих размера до већих ратова на војишту – те припремања сада за неизвесну будућност.

Што ефикасније обликујемо окружење, ређе ћемо морати да реагујемо на кризе у скорој будућности. Што се ефикасније припремамо за будућност, решавање дугорочних криза ће бити мање ризично.

Подржавам препоруку QDR да се задржи могућност вођења и добијања два истовремена рата на војиштима. У ближој будућности, наши национални интереси су у опасности у два региона – на Корејском полуострву и Блиском истоку. У даљој будућности, без обзира како буду решене те потенцијалне кризе, Сједињене Државе ће и даље имати трајне националне интересе у различитим областима у свету. Ако наша држава жели да остане глобална сила, мораћемо да задржимо способност да се боримо и победимо у више региона истовремено. Уверљива способност да то чинимо може да значи да можда нећемо никад ни морати да је употребимо.

Наш задатак је да избалансирамо краткорочне захтеве и потребу да се припремимо за дужи период. Морамо доминирати и будућим бојиштем, где ће технологија изменити изглед рата, као што доминирамо данас. Морамо почети да се припремамо сада за потенцијално опаснију будућност која доноси сталне опасности и изазове, укључујући асиметричне претње као што су тероризам, хемијско и биолошко оружје, те информациони рат.

Процена снага

Препоруке за структуру снага и програм одбране у QDR заснивају се на веома екстензивном аналитичком раду. По мојој професионалној

оцени, снаге које су резултат тога представљају минимум потребан за реализацију стратегије, а даља смањења борбене структуре захтевала би поновно преиспитивање наше стратегије.

QDR је поново потврдио потребу задржавања нуклеарног детерента заснованог на тријади снага, као и задржавања 10 дивизија КоВ, 12 носача авиона, 20 ловачких авиопукова и три експедиционе армије поморскодесантних снага. Поново је потврђена и потреба да се држи приближно 100 000 људи на истуреним положајима у Европи и на Пацифику, те да се редовно распоређују морнаричке, ваздухопловне, копнене и амфибијске снаге по целом свету.

С друге стране, анализа је показала да се извесно реструктурирање снага и коначна смањења састава препоручена у QDR могу остварити са минималним последицама по борбене снаге.

Процена снага заснована на стратегији у потпуности уважава специфичне препоруке за смањење одабраних јединица националне гарде. КоВ мора реструктурирати и смањити бројност јединица гарде тако да буду боље усклађене са федералним и задацима појединих држава, те смањити структуру снага задржану као стратегијску брану сходно потребама хладног рата. С обзиром на данашње регионалне опасности, стратегијска брана може се смањити и пребацити у потенцијале који имају већу употребну вредност у целокупном спектру, те поупнити дуготрајну празнину у структури подршке за продужене борбене операције. QDR усклађује крајњи број састава Националне гарде ради њене боље релевантности за стратегију одбране.

Процењена је и стална подршка плановима за повећање ваздушног и поморског транспорта, али морамо решити искрсле проблеме у етапној инфраструктури.

Истовремено са захтевом QDR да се коментаришу ревизије плана јединствене команде (Unified Command Plan – UCP), Здружени генералштаб ради на двогодишњем извештају сходно поглављу 10 Кодекса војних закона САД. Процес ревизије UCP биће завршен у јесен 1997. године. Према досадашњем прегледу, изгледа да је основна структура UCP чврста.

Процес процене QDR истакао је потребу за бољим аналитичким моделима који ће нам омогућити да прецизно и брзо изводимо будућу анализу потреба снага. Потребно је да та аналитичка помагала „ухвате“ интеракцију кључних варијабли у проценама „снаге на снаге“ (force-on-force) у целом спектру војних операција, од ванредних ситуација мањих размера до већег рата на војишту. Мада ће за употребу и интерпретацију модела увек бити потребно професионално мишљење, неопходна су нам боља помагала за аналитичке процене ризика вођења рата.

Инфраструктура

Снажно подржавам заједнички напор извршне службе и Конгреса да наставе са преуређивањем наше инфраструктуре. Најмудрије решење

за испуњење сва три дела стратегије је да „се сачувају зуби тако што ће се одсећи реп“. Потребан нам је сваки долар који можемо да добијемо смањивањем инфраструктуре – поред обавеза да извршимо још два круга BRAC и неопходне промене у закону која би дозволила даљу сарадњу са изворима ван војске. Најзад, морамо се посветити већој реорганизацији инфраструктуре. Без тог преуређивања, вероватно ће се наставити шема из последње четири године – инвестициони програми ће бити сечени, а снаге будућности биће „продате“ да се покрију рачуни и плате садашње операције. Укратко, нећемо бити у могућности да остваримо обећање које садржи револуција у војним пословима.

Стратегија инвестирања

Уштеде које буду оствариване од прилагођавања снага и преуређивања инфраструктура морају се користити за очување кључних програма модернизације који нас припремају за будућност. Закључак процене QDR је да ће технолошка достигнућа и будуће опасности ослабити садашњу доминантност САД ако ми не предузмемо енергичне мере. Морамо подићи ниво војне набавке да бисмо дугорочно повећали наше могућности. Препоруке QDR дају адекватне нивое набавке у временском оквиру од 2001. до 2003. године. QDR такође закључује да би требало да обезбедимо дугорочну могућност вођења рата стабилизацијом набавке на планираним нивоима и одговарајућим финансирањем наших операција и подршке. Да бисмо то остварили, QDR препоручује да се прихвати ризик везан за смањивање броја активног и резервног, као и цивилног, састава, те реструктурирање броја програма система оружја. Сагласан сам са тим препорукама.

Будућност

Ми морамо гледати дугорочно... 2010. и касније. Иницијативе предузете као резултат овог QDR обезбедиће нацији војне потенцијале који су јој потребни, а истовремено успоставити већу равнотежу у програму одбране. Преуређењем одбрамбене инфраструктуре морају се добити ресурси неопходни за изградњу снага са могућностима формулисаним у *Заједничкој визији 2010* и израженим у визијама видова ОС.

Будућност нам пружа велике шансе. Ратоводство се мења као последица већих промена технологије, а ми морамо не само ићи у корак с тим, него и доминирати. Изванредан напредак у информационој технологији, технологији „невидљивости“ (stealth) и прецизним нападима наговештавају праву револуцију у војним пословима. Међутим, остварење RMA (револуције у војним пословима) захтеваће дуготрајан напор, процес избалансираног развоја ка револуционарним могућностима. *Заједничка визија 2010* обезбеђује мудре смернице како да комбину-

јемо револуционарна техничка достигнућа са новим оперативним концепцијама и добијемо снаге које ће доминирати сваким будућим бојиштем.

По препорукама QDR снаге остају приправне, а истовремено иду даље ка стабилизацији набавке неопходне за изграђивање снага за будућност. То стабилизовано опремање представља прилику да се синхронизују развој и увођење у употребу савремених технологија, уз смело експериментисање у развоју будућих здружених могућности. Министарство се суочава са изазовом без преседана: да изврши трансформацију наших војних могућности, подржавајући, истовремено, нашу улогу једине преостале суперсиле у свету. Кључ је у томе да оно управља брзином промене тако да достигне жељене могућности а да не деградира садашњу приправност. QDR нам указује на прави пут.

Људство

QDR је још једанпут истакао да је наша главна снага у нашим људима и да наш највећи приоритет мора бити њихова добробит и добробит њихових породица. Имамо војне снаге боље него икад и оне се морају сачувати ради будућности наше нације. Само предано, добро обучено људство највиших квалитета, са првокласним командним кадром, биће способно да постигне успех у комплексном и променљивом окружењу будућих војних операција. Наши највиши приоритети морају и даље бити да регрутујемо и задржимо најбоље људе које Сједињене Државе имају да понуде, омогућимо им непрестан професионални развој, обезбедимо изазовне и задовољавајуће каријере и квалитетан живот. Плате и додаци су само део одговора. Морамо обезбедити разуман степен стабилности нашим војницима, морнарима, ваздухопловцима и маринцима које смо већ укључили у операције, размештаје или тешке задатке.

Бринем о нашем интензивном оперативном темпу. Починемо да схватамо многе комплексне факторе који утичу на тај темпо, од рутинске обуке до распоређивања на веће задатке. Са борбеним командантима и командантима видова развијамо помагала за процењивање и усмеравање напрезања људи на обуци, вежбама и дејствима које захтева наша стратегија. Наставићемо да развијамо начела управљања све док не постигнемо спровођење стратегије без оптерећивања снага. Ту иницијативу водиће и на њој сарађивати секретар, ја лично, команданти видова и борбени команданти. То нам је најважнији задатак.

Постоји један број мера које можемо и које ћемо предузети сада да бисмо смањили притисак на снаге: наставићемо да смањујемо напрезање нарочито оптерећених јединица, смањићемо укупне вежбове активности и пометњу код распоређивања јединица.

Пошто QDR препоручује даље смањење састава, морамо имати спремне одговарајуће програме са адекватним ресурсима за реализовање

тих смањења на начин који чини част нашим обавезама према онима који су нам тако добро служили.

Резиме

Четворогодишњи преглед одбране предлаже исправну стратегију за заштиту наших интереса данас и у будућности. Он даје ваљана смањења до крајњег бројног стања, усклађивања програма и преуређивања инфраструктуре ради мудрог балансирања краткорочних, средњорочних и дугорочних опасности.

QDR садржи три фазе у реформи нашег програма. Прво – визију, коју имамо у *Заједничкој визији 2010*, а коју подупиру визије сваког вида ОС. Друго – инвестирање како у реформисање тако и у модернизацију снага. Одлуке QDR о модернизацији представљају инвестиције у праве могућности. Треће – будући програм одбране стабилизован тако да можемо набавке да извршавамо онако како је планирано. Наша способност да имамо довољно средстава да у будућности одржавамо најбоље војне снаге на свету зависиће, у великој мери, од успеха у преуређивању инфраструктуре.

Био је то велики посао. Од почетка до краја заснивао се на стратегији. Подстицао је новаторско размишљање, али је као стандард поставио то да препоруке воде ка избалансираним, здруженим снагама којима ће се најбоље заштитити интереси Америке у будућности. У потпуности подржавам препоруке овог Четворогодишњег прегледа одбране.

**Дон Шаликашвили, с.р.
Председавајући
Здруженог генералштаба**

РЕЧНИК СКРАЋЕНИЦА

AGS	осматрање земаљских циљева НАТО
ARG	специјална група за амфибијска дејства
AWACS	систем за упозоравање и навођење из ваздуха
BRAC	престројавање и затварање база
BUR	комплетан извештај
C4ISR	командовање, управљање, комуникације, рачунари, обавештајна активност, осматрање и извиђање
CBW	хемијско и биолошко оружје
CMD	одбрана од крстарећих ракета
CONUS	континентални део САД
CORM	Комисија о наменама и задацима оружаних снага
CS/CSS	борбена подршка/обезбеђење борбених јединица
DTO	циљ војне технологије
eSB	појачана самостална бригада
EXFOR	експерименталне снаге

FAA	Савезна управа за ваздухопловну пловидбу
FCS	будући борбени систем
FSU	бивши Совјетски Савез
FY	буџетска година
FYDP	Програм одбране за будуће године
GATM	управљање глобалним ваздушним саобраћајем
GCCS	глобални систем за командовање и управљање
GPRA	Закон Владе о раду и резултатима
GPS	глобални позициони систем
ICAO	Међународна организација цивилне ваздушне пловидбе
IMET	међународно војно образовање и обука
JSF	здружени јуришни ловац
JSOW	заједничко оружје за дејство са безбедне даљине
JSTARS	здружени радарски систем за осматрање и напад на циљ
LD/HD	мала густина – велико оптерећење (?)
LMSR	велики „roll-on/roll-off“ брод средње брзине (?)
MEADS	систем ПВО за средње удаљености
MEF	поморскодесантне експедиционе снаге
MTW	већи рат на војишту
NATO	Организација северноатлантског пакта
NBC	нуклеарно, биолошко и хемијско
NMD	национална ракетна одбрана
O&S	дејства и подршка
OPTEMPO	оперативни темпо
OSD	Уред министра одбране
P.L.	јавно право
PDD	председничка директива
PERSTEMPO	темпо циклочног распоређивања састава
QDR	четворогодишњи преглед одбране
R&D	истраживање и развој
RBA	револуција у цивилним пословима
RMA	револуција у војним пословима
S&T	наука и технологија
SOF	снаге за специјална дејства
SSC	ванредна ситуација мањих размера
SSBN	подморница са балистичким ракетама (ракетна подморница)
START	уговор о смањењу стратегијског наоружања
THAAD	одбрана рејона војишта на великим висинама
TOW	оптички праћена ракета, вођена преко проводника, лансирана из цеви
UAV	ваздухопловно средство без људске посаде
UCP	план јединствене команде
USC	Закон САД (Кодекс војних закона САД)